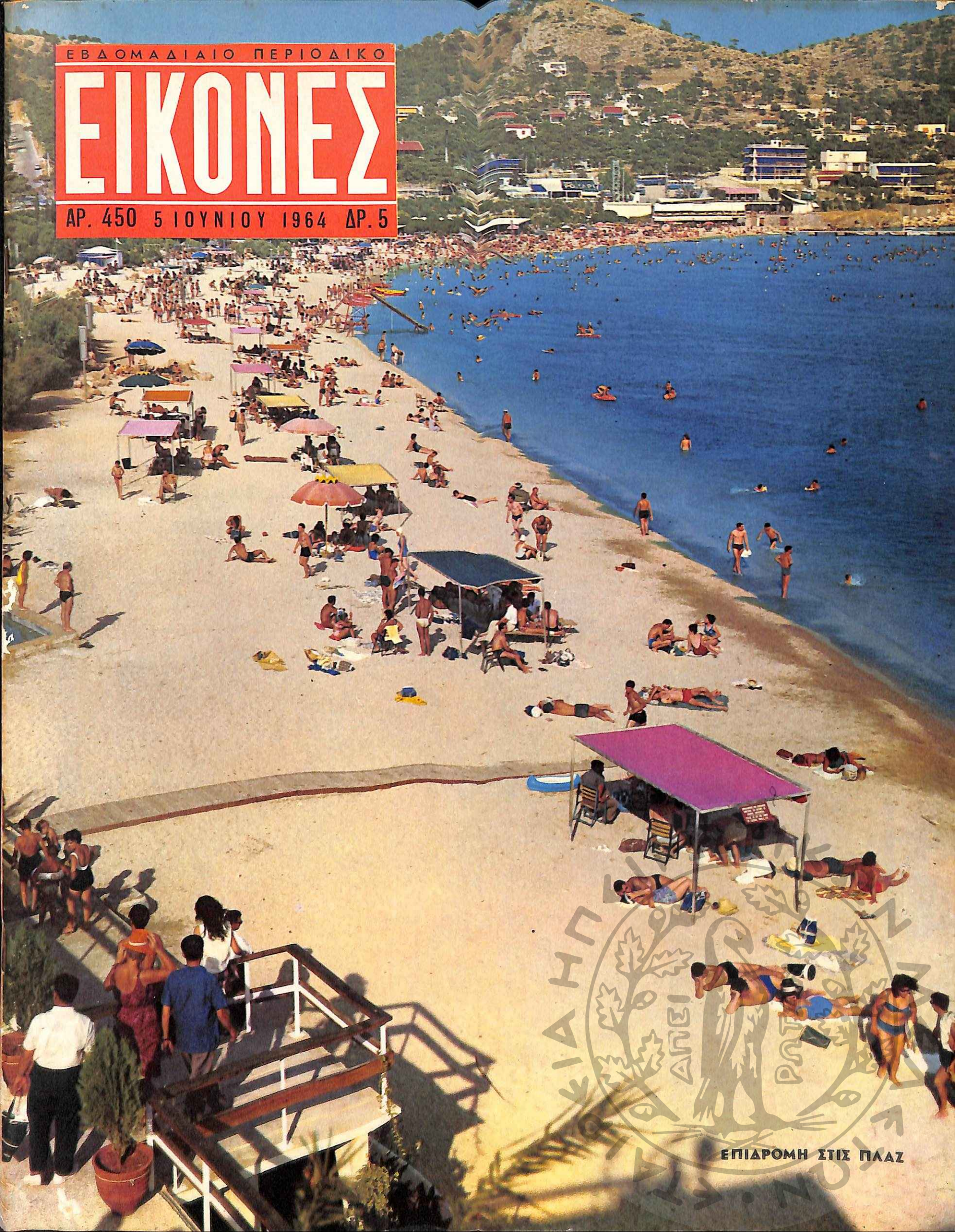

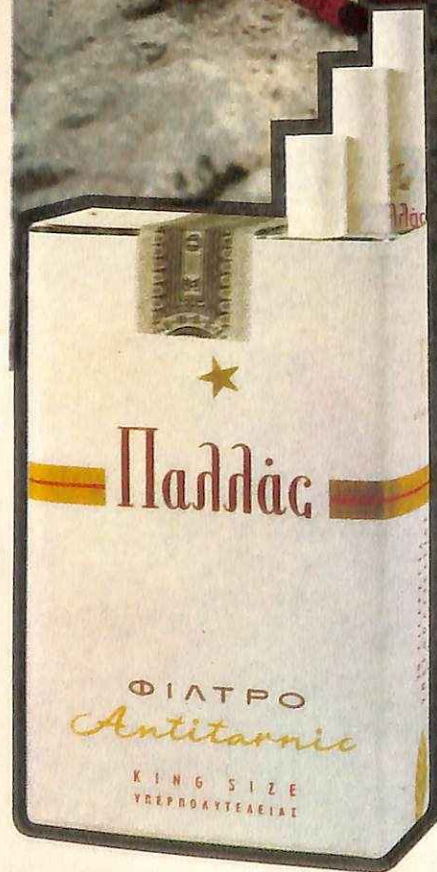
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 450 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1964 ΔΡ. 5

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΙΣ ΠΛΑΖ

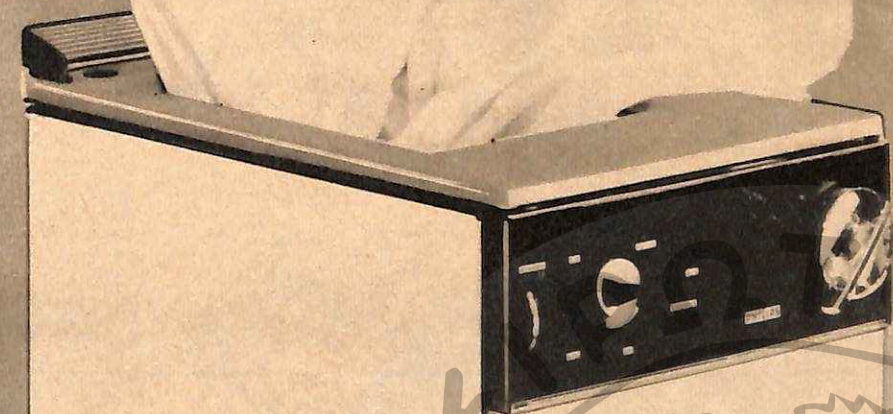
Συνδέστε κάθε όμορφη στιγμή κι' ακόμη περισ-
σότερο κάθε δημιουργική ημέρα, κάθε κοινωνική
συναναστροφή, μ' ένα σιγαρέττο ΠΑΛΛΑΣ

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ

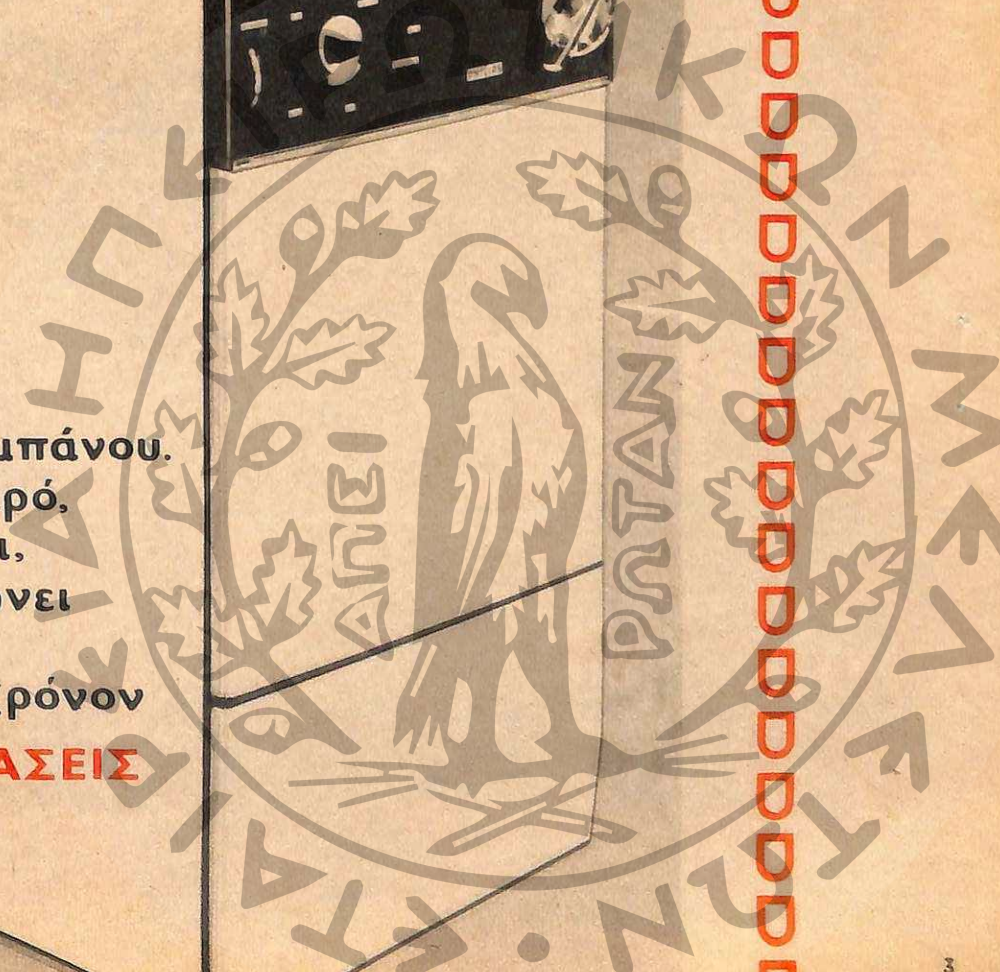
ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

"ΔΕΚΤΟΡ"

...καί τό
πλυντήριό μας
είναι
ΦΙΛΙΠΣ

Αυτόματον
μέ σύστημα τυμπάνου.
Ζεσταίνει τό νερό,
μουςκεύει, πλένει,
ξεβγάζει, στεγνώνει
4 κιλά ρούχα
σέ ελάχιστον χρόνον
ΜΙΚΡΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
Σέ 2 τύπους

ΜΟΝΟ ΣΕ 5 ΛΕΠΤΑ

με Glo-ahead TOY STEINER

Τόσο γρήγορα, τόσο εύκολα, χρωματίζετε τα μαλλιά σας με ένα λούσιμο μόνο 5 λεπτών. Το GLO-AHEAD καταργεί κάθε άβεσθαιότητα και είναι μεγάλης διάρκειας. Όμορφαίνει και διατηρεί τα μαλλιά! Προσφέρεται σε πολλές θαυμαστές αποχρώσεις. Πωλείται σε όλα τα φαρμακεία και καταστήματα καλλυντικών.

SMART SET, HI-STYLER, LACQUER SHEEN, SEBOSYN, PEARL FOAM, S-3 CREAM SHAMPOO

97/2

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET Ε.Π.Ε. - ΧΑΡΤΟΣ 1 - ΑΘΗΝΑΙ 139 - ΤΗΛ. 720.291

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

μας γράφουν

Βασιλικά θέματα

Είμαι μία από τις πολλές ξενητεμένες Έλληνίδες. Έφետος, μετά από πολλά χρόνια, ήρθα στην Ελλάδα για ένα αρκετά μεγάλο ταξίδι. Στο σπίτι μιάς φίλης μου είδα μερικά από τα τελευταία τεύχη σας. Όμολογώ ότι έμεινα γοητευμένη και ενθουσιασμένη. Δεν ήξερα και δεν φανταζόμουν ότι κυκλοφορεί τέτοιο ελληνικό περιοδικό. Συγχαρητήρια σε όλους... Ζήτησα από την φίλη μου να δώ μερικά παλαιότερα τεύχη. Μεταξύ αυτών θαύμασα το υπέροχο έκτος σειράς, το αφιερωμένο στον γάμο της πριγκιπίσσης Σοφίας. Αυτό το τεύχος λοιπόν θα ήθελα να το αποκτήσω και σας παρακαλώ να με πληροφορήσετε πού μπορώ να το προμηθευτώ. Εκτός όμως από αυτό, θα ήθελα να μάθω και ποιά άλλα τεύχη έχουν φωτογραφίες στο εξώφυλλο ή ρεπορτάζ στο εσωτερικό, θέματα σχετικά με την βασιλική οικογένεια ή με τα μέλη της. Επίθυμώ να τα πάρω μαζί μου στην θετή πατρίδα μου.

Αθήναι

Α. Κ.

● Μεγάλα θέματα, σχετικά με την βασιλική οικογένεια θα βρείτε στα τεύχη: 14 (Περιοδεία στην Ελλάδα), 110 (Ταξίδι στην Αυστρία), 134 (Στον Αίθωνα), 142 (Ο Διάδοχος δίδει τον όρκο του αξιωματικού), 163 (Στην Αμερική), 177 (Στην Αιθιοπία), 188 (Στην Ιταλία), 203 (Στην Σκανδιναβία), 253 (Κέρκυρα), 256 και 257 (Ο Διάδοχος Όλυμπιονίκης), 296 (Στα Ανάκτορα), 310 (Αρραβώνες Σοφίας), 321 (Τα 60 έτη του Βασιλέως Παύλου), 343 και 344 (Γάμος Σοφίας), 354 (Αθλητικές διακοπές), 380 (Αρραβώνες Διαδόχου), 381 (Λεύκωμα Άννα - Μαρίας), 382 (Στις Ινδίες), 384 (στην Ταϊλάνδη), 389 (100 χρόνια της δυναστείας), 404 (Στο Λονδίνο), 409 (Θερινή διαμονή στο Μόν Ρεπό), 438 και 439 (Θάνατος και κηδεία Βασιλέως Παύλου), τα όποια κυκλοφόρησαν σε έκτος σειράς πολυτελές λεύκωμα.

Τουρισμός και νησιεία

Έτυχε τις ημέρες του Πάσχα να βρεθώ με την οικογένειά μου στην Λάρισα. Θέλω να επισημάνω ένα δυσάρεστο γεγονός που μάς συνέβη, όπως και σε όλους τους τουρίστες που εί-

→

Ήδη

Μην κάνετε ένα άσυγχώρητο σφάλμα!

Για να έχετε άψογο ντύσιμο, χρειάζεστε ένα κοστούμι DACRON, που δεν τσαλακώνει! Πρακτικό, άνετο, δροσερό, το ανδρικό ύφασμα DACRON φτιαγμένο από 55% DACRON και 45% εξαιρετικό μαλλί, προσφέρει την αλλαγή που περιμένατε. Πλένεται άφοβα, δεν χρειάζεται σιδέρωμα, κι έχει τριπλάσια άντοχή. Στην εργασία, στο ταξίδι, στον περίπατο, στη διασκέδαση, το κοστούμι LACRON συνδυάζει την πρακτικότητα της εποχής μας με τις απαιτήσεις της σύγχρονης ανδρικής μόδας.

Dacron*

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

ΛΕΚΕΔΕΣ ΑΠΟ ΛΑΔΙ, ΤΡΟΦΕΣ, ΓΑΛΑ, ΧΡΩΜΑΤΑ, ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ,

Θα τούς καθαρίσει άμέσως το Z14!

Το Z14 καθαρίζει αυτοστιγμεί κάθε είδους λεκέ.

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΑΝΔΡΙΚΗ ΜΟΔΑ
Ντυθήτε άψογα με
ΦΑΝΕΛΛΕΣ
ΕΙΣΩΒΡΑΚΑ
ΣΙΛΠ
FAR
Εσώρρουχα
Παγκοσμίου
Προβολής
ΦΑΡΟΣ
Θεσσαλονίκης, Όρφανίδου 8
Αθήναι Εύαγγελιστριάς 33
Σ. Οικονόμου τηλ. 231.622

Χαίρονται τ' συντροφιά σας!

MUM

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΑ

MUM ROLLETTE (Ρολέτ): Με περιστρεφόμενη σφαίρα έπαλξιψως. Ρυθμίζει την έφιδρωσι, προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτα. Έχει πολύ οικονομικό ανταλλακτικό.

MUM STICK (Στίκ): Στερεοποιημένο αποσμητικό, θαυμάσια συσκευασμένο για τσάντα. Άρωμα FLORAL ή LAVANDA.

MUM CREAM (Κρήμ): Αποσμητική κρέμα, τελείως ακίνδυνη για τα φορέματα.

MUM

Τά αποσμητικά που σας προσφέρουν επιλογή άρώματος και τύπων. Και τόσο απλά στη χρήση τους!

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ & ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ
BRISTOL MYERS Co. NEW YORK

*Αντιπρόσωποι: Π. Α. Μαρινόπουλος Α. Ε.

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

χαν την άτυχία να δρεθούν εκείνες τις ημέρες εκεί.

Το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής, καθώς και του Μεγάλου Σαββάτου, όλα τα εστιατόρια ήταν κλειστά και μόνον ένα είχε μείνει ανοικτό για να εξυπηρετήσει όλους όσους δεν ήταν κάτοικοι της Λαρίσης. Δεδομένου ότι τα περισσότερα ξενοδοχεία της πόλεως δεν διαθέτουν εστιατόρια, έγινε δυσκολώτατη η εξεύρεση τροφής. Και, φυσικά, έξιαιρώ το μοτέλ που τις βραδύες αυτές κατέστη απρόσιτο, και εξ αιτίας των τιμών του, και λόγω της πληθώρας των πελατών του.

"Αν και κάπως καθυστερημένο το γράμμα μου, ελπίζω να έλκύση την προσοχή των αρμοδίων, για να μην επαναληφθή κάτι τέτοιο. Είναι άνοητο να θέλουμε να αυξήσουμε τον αριθμό των τουριστών, όταν δεν προσέχουμε τέτοιου είδους λεπτομέρειες.

Αθήναι Γ. Α.

Μια άλλη πλάζ

...Η πλάζ Σκαρμαγκά πρέπει να γίνει ένα θερινό κέντρο για το μπάνιο των Αθηναίων, όχι μόνο γιατί αποσυμφορεί τις φαληρικές ακτές από πολλές χιλιάδες λουμένων, αλλά και γιατί παρουσιάζει άφ' εαυτής πολλά πλεονεκτήματα. Είναι κοντά για μεγάλα τμήματα της πόλεως, έχει καλή θέα, βρίσκεται κοντά στο Δαφνί και διαθέτει θαυμάσιο δρόμο για να πάη κανείς. Μπορεί όμως να γίνει ακόμη καλύτερη αν εκδηλωθή κάποιο ενδιαφέρον, εκτελεσθή κάποιο έργο, φροντιστή περισσότερο και, ακόμη περισσότερο, αν διασφαλισθή η καθαριότητά της.

Αθήναι Α. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Έγχετος

Θα έπρεπε οποιοδήποτε ν' άνεδη ένο ελληνικό έργο στο έφετεινό Θεατιβάλ. Και οι αρμόδιες υπηρεσίες να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να πραγματοποιηθή το έφετεινό καλοκαίρι. Αξίζει να χαιρετισθή σαν μία καλή αρχή για την ενίσχυση, την προβολή και την προώθηση της ελληνικής δραματικής τέχνης. Το ίδιο θα έπρεπε να γίνει και για την ελληνική μουσική και τις άλλες εκδηλώσεις της ελληνικής τέχνης. Και εκθέσεις, και συναυλίες, και ρεσιτάλ, και ξενογλωσσες διαφωτιστικές διαλέξεις θα έπρεπε να δίδονται για να πάψη κάποτε, έστω και καθυστερημένα, να θεωρηται η Ελλάδα ένα έτερόφωτο και άπαμωμένο τμήμα του κόσμου.

Αθήναι Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο πατέρας

...Γιατί μόνο γιορτή της μητέρας και όχι μία «Ημέρα του Πατέρα», για να θυμώμαστε ότι κάτι προσφέρει κι αυτός; Δεν αξίζει τίποτε; Ασήμαντος άνυπαρκτος, άμελητός είναι ο ρόλος του στην σύγχρονη κοινωνία;...

Ρ. ΓΙΑΝ.

ΜΑΙΡΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ—ΠΑΠΠΑ

Γιατρός

Δερματολόγος - Αισθητικός

Ειδικώς εκπαιδευθείσα εις Παρίσιους. Επιστημονικά θεραπείαι: Αποτρίχωσις, Ακμή - Τριχόπτωσης - Εύρυαγγείαι κλπ. Αισθητική περιποίηση του προσώπου εν συνδυασμώ με τας νεώτερας επιτεύξεις της λατρικής.

Δέχεται: 9 - 12, 5 - 7.
Αριστοτέλους 180, τηλ. 870.478.

Έναντίον της
Δυσκοιλιότητος
Nujol

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΚΟΣΜΟΣ

ΠΑΙΔΙΑ ΓΕΜΑΤΑ ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

Βοηθήστε τα παιδιά σας να τα αποκτήσουν.

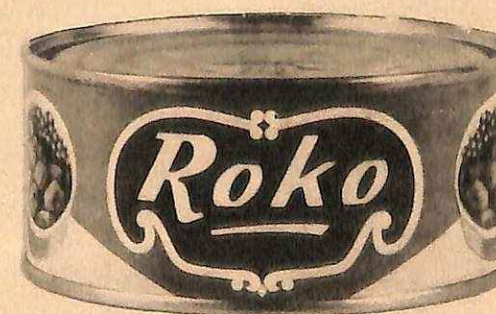
Δώστε τους κάτι ξεχωριστά νόστιμο και δρεπτικό.

Μιά κονσέρβα κρέατος ROKO.

ΚΟΝΣΕΡΒΕΣ ΚΡΕΑΤΟΣ

ROKO

με φασόλια, άρακά ή πατάτες
Για κύριο φαγητό ή για συμπλήρωμα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ήμέρες μεγαλείου για την Κέρκυρα

ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ή Έκατονταετηρίδα γιορτάστηκε στο Έθνολογικό Μουσείο, παρουσία του Βασιλέως και της Διαδόχου

Η Κέρκυρα είχε την ευκαιρία να δη συγκεντρωμένη και να έπειρημήσει ολόκληρη την επίσημη Έλλάδα, χωρίς στον έορτασμό της εκατονταετηρίδας της Ένώσεως των Ιονίων νήσων, που προσέλαβε εξαιρετικά πανηγυρικό χαρακτήρα. Ο Βασιλεύς, η Διάδοχος Ειρήνη και ο κύριος άγκος της κυβερνήσεως παρακολούθησαν τις έορταστικές εκδηλώσεις, που περιελάμβαναν δοξολογία, στρατιωτική παρέλαση, δεξιώσεις. Χιλιάδες βεγγαλικά, που πυρπόλησαν τον κερκυραϊκό ουρανό, έσφράγισαν την έπέτειο.

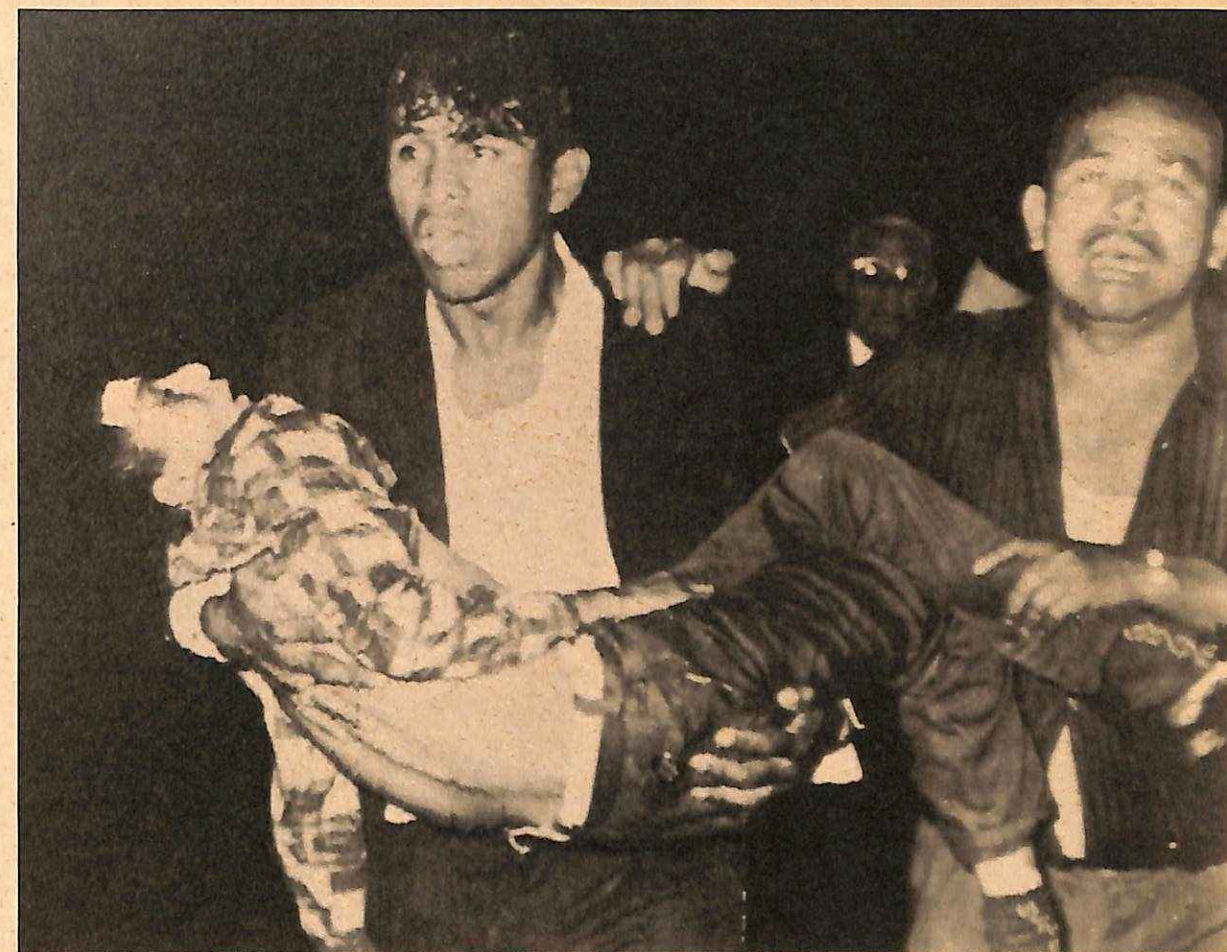
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΑΝΤΙΧΑΙΡΕΤΟΥΝ ΤΑ ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΑ ΠΛΗΘΗ

ΛΑΪΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΡΟΣΕΛΑΒΕ Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ, ΜΕ ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΝΤΟΛΙΝΑΤΕΣ, ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΕΞΟΧΑ ΤΟΠΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

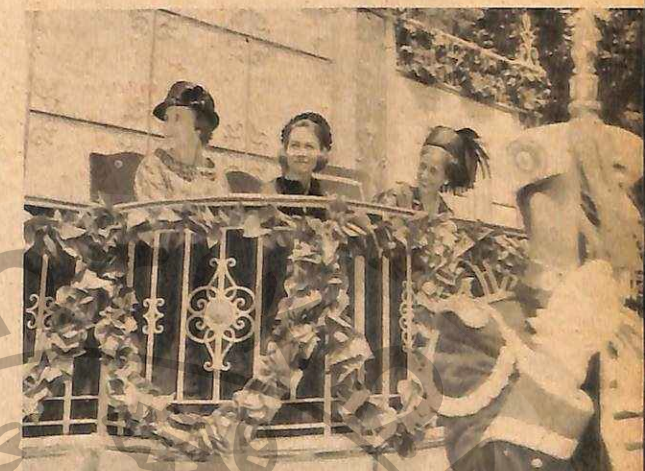
Μετά το πάθος ό θρήνος...

Όδυρόμενος, ο τραγικός πατέρας σκλώνει τον νεκρό γιό του (δεξιά), φεύγοντας από το Έθνικό Στάδιο της Λίμας. Ήταν κι αυτός ένας από τους τριακόσιους και πλέον φανευθέντας στην μεγαλύτερη αθλητική τραγωδία της ιστορίας, που σαν θεομηνία έπληξε το Περού. Τα δακρυγόνα, που έρριξαν οι αστυνομικοί (κάτω), όταν προσέλαβαν έκρηκτική μορφή οι διαμαρτυρίες των φιλάθλων για την άκύρωση ενός γκολ, προκάλεσαν πανικό, που είχε σαν άποτέλεσμα να μεταβληθί ή ποδοσφαιρική συνάντηση Άργεντινής - Περού σε άληθινή πολυαίμακτη μάχη, με εκατοντάδες θύματα, που συνεθλίβησαν πάνω στις κλειστές σιδερένιες πέρτες του γηπέδου. Η λαϊκή αγανάκτηση για την θάναση στάση της αστυνομίας προκάλεσε έν συνεχεία θυελλώδεις διαδηλώσεις στους δρόμους της Λίμας, όπου φοιτηταί και ταραξίαί συγκρούστηκαν με χαλυβδόκranους αστυνομικούς. Τα μέτρα τάξεως που ελήφθησαν έδιναν την έντύπωση πραξικοπήματος για την καταστολή έπαναστάσεως. Κι αυτά, για ένα γκολ! ↓

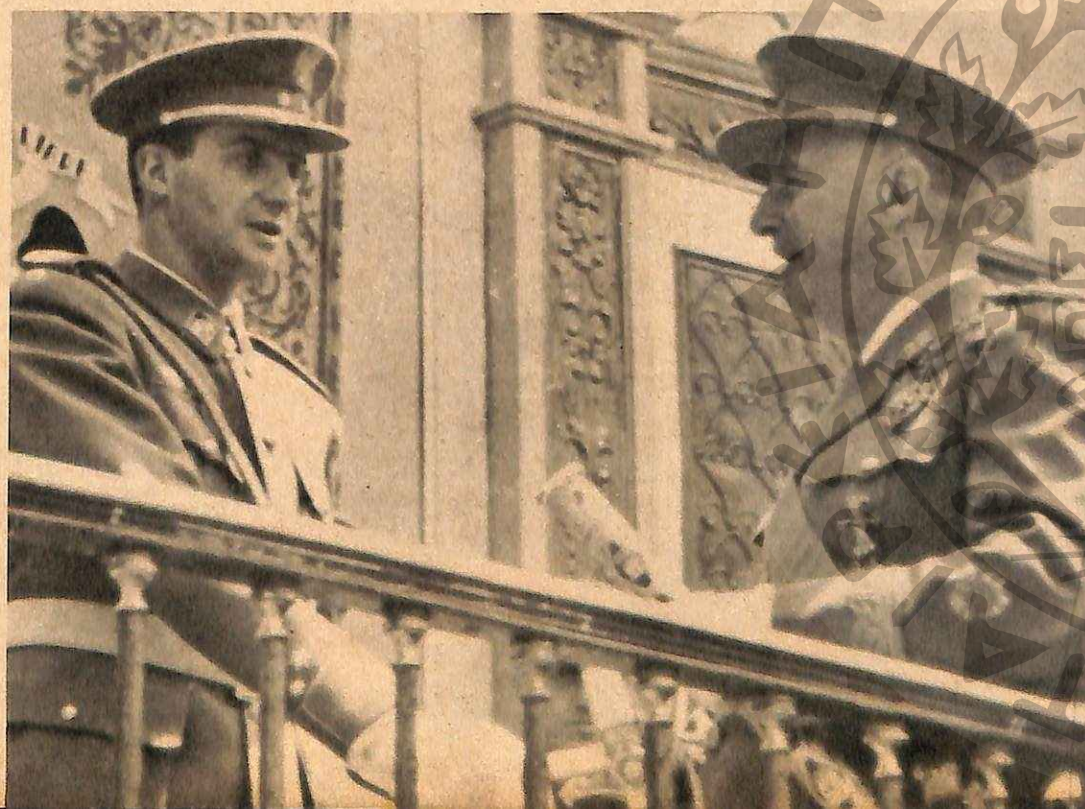

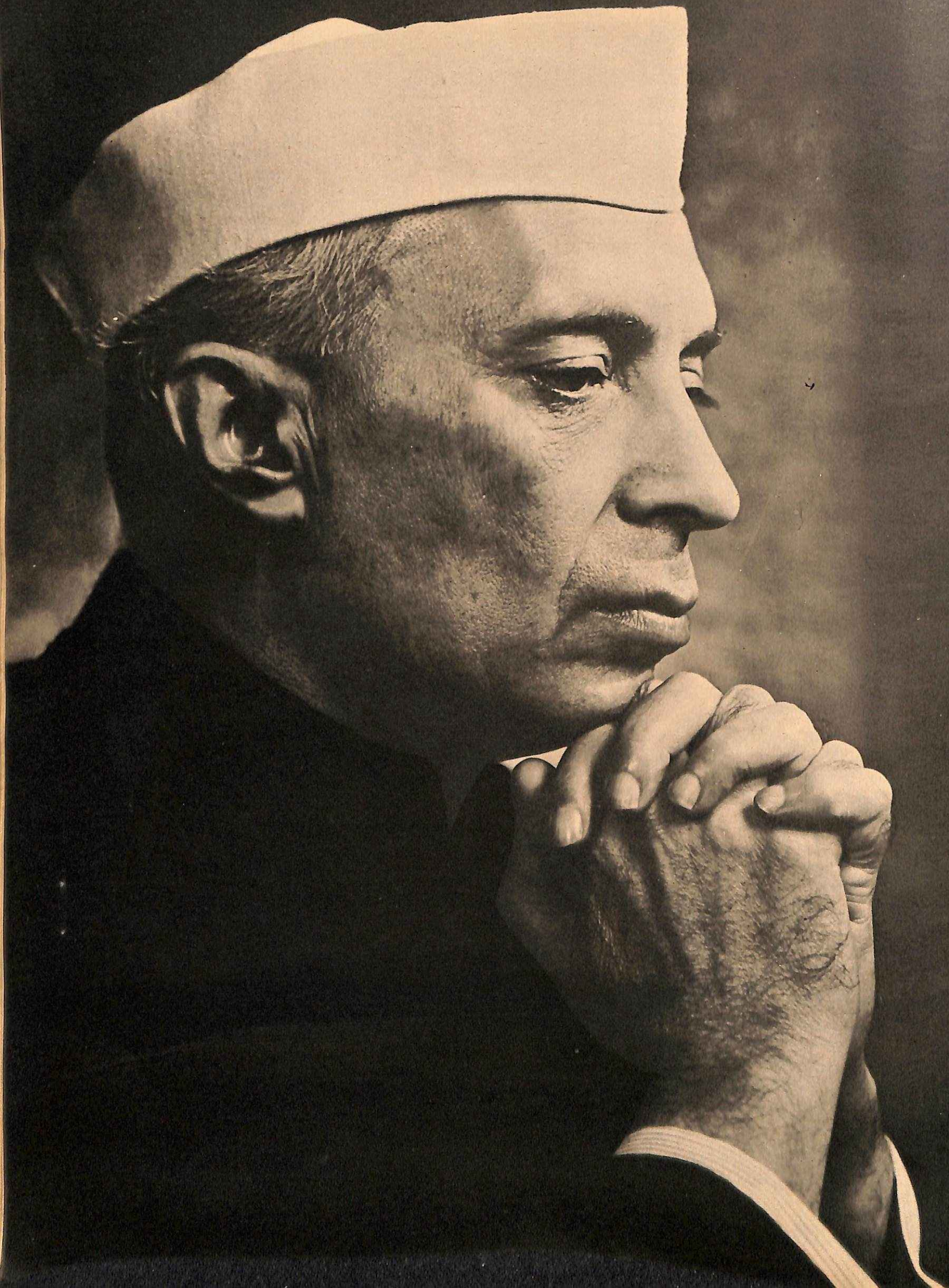
Παρέλαση και εικασίες

Θερμή χειραψία ανταλλάσσουν ο αρχηγός του Ισπανικού κράτους στρατηγός Φράνκο και ο πρίγκιψ Χουάν Κάρλος, κατά την έτήσια παρέλαση της νίκης, που έωρτάσθηκε πρό ήμερών με μεγάλη έπισημότητα στην Μαδρίτη. Ήταν κι αυτή μιá από τις πολλές πρόσφατες εμφανίσεις του νεαρού πρίγκιπας στο πλευρό του καουντίλλιο, που ενίσχυσε την έντύπωση στους διπλωματικούς κύκλους της Ισπανικής πρωτεύουσας ότι ο στρατηγός Φράνκο προωθεί σταθερά τον Δόν Χουάν Κάρλος προς τον Ισπανικό θρόνο. ↓

Από έναν εξώστη (άνω), προσοιζόμενο για τους έπισήμους, ή πριγκίπισσα Σοφία, άνομεσα στην σύζυγο του στρατηγαύ Φράνκο και στην σύζυγο του Ισπανού ύπουργού Στρατιωτικών, παρακολουθεί την παρέλαση. Την λεωφόρο Καστελλάνα (κάτω) διέσχισαν οι 14.000 άνδρες των τριών όπλων και τα 1.000 όρματα μάχης που παρήλασαν ένώπιον του στρατηγαύ Φράνκο, ένώ 200 άεροπλάνα υπερίπταντο του χώρου. Πίσω άκριβώς από τον καουντίλλιο στέκόταν ο Δόν Χουάν, που διακρίνεται έπίσης στην φωτογραφία.

Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ

«Παντί» σημαίνει ο αγαπητός, ο οικείος, ο δικός μας. Το δυνεα αυτό του το χάρισαν τα εκατομμύρια των 'Ινδών, γιατί τον θεωρούσαν έναν προσφιλή και άφωσιωμένο σ' αυτούς άνθρωπο. Καί η «χαϊδευτική» αυτή προσαγόρευση προστέθηκε στο οικογενειακό δυνεα του τελευταίου απογόνου της παλιάς οικογένειας των βραχμάνων που στα 1716 εγκατέλειψε τα ύπιαδα του Κασμίρ για να ζήσει στο αυτοκρατορικό Δελχί και να πάρει το δυνεα Νεχρού από το κανάλι του ποταμού, εκεί όπου βρισκόταν το κτήμα του. Καί οι βραχμάνες αὐτὲι πλούτισαν, πήραν αξιώματα, άφωσιώθηκαν με την ιστορία της χώρας, ώσπου έφθασε το δυνεμά τους να ταυτισθῇ με όλόκληρη την 'Ινδία.

«Ένα από τα μεγαλύτερα δένδρα της ανθρωπότητας έπεσε», έπλε κάποιος έπίσημος την ήμερα που ξεψύχησε ο Παντίτ. Τα 400 εκατομμύρια των 'Ινδών, που παρακολούθησαν την καύση του στον ιερό ποταμό Τζούμνα, ένοιωσαν ότι ώρφάνειαν.

Ο απόγονος των βραχμάνων κατήργησε τις πανάρχαιες κάστες της ινδικής κοινωνίας, προσπάθησε να ανασύρει από τον λήθαργο, την αθλιότητα, την μοιρολατρία και την πείνα μιὰ άπέραντη χώρα, να ξυπνήσει μέσα στην ψυχή του λαού της τις λανθάνουσες δυνάμεις της προόδου και να αντλήσει στοιχεία ζωής από την πανάρχαια παράδοση. Ο Γκάντι ήταν μιὰ άρχη, ένα σύμβολο, αλλά ο Νεχρού κατάλαβε ότι ο σκληρός άγώνας της ανεξαρτησίας και της ανσμορφώσεως δεν θάβει σήμερα σε νικηφόρο τέλος με την ήγεςία των άγιών. Έγκατέλειψε την «παθητική αντίσταση» και την «μη βία», την νιρβάνα και την ένδοστροφῃ αλήθεια των γιόγκι, για να κάνει την φλόγα να λούμψη πάλι στα κουρασμένα μάτια της 'Ινδίας. Αντικατέστησε την οίκοτεχνία του Γκάντι με την σύγχρονη διςμηχανία, την μελέτη των Ούπανισάδ και της Βεδάντα με την τεχνολογική και πολιτική γνώση της έποχής μας και κήρυξε σαν ύψιστη σύγχρονη αλήθεια την άνεπανάληπτη αξία της ανθρωπίνης ζωής, την ανεξαρτησία των χωρών και την ένεργό προσπάσιση της ειρήνης του κόσμου.

Ως προσωπική περίπτωση ο Νεχρού στάθηκε ένα ιδίωμαφο φαινόμενο άσκητικής προσηλώσεως στα ιδανικά του. Αφωμοίωσε την σοφία της Ανατολής και την παιδεία της Δύσεως, μελέτησε τους 'Ινδούς και τους Έλληνες κλασικούς, γνώρισε από πολύ κοντά τις εύρωπαϊκές φυσικές και πολιτικές έπιστημες, άγάπησε τα ανθρωπιστικά γράμματα και κατάρθωσε να συνδυάσει με αξιοθαύμαστη ισορροπία την ιδεαλιστική σκέψη με την ρεαλιστική πολιτική πράξη. Φοίτησε στα ίδια κολλέγια όπου ο Τσώρτσιλ και ο Ήντεν. Συνελήφθη από τους Άγγλους ένένα φορές, έζησε δέκα χρόνια στην φυλακή, μελέτησε την ένότητα και την πολυμορφία της 'Ινδίας, συνέχισε επί 25 χρόνια τους ένθικους άγώνες και διετέλεσε επί 17 χρόνια πρωθυπουργός της χώρας του. Έγραψε, στα χρόνια της φυλακίσεώς του, άρκετά βιβλία, που φημίζονται για την βαθειά γνώση και την γλαφυρότά τους. Ήταν ένα μύγμα 'Ινδού και Εύρωπαίου και κάποιος αντίπαλός του τον χαρακτηρίσει σαν τον «τελευταίο αυθεντικό Άγγλο της 'Ινδίας», αλλά ο ίδιος καθώρισε το μέτρο για τον εαυτό του και για τους άλλους: «Θά παρμείνωμε άληθινοί 'Ινδοί και Άσιάτες και, ταυτόχρονα, θά γίνωμε κολοί διεθνιστάι και πολίτες του κόσμου».

Και κλείνοντας το βιβλίο του «Η ανάκλυψη της 'Ινδίας», προσέχει σαν έπίλογο: «Το πιο πολύτιμο αγαθό που έχει ο άνθρωπος είναι η ζωή... Καί πεθαίνοντας να μπορέσει να πῇ: "Όλη μου την ζωή και την δύναμη την αφιέρωσα στην πρώτη ύπόθεση του κόσμου: Την άπελευθέρωση του ανθρώπου"».

ΕΙΝΑΙ η εύγενική μορφή ενός ιδεαλιστού που συνδυάζε όμως την πρακτική έμμομη ένός άμετακίνητου ρεαλιστού, παρατήρησε κάποτε κάποιος φυσιογνώμιστής, μελετώντας το πορτραίτο (άριστερά) του Παντίτ Νεχρού. Στην φωτογραφία, δεξιά, με τον άλλοτε ύπουργό των Στρατιωτικών Κρίσνα Μέον, κάτω από την φωτογραφία του πατέρα της 'Ινδίας, του Μ. Γκάντι.

Νέα
παράβαση
σε
καρδιά...

Jantzen

Bon Ton CHEMISERIE DE LUXE
ΣΤΑΘΙΟΥ 4

GALEIE

«ΞΦΗ»

SKANDIA FORM

γυνήσια Σκανδιναβικά
επιπλά
κρύσταλλα-φωτιστικά

ΣΟΛΩΝΟΣ 17...

Κουρτίνες
ΒΑΜΒΑΚΕΣ
TERYLENE
TERGAL ΚΑΠ
ΣΕ ΜΕΤΑΛΗ ΣΥΜΜΟΓΗ
ΧΡΩΜΑΤΩΝ & ΣΧΕΔΙΩΝ

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ
ΗΛ.ΝΑΧΜΑΝ

ΠΛ. ΚΑΤΙΝΙΚΑΡΕΑΣ 3
1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 229.730

Κοζάτσα

ΚΑΝΑΡΗ 11

Boutique
Haute
Couture

**Aqua
Marina**

ΚΑΝΑΡΗ 10
ΤΗΛ. 610.481

για την
έξοχή σας

- Thermos
νερού & φαγητού,
- ψυγεία φορητά,
- καμινέτα
- ντουλάπες νάυλον
λυόμενες

Αφού Διαμαντή

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 1 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48

Μοντέρνα
καγιώ

REAL

πού θα εως
χαρίσουν
γοητεία!

ΑΠΟΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
ΜΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΚΟΥΡΤΕΛΗ

ΕΡΜΟΥ 31
1ος ΟΡΟΦΟΣ

δώρα
αργυρά

καλλιτεχνικά
κοσμήματα

ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Τουλούπας

ΕΡΜΟΥ 28 • ΤΗΛ 237.490

Interiors

μελέται - κατασκευαί

ΠΑΤΡ. ΙΣΑΚΕΙΜ 5 - ΤΗΛ 723.456

Καλύμματα
«Επιπλά»

■ ΜΟΝΤΕΡΝΑ
■ ΕΛΚΥΣΤΙΚΑ

■ ΣΤΕΡΕΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ
■ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

Αφού Διαμαντή

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 1
ΤΗΛ. 233.036 - 229.549

ΣΤΟΙΜΕΤΕ
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ
ΜΕ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

TERGAL

πλένονται
δεν βιδερώνονται!
δεν τσαλακώνουν!
δεν ξεχειλώνουν!

Αφού Διαμαντή

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 1
ΤΗΛ. 233.036 - 229.549

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ:

ΤΟ «ΧΡΥΣΟΥΝ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ»

Η κατωτερότης που ήσθάνετο έναντι των άλλων νέων, ώδηγήσε τον Ζάγκαν εις τὸ ἐγκλημα (ἀρνητική μορφή), ἀλλὰ τὸ πλέγμα τῆς μειονεκτικότητος, ὅταν ἐντοπισθῇ ἡ αἰτία του, ὁδηγεῖ πολλάκις τὸ ἄτομον καὶ εἰς ἐξυψωτικὰς διὰ τὸ ἴδιον ἀντιδράσεις (θετική μορφή).

Απὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐδόθησαν ἐπιστήμως διὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ δο-
λοφόνου τῆς πώλητριάς καὶ ἀπὸ τὰς ἀμελογίας τοῦ ἴδιου προκύπτει ὅτι
πρόκειται περὶ ἀτόμου μὲ ἐντονώτατον «σύμπλεγμα κατωτερότητας» (ἢ
«μειονεκτικότητος»). Βασικὴ αἰτία τοῦ συμπλέγματος αὐτοῦ ἦτο ἓνα φυ-
σικὸν ἐλάττωμα που — μὴ ἰκανητὸν εἰς τοὺς ἄλλους. Εἰς αὐτὸ ἡ φαντα-
σία του προσέθεσε καὶ ἓνα ἄλλο ἀνύπαρκτον: Ἐνέμιζεν ὅτι ἦτο ἀποκρου-
στικὰ ἀσχημος. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ διεμορφώθη σὺν τῷ χρόνῳ ἡ ἐ-
χθρική πρὸς ὅλους ψυχολογία του. Δὲν ἦρκε ὁμως αὐτῇ μόνῃ διὰ νὰ με-
ταβληθῇ εἰς ἐγκληματιὰν ὁ Ζάγκας. Ἄν ὁ καθείς, ποὺ κατέχεται ἀπὸ
«σύμπλεγμα κατωτερότητας», ἐγληματούσε, τότε ὅλοι σχεδὸν θὰ ἦμεθα
δολοφόνοι. Διότι ὅλοι σχεδόν, διὰ τὸν ἓνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον, ἀισθα-
νόμεθα κάποια «μειονεκτικότητα». Ὁ Ζάγκας ἀφῆρεσε τὴν ζωὴν τῆς ἀτυ-
χοῦς πώλητριάς, ποὺ τοῦ ἦτο ἐντελὴς ἀγνωστος, διότι ἐπὶ πλέον ἦτο ἐκ
κληρονομικῆς αἰτίας ψυχασθενής.

Πολλοί, ποικίλοι καὶ ἐνίοτε ἀπίθανοι εἶναι οἱ λόγοι, οἱ ὅποιοι δημιου-
ροῦν τὸ συνθέστατον «σύμπλεγμα κατωτερότητας»: Διάφορα μεγάλα ἢ
μικρὰ φυσικὰ ἐλαττώματα: συναίσθησις προελεύσεως ἀπὸ ἥττωτέρα κοι-
νωνικὰ στρώματα: παιδικὰ ἀναμνήσεις στέρσεως: διαπιστώσεις δυσαρμο-
νίας ἢ μὴ ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς τῶν γονέων: δυσχερεῖαι ἀντιμετωπίσεως
τῶν ὑποχρεώσεων τῆς σχολικῆς ζωῆς: ἀλλεπάλληλοι ἀποτυχίαι εἰς τὴν
λύσιν πρακτικῶν προβλημάτων κλπ. Ἀκόμη καὶ τὸ ἐλαφρὸς βραχυτέρον
ἀνάστημα ἢ ἡ μάλλον εὐτροφής ἢ μάλλον καχεκτικὴ σωματικὴ διάπλασις
ἡμποροῦν νὰ δημιουργήσουν συμπλέγματα κατωτερότητας εἰς διανοητικῶς
ὕψις ἄτομα. Ὁ συμπλεγματικὸς ἔχει μειωμένην ἐκτίμησιν πρὸς τὸν ἑαυ-
τόν του καὶ τὰς ἰκανότητάς του καὶ διὰ τὴν διαμόρφωσιν τοιαύτης ψυ-
χολογίας συμβάλλουν ἰσχυρῶς ἐπανεληγμένοι ἐμπειρίαι ἀποτυχῶν, ἰδίως
κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν: Κακὴ διαδιδασκαλία εἰς τὸ σχολεῖον: παραμερι-
σμός ἐκ μέρους τῶν συμμαθητῶν: ὑποτιμητικαὶ συγκρίσεις μὲ τοὺς ἄλλους
ἀδελφοὺς ἢ τὰς ἀδελφάς: μειωτικαὶ ἐπιτιμῆσεις ἢ ἐκφράσεις ἀπογοητεύ-
σεως ἐκ μέρους τῶν γονέων κλπ.

Ὁ φόβος τῆς ἥττης

Ὅταν τὸ σύμπλεγμα κατωτερότητας εἶναι ἐντονόν, ὁ κατεχόμενος ὑπ'
αὐτοῦ ἀποφεύγει τὰς ἀναμετοχές μὲ ἄλλους, διότι φοβεῖται τὴν ἥτταν.
ἔχει τὴν τάσιν ν' ἀποπαίρῃ τοὺς πλησίον του, διὰ νὰ μὴ τὰ βάλλῃ μὲ
τὸν ἑαυτόν του (καὶ ἡ τάσις αὕτη προσλαμβάνει ἐνίοτε τὴν μορφήν μο-
νίμου ἐπιθετικότητος): τοῦ ἰσχύρουν αἱ φιλοφρονήσεις καὶ αἱ κολακεῖαι, διό-
τι τὸν ἀπαλλάσσουν προσωρινῶς ἀπὸ τὸ δυσάρεστον συναίσθημα τῆς αὐ-
τοπεριφρονήσεως: παρερμηνεῖ ἐυκόλως τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἄλλων ὡς
ἐναντι αὐτοῦ, θεωρῶν αὐτὴν καταφρονητικὴν ἢ δυσφημιστικὴν καὶ φθάει
μέχρι τοῦ σημείου νὰ νομίζῃ ὅτι δίδεται ἀπὸ τοὺς διδασκάλους του, τοὺς
ἐργοδότας του, τοὺς φίλους του, τοὺς συναδέλφους του. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ
πίστις τῆς ἀνάγκης τοῦ αὐτοσεβασμοῦ εἶναι τεραστία, ὅταν ὁ κατεχόμε-
νος ἀπὸ σύμπλεγμα κατωτερότητας δὲν κατορθῶναι νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἐπι-
δοκιμαστικὴν προσοχὴν τῶν ἄλλων μὲ πραγματικὰ ἐπιτεύγματα, ἀγωνίζε-
ται νὰ ἰδημοιουργήσῃ «ἀντισταθμίματα»: Προσπαθεῖ νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδια-
φέρον μὲ θορυβώδεις ἐκδηλώσεις: ἐπαίρεται διὰ φανταστικὰ κατορθώματα
(καὶ μάλιστα εἰς τὸν ἐρωτικὸν τομέα): ἀποδίδει μεγάλαν σημασίαν εἰς τὸ
γεγονὸς ὅτι ἔχει γίνῃ δεκτὸς εἰς ἓνα περιορισμένον κύκλον ἢ ἔχει ἀποκτή-
σει κάποιον μικρὸν κύκλον κλπ.

Παρὰ ταῦτα, τὸ σύμπλεγμα κατωτερότητας ἀνιχνεύσθαι «χρυσὸν
σύμπλεγμα», διότι συνθέστατα προκαλεῖ ἐξυψωτικὰς ἀντιδράσεις,
ποὺ ὑποδοχθῶν τὸ ἄτομον ν' ἀναπτύξῃ ἀξιοθαυμάστους ἰκανότητας. Ὁ
διάσημος ψυχολόγος Ἀλφρεντ Ἀντλερ (1870 - 1937), ὁ θεμελιωτὴς τῆς
ἀτομικῆς ψυχολογίας, διεπίστωσεν ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ ἴδιου τῶν μεγάλων
εἰς τοὺς ἀσχετοὺς τομεῖς τῆς πνευματικῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀνθρωπι-
νῆς δραστηριότητος, ὅτι πλείστοι ἐξ αὐτῶν εἶχαν κάποιο φυσικὸν ἐλάττω-
μα, ποὺ ἀπέκλειε φαινομενικῶς τὴν ἐπιτυχίαν των. Ἐτοί, ἀπὸ τοὺς μεγά-
λους ζωγράφους (διὰ τοὺς ὁποίους ἡ βρασίς ἔχει ἰδιαίτεραν σημασίαν), ὁ
Ντύρερ ἦτο ἀλλοίωτος: ὁ Ματέικο μύσων: ὁ Ἀντολφ φὸν Μέντσελ εἶχε τό-
σον ἀσθενὴ ὄρασιν, ὥστε ὅταν ἐξωγράφεεν ἐπιλήσιος πολὺ κοντὰ εἰς τὸ
τελλάρ: ὁ Μανὲ ὑπέφερεν ἀπὸ ἀστιγματισμόν: ὁ φὸν Λένμπαχ ἦτο μο-
νόφθαλμος. Ἐπίσης, ἀρκετοὶ μεγάλοι συνθέται (ὁ Μπρὺκνερ, ὁ Φράντς, ὁ
Σμετάνα) εἶχαν ἐλαττωματικὴν ἀκοήν, ὁ δὲ Μπετόβεν ἀπὸ παιδικῆς ἡλι-
κίας ὑπέφερεν ἀπὸ τὰ αὐτιά του καὶ εἰς ἡλικίαν 28 ἐτῶν ἦτο ἥδη κουφός.

Ὁ Δαρβίνος, ὁ Χάινε, ὁ Κῆς, ὁ Στήβενσον, ὁ Κάντιος, ὁ Βύρων, ὁ Σοπὲν,
ὁ Βάγκνερ, ὁ Μασσενέ, ὁ Ντοστογιέφσκι, ὁ Βάκων, ὁ Ἀριστοτέλης εἶχαν
ὡσαύτως ὅλοι κάποιο ἐλάττωμα. Ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Ναπολέων, ὁ Νέλσον
ἦσαν κοντοί. Ὁ Σακράτης, ὁ Μιρομπώ, ὁ Βολταῖρος ἦσαν ἀσχημοί. Ὅλο
αὐτοὶ εἶχαν συνείδησιν τῆς μειονεκτικότητός των, ἀλλὰ δὲν ὑπετάγησαν εἰς
αὐτήν, οὔτε ἀπεδέχθησαν τὴν ἥτταν.

Ἡ ἀξιοποίησις τῶν συμπλεγμάτων

Απὸ ὅλα τὰ ζωὰ μόνος ὁ ἰάνθρωπος ἔχει συνείδησιν τῶν ἐλλείψεων του
καὶ ὡς ἐκ τούτου αὐτὸς μόνος ἡμπορεῖ νὰ καταληφθῇ ἀπὸ σύμπλεγμα κα-
τωτερότητας. Ἐπίσης, ὁμως, αὐτὸς μόνος ὑπὸ ἐμφανῆς συνθήκας προσπαθεῖ
νὰ δημιουργήσῃ ἀντισταθμίματα δι' αὐτὰ. Ὑπάρχουν, μάλιστα, ψυχολογοὶ
οἱ ὅποιοι ὑποστηρίζουν ὅτι οὐδεὶς ἐπιτυγχάνει ἂν δὲν ἔχῃ κάποιο σύμπλε-
γμα κατωτερότητας, ὅτι οἱ ἐπιτυγχάνοντες, εἰς αὐτὸ ὀφείλουν τὴν ἐπιτυχίαν
των καὶ ὅτι, εὐτυχῶς, οὐδεὶς εἶναι ἀπληλαγμένος ἀπὸ τὸ «χρυσόν» αὐτὸ
σύμπλεγμα, χάρις εἰς τὸ ὅποιον διάφορα ἐλαττώματα ἢ ἀτυχήματα μεταου-
σιώνονται εἰς τεραστίαν κινητήριον δύναμιν. Δὲν πρέπει, λοιπόν, ν' ἀποθα-
ρμύεται κανεὶς, οὔτε νὰ δυσπιστῇ, διότι τὰ παραδείγματα ποὺ ἀνεφέρα-
μεν περιλαμβάνουν μεγαλοφυΐας. Εἶναι ἀνσφιζιμοὶ οἱ γύρω μας ἄνθρω-
ποι ποὺ κατορθώνουν νὰ ὑπερνικῶν καὶ ν' ἀξιοποιῶν τὰ συμπλέγματα μει-
ονεκτικότητος.

Προϋποθέσεις, δέβαια, ἐπιτυχούς ἀξιοποιήσεως τοῦ συμπλέγματος εἶναι:
ἡ ἐξακρίβωσις τῆς αἰτίας του. Διότι ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ περάσῃ ὅλην του τὴν
ζωὴν μὲ ἓνα ἀόριστον αἶσθημα μειονεκτικότητος, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ εἰς τί
ὀφείλεται τούτο. Δευτέρα προϋπόθεσις εἶναι —διὰ τὸν μέσον ἄνθρωπον— ὁ
καθορισμός ἐνὸς σκοποῦ εἰς τὴν ζωὴν, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ὑπερβαῖν τὰς δυ-
νατοτήτας τοῦ δεδωμένου ἀτόμου. Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐκλέγουν σκοποὺς
ποὺ κολλοκεῖν τὸν ἐγωισμόν των, χωρὶς ν' ἀναμετροῦν τὰς ἰκανότητάς
ποὺ διαθέτουν, ὅχι μόνον δὲν ἐπιτυγχάνουν ἀπὸ τὸ σύμπλεγμα κατωτερό-
τητας, ἀλλὰ τὸ ἐπιδεινώνουν μὲ τὴν μοιραίαν ἀποτυχίαν των. (Εἰς τὴν
κατηγορίαν αὐτὴν ἀνήκουν ὅλα τὰ «ψώνια», τὰ ὅποια ἀφθονοῦν εἰς τοὺς
διαφόρους τομεῖς τῆς τέχνης). Οἱ πολὺ ὑψηλοὶ σκοποὶ ὁδηγοῦν ὀλίγον κατ'
ἀνάπυσσιν παντὸς εἴδους διανοητικὰ καὶ νευρικὰ διαταραχαί.

Ὁ σκοπός, τὸν ὅποιον θὰ ἐκλέξῃ ἕκαστος, πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν
αὐτοεκτίμησιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἄλλων. Δεδωμένου δὲ ὅτι ὁ ὑπέρτα-
τος στόχος ὅλων τῶν προσπαθειῶν μας εἶναι ἡ ἀπόσπασις τῆς ἐκτιμῆσεως
τῶν ὁμοίων μας, ὁ ὅρος αὐτὸς εἶναι ἀποσπαστικὸς. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιτυγ-
χάνωμεν τὴν διπλὴν αὐτὴν ἐπιδοκίμασιν, ὡς ἀσθανώμεθα πάντοτε τὸ ἐνο-
χλητικὸν ρίγος τῆς μειονεκτικότητος. Εἶναι δυσκόλον, ἀλλ' ὅχι ἀκατόρθωτον
ν' ἀπαλλάγωμεν ἀπὸ τὸ ρίγος αὐτὸ διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ χαρακτῆρος
μας καὶ τῆς δημιουργίας ἀντισταθμιμάτων. Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς μετα-
βολῆς αὐτῆς πρέπει νὰ ἐρμηνεύσωμεν κατὰ νέον τρόπον τὰ γεγονότα τοῦ
παρελθόντος. Ἄν τρέφωμεν ἐχθρότητα πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, διότι νομί-
ζομεν ὅτι εἶναι τόσο ἀυστηρὸς ὅσον ἦτο ὁ πατέρας μας, ἢ ἓν ἀναιμέ-
νη ἀπὸ ὅλους τὴν ἐπιείκειαν, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ μητέρα μας μας περιέ-
παλεῖ, ὡς καὶ ἡμποροῦμεν νὰ ἐλαττωματικότητος, πρέπει νὰ συνειδητο-
ποιήσωμεν τὸ ὅτι αἱ «ἐρμηνείαι» αὐταὶ εἶναι ἐσφαλμέναι. Ὅταν ἀνακαλύ-
ψωμεν τὸν μηχανισμόν, μὲ τὸν ὅποιον διεμορφώσαμεν τὰς περὶ τῆς ζωῆς
ἀντιλήψεις μας, ἔχομεν ἤδη εἰς χεῖρας μας τὴν κλεῖδα τῆς προσωπικότη-
τός μας καὶ ἡμποροῦμεν νὰ μεταβάλωμεν τὴν τύχην μας. Ἀρκεῖ νὰ κατα-
βάλωμεν τὴν ἀπαιτούμενην προσπάθειαν. Εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ διεξά-
γουν ἐνστικτικῶς τὴν μάχην κατὰ τοῦ συμπλέγματος κατωτερότητας καὶ
ἐπιτυγχάνουν ἀξιοθαυμάστα ἀποτελέσματα. Ὅσοι, ὁμως, ἐπιθυμοῦν ἐν-
συνειδήτως νὰ ὑπερνικῶν τὰς συνέπειας του, ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ' ὁ-
ψιν ὅτι τὰ ἀντισταθμίματα ποὺ πρόκειται νὰ ἐπιδιώκουν πρέπει νὰ εἶναι
θετικά καὶ ὄχι ἀρνητικά: ν' ἀποτελοῦν ἐκφράσιν τῆς ἀνεξαρτήτου ἀτομικῆς
των σκέψεως καὶ δράσεως: νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἑαυτοῦ των
καὶ τῶν ἄλλων καὶ νὰ εἶναι κοινωνικῶς ὑπεύθυνα καὶ ἀξιόλογα.

Ο έφιαλτης του Γάλλου πολυκατομμυριούχου, επιχειρηματία, βουλευ-
του και κατασκευαστού αεροπλάνων, Μαροσέλ Ντασσώ, κράτησε 37 ώρες. Η
γυναίκα του, Μαγδαληνή Ντασσώ, θρέθηκε σ' ένα σαραβαλιασμένο σπίτι,
λίγες δεκάδες χιλιόμετρα μακριά από το Παρίσι. Από τη στιγμή της άπα-
γωγής της, η Γαλλία κρατούσε την ανάπνοή της και σ' όλο τον κόσμο το
κοινό διάβαζε με ενδιαφέρον χιλιάδες λέξεις σε σχετικά τηλεγραφήματα
στις εφημερίδες. Το τέλος της ιστορίας ήταν το ίδιο άπροσδόκητο και εξαι-
ρετικά ευχάριστο. Η ηλικιωμένη κυρία θρέθηκε σώα και υγιής. Ούτε μιά
γρατσουνιά, ούτε ένα από τα πολυτίμα κοσμήματά της χαμένο. Με το θάρ-
ρος, την ψυχραιμία της, το χιούμορ της, που δεν την άφησε ούτε στιγμή, και
την λογική της, κατάφερε να επιβληθεί στους γκάγκστερ. Άλλα πρέπει να
ομολογηθεί ότι κι αυτοί έδειξαν εξαιρετική, πραγματικά γαλατική ευγένεια.
Η άπαγωγή της κ. Ντασσώ, όπως θα την πληροφορηθεί ο αναγνώστης, σ'
όλες σχεδόν τις φάσεις της, από τα χείλη του ίδιου του «θύματος», είναι ένα
από τα πιο ενδιαφέροντα επεισόδια στην σύγχρονη ιστορία του έγκληματος.

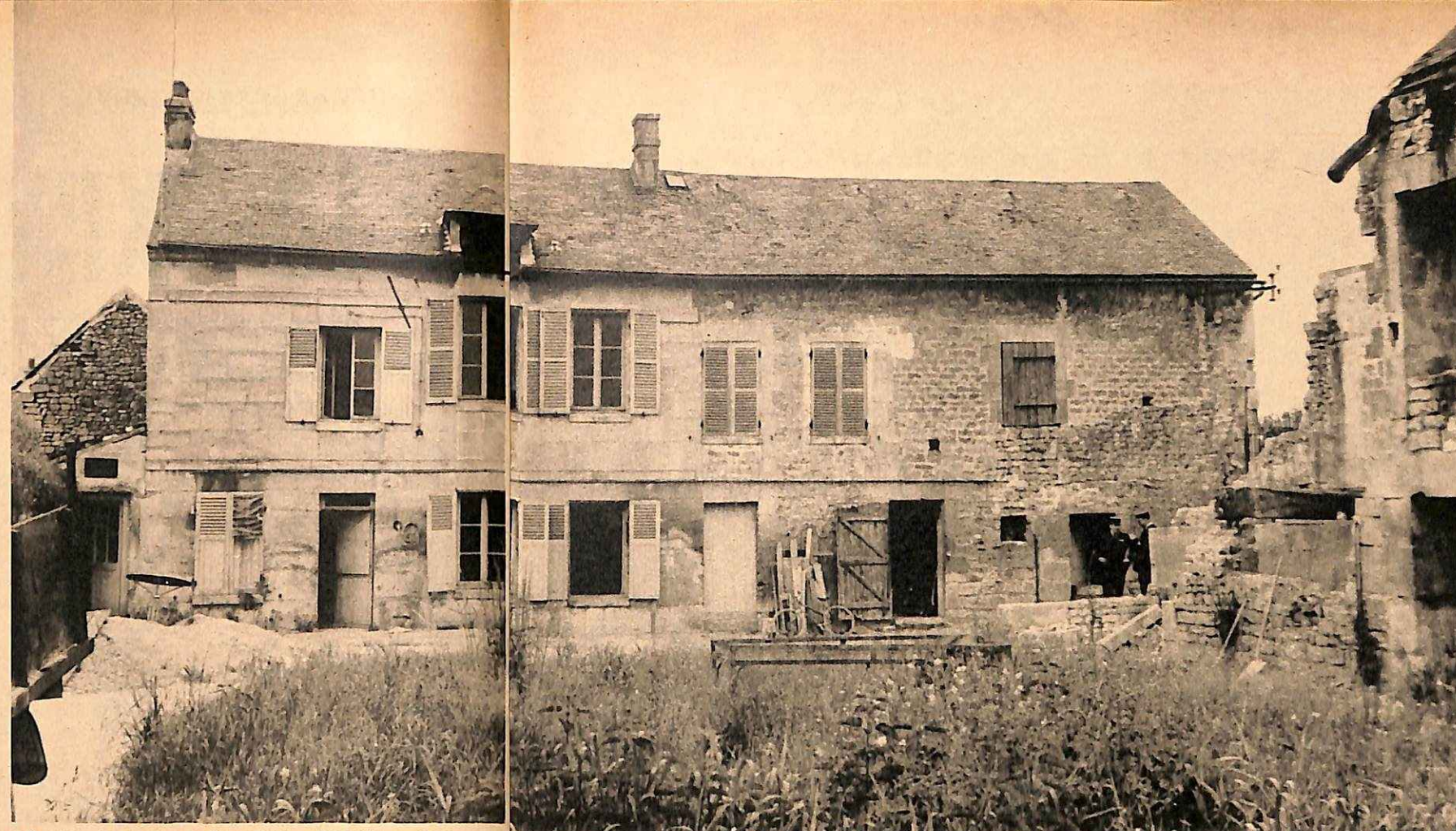
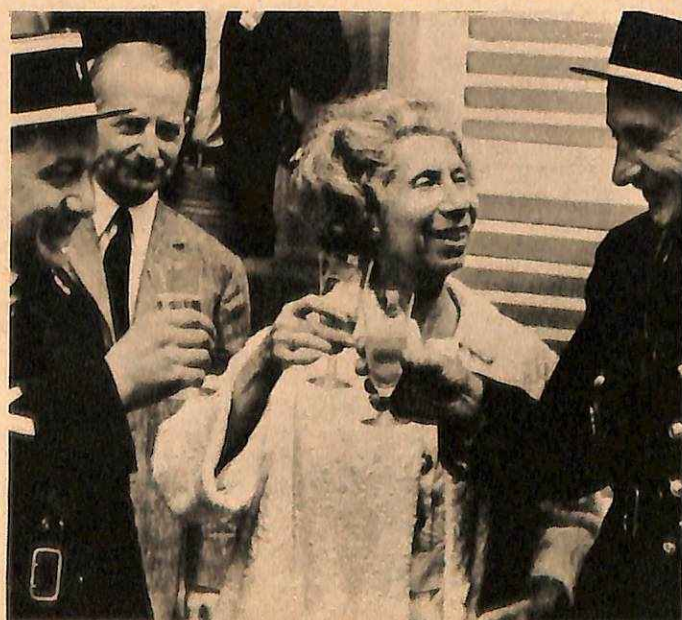

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ του ζεύγους Ντασσώ στο παρίσι: το μέγαρό του υπήρξε θριαμβευτική. Τριγυρισμένοι
από φωτορεπόρτερς και φίλους εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους για την γενική και άδολη χαρά.

ΜΕ ΔΑΚΤΥΛΑ πλεγμένα, σαν νιά-
παντροι, κοιτάζονται με συγκίνηση.

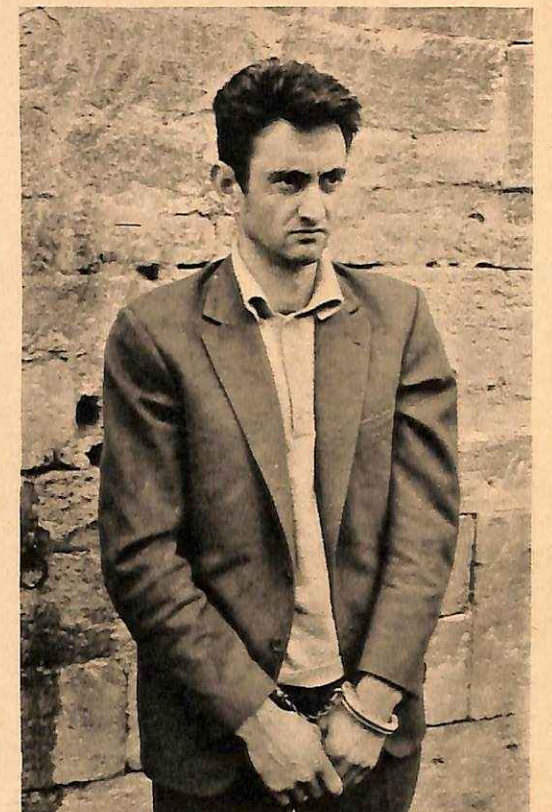

ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ σαμπανια τσουγκρίζει τώρα με κέφι η Κα Ντασσώ
σώ με τους δυο χωροφύλακες, οι οποίοι την απέλευθέρωσαν.

ΣΕ ΜΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΗ ΑΓΡΟΙΚΙΑ, ΣΤΟ

ΒΙΛΛΕΡ - ΣΟΥ - ΣΑΙΝΤ - ΛΕ, ΣΤΑ ΒΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ, ΒΡΕΘΗΚΕ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΗ Η ΑΠΑΧΘΕΙΣΑ

Ο ΜΑΤΙΕ ΚΟΣΤΑ ΦΡΟΥΡΟΥΣΕ ΤΗΝ Κ. ΝΤΑΣΣΩ

Με άγωνία, θάρος και... χιούμορ!

ΕΠΙ 37 ΩΡΕΣ Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΕΙΧΕ ΑΝΑΣΤΑΤΩΘΗ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΗ ΑΠΑΧΘΕΙΣΑ κ. ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΝΤΑΣΣΩ

Την στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές,
η γαλλική αστυνομία, δεκάδες χιλιάδες άνδρες,
συνεχίζουν ένα από τα μεγαλύτερα ανθρωποκνη-
γητά της σύγχρονης ιστορίας. Δρόμοι, αεροδρό-
μια, σιδηροδρομικοί σταθμοί, λιμάνια, σύνορα
ελέγχονται για την ανακάλυψη του «τετάρτου αν-
θρώπου», του επικίνδυνου γκάγκστερ, του μόνου
που ξέφυγε από τους τέσσερις που είχαν απαγά-
γει την γυναίκα του κ. Μαροσέλ Ντασσώ, ενός α-
πό τους πλουσιότερους και γνωστότερους Γάλλους
διομηχάνους.

Η αστυνομία πιστεύει πως ο μυστηριώδης
«Ντομινίκ», ο Ιππότης άρχηγός της συμμερίας, εί-
ναι ο «εξαιρετικά επικίνδυνος» έγκληματίας Ζακ
Καζανόβα, 36 χρόνων, που καταζητείται για μιά
δωδεκάδα τουλάχιστον ένοπλων ληστειών στην
περιοχή του Παρισιού και για τόν φόνο ενός α-
στυνομικού, τόν περασμένο 'Ιούλιο.

Στις 37 ώρες που κράτησε το μυστηριώδη
θέμα, με την ελπίδα ασυνήθιστη για πα-
ράμοιους υποθέσεις πλοκή, και το εύτυχες τέλος, η
Γαλλία είχε ξεχάσει κάθε άλλο γεγονός. Με την
άμεση καθοδήγηση του υπουργού Έσωτερικών
κ. Φρέ, μόνο στην περιοχή του Παρισιού, 14.000
αστυνομικοί βρίσκονταν διδασκὰ στο πόδι για
την ανακάλυψη του κρυφώνα όπου οι έγκληματιές
είχαν οδηγήσει το θύμα τους.

Η ώρα είναι πέντε λεπτά πριν από τα μεσά-
νυχτα της Παρασκευής, της 22 προς την 23 Μα-
ΐου. Το ζεύγος Ντασσώ επιστρέφει με την «Κα-
τιλλάκ» του στο άρχοντικό του, λεωφόρος Στρα-
τάρχου Μπουζού 1. Ο σωφέρ ανοίγει την πόρ-
τα του αυτοκινήτου. Ο κ. Ντασσώ κατεβαίνει και
προχωρεί κατά την είσοδο του σπιτιού. Δύο άν-
τρες κατεβαίνουν από ένα σταματημένο φορτη-
γάκι, με μάρκες, με πιστόλια στο χέρι. Χτυπούν
με τις λαβές των πιστολιών τόν κ. Ντασσώ και

τόν σωφέρ, αρπάζουν τήν κ. Ντασσώ και τήν τρα-
βούν σε μιά «Σιτροέν», που έχει καταφθάσει έ-
κείνη την στιγμή και έχει σταματήσει μπρός στην
«Καντιλλάκ». Η «Σιτροέν» φεύγει με βίγγιωδη
ταχύτητα και τραβά κατά το δάσος της Βουλώ-
νης. Το επεισόδιο δεν έχει διαρκέσει παραπάνω
από ένα λεπτό. Ένας περαστικός προσπαθεί να
προφθάσει με τόν μικρό αυτοκίνητό του τήν «Σι-
τροέν». Άλλα η προσπάθεια είναι μάταιη.

Σε λίγα λεπτά, ένα τηλεφώνημα του κ. Ντασσώ
στον υπουργό Έσωτερικών δίνει τόν σύνθημα
για τόν ανθρωποκνηνητό, όμοιο του οποίου η
Γαλλία δεν είχε από τήν εποχή τών αποπειρών
κατά τού στρατηγού Ντε Γκώλ. Και καθόλου πα-
ράξενο!

Η περιουσία του Μαροσέλ Ντασσώ (72 χρό-
νων) υπολογίζεται σε ένα δισεκατομμύριο φράγ-
κα (έξη δισεκατομμύρια δραχμές). Πρόκειται για
άνθρωπο που, αν και προτιμά να μένει στην αφέ-
νεια, θεωρείται από τούς στυλοβάτες τού νεγκω-
λικού καθεστώτος. Κανείς δεν τόν συναντήση
για πρώτη φορά και μπορεί να φαντασθή τήν έ-
νεργητικότητα και τίσ οργανωτικές ικανότητές
του. Με τήν ανακάλυψη ενός νέου τύπου αερο-
πλάνου, τόν δνομά τω είχε συνδεθή με τήν γαλ-
λική αεροπορία από τόν πρώτο μεγάλο πόλεμο.
Παντρεύτηκε σά 1919 τήν μοναδική γυναίκα τής
ζωής του, Μαντελέν, κόρη πλούσιου διομηχάνου
έπιπλων, και καθώς τήν εποχή εκείνη τά είδη έξ-
οπλισμού δεν είχαν πιά ζήτηση, εργάσθηκε μερικά
χρόνια κοντά στον πεθερό του. Σήμερα είναι ι-
διοκτήτης τών εργοστασίων που φέρουν τόν όνομά
του και όπου κατασκευάζονται τά αεροπλάνα
στά οποία η γαλλική αεροπορία στηρίζει τήν δύ-
ναμή της: «Εζαντάρ», «Μιστέρ», «Μιράζ III»
και «Μιράζ VI». Είναι ακόμη ο μεγαλύτερος προ-
μηθευτής υλικού τού γαλλικού κράτους, ιδιοκτή-
της τού περιδικού «Ζούρ ντε Φράνς», επιχει-
της

ΠΟΛΙΟΡΚΗΤΙΚΟΣ κλοιός τών φωτορεπόρτερς έξω από τόν μέγαρο του Γάλλου μεγαλοδιομηχάνου.
Η κυρία, τήν οποία συνέλαβαν οι φακοί να μπαίνει, είναι η Κ. Ντασσώ, νύφη τής άπαχθείσης.

‘Ο άνδρας της - záπλoυτος βιομήχανος καὶ ἐκδότης - τὴν εἶχε...

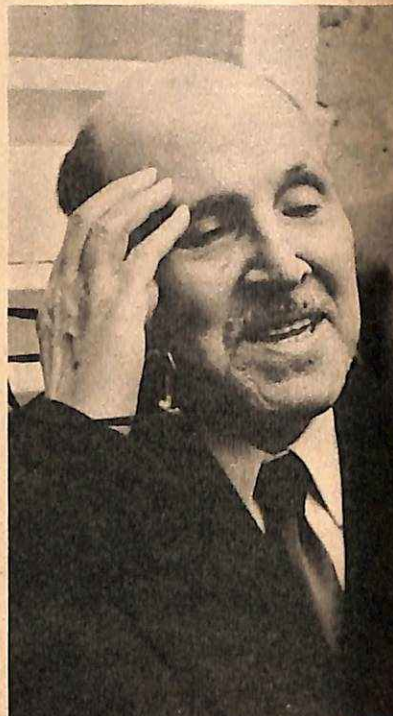
«ΜΙΡΑΖ ΙV», ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΝΤΑΣΣΩ...

...ΟΠΩΣ ΚΑΙ Η ΚΑΡΑΒΕΛΛΑ «ΛΕ ΜΥΣΤΕΡ 20»

«ΖΟΥΡ ΝΤΕ ΦΡΑΝΣ». ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΟΥ ΝΤΑΣΣΩ

Η ΧΑΡΑ ΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ

...Φορτώδει με κοσμήματα. 'Αλλ' οι απαγωγείς δεν τὰ ἀγγίζαν

Ο ΣΦΕΡ ΑΝΡΥ ΝΤΥΜΠΟΥΑ

ΟΑΣ (τῆς γνωστῆς ἀντινεοκλασικῆς ὁργανώσεως) γιὰ νὰ συνεννοηθῇ γιὰ τὰ λύττα. Ἀλλὰ δὲν χρειάστηκε.

Στὴν κατοχή, οἱ Γερμανοὶ τὸν ἔκλεισαν στὸ στρατόπεδο Μπούχενβαλντ. Ἡ κ. Ντασσά εἶχε κλειστή κι αὐτὴ σὲ στρατόπεδο ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν ἀκόμη καὶ πέρυσι νὰ ἀποδείξῃ τὸ θάρρος της, ὅταν στὸ σπίτι της, στὴν λεωφόρο Μπουρῶ, τὸ περασμένο καλοκαίρι, εἶχαν μπεῖ δι-ορορήκτες καὶ μπρὸς στὴν ἀπάξιαν της ἀναγκάστηκαν νὰ φύγουν ἀπρακτοί. Ἡ κ. Ντασσά ἔχει δύο γιούς καὶ τρία ἐγγόνια.

Ἰδού πὺς διηγείται τὴν τελευταία περιπέτειά της, ὅταν τὴν ρώτησε ἓνας δημοσιογράφος:

—Δὲν φοβήκατε;

—“Ὁχι, οὔτε μιὰ στιγμή. Θύμισα πολὺ στὴν ἀρχή. Μόλις εἶδα τοὺς ἀνδράποὺς αὐτοὺς νὰ χυμῶν ἐπάνω μου, κατάλαβα πὺς ἤθελαν νὰ με ἀπαγάγουν. Τοὺς χτύπησα με τὴν ἐμπρέλλα καὶ τὴν τσάντα μου. (Στὸ σημείο τῆς ἀπαγωγῆς βρέθηκε ἡ χρυσὴ πουδριέρα τῆς κ. Ντασσά). Προσπάθησα νὰ τοὺς σχίσω τὸ πρόσωπό με τὰ νύχια μου. Μὰ με τραβούσαν με δὴ τὴν δύναμή τους στὸ αὐτοκίνητό τους καὶ παρατήθηκαν ἀπὸ κάθε προσπάθεια νὰ τοὺς ξεφύγω, ὅταν εἶδα πὺς χτύπησαν τὸν Μαρσέλ.

»Μόλις μ' ἔβαλαν στὸ αὐτοκίνητο, με ἔδεσαν καὶ με κοίμησαν με χλωροφόρμιο. Με ξάπλωσαν στὸ πάτωμα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ μοὺ σκέπασαν τὸ πρόσωπο με ἓνα μαύρο χαρτοφύλακα. Δὲν ἔβλεπα καὶ δὲν ἄκουγα τίποτε.

»Ὅταν συνήλθα, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀπαγωγεῖς μοὺ εἶπε:

—Μὴ φοβάστε. Δὲν θὰ σὰς πειράξωμε. Θὰ σὰς πᾶμε στὴν Ὁρλεάνη. Ἀν φερθῆτε καλά, εἰς σὰς φερθῶμε κ' ἐμεῖς τὸ ἴδιο.

»Γι' αὐτὸ φέρθηκαν κ' ἐγὼ καλά.

»Ὅταν φθάσαμε στὸ χωριάτσιο, στὸ Βιλλέρ, με πήραν στὰ χέρια

ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ μ' ἀνέβασαν στὸ πρῶτο πάτωμα, σ' ἓνα ἔτιο σὰν ἀρχειῶνα, μόνο με κεραμίδια, χωρὶς ταβάνι. Στὴν μέση τοῦ δωματίου εἶχαν στῆσει μιὰ σκηνή καὶ με ξάπλωσαν ἐκεῖ μέσα, σὲ ἓνα ντιδάνι. Αὐτὸ ὅπως μοὺ ἔλεγαν τὸ ἔκαναν γιὰ νὰ με ἀπομονώσουν ἀκόμη περισσότερο. Βρέθηκαν σὲ ἀπόλυτο σκοτάδι στὸ σαρωθλασμένο αὐτὸ σπίτι καὶ κρύωνα πολὺ. Ὅταν τοὺς παρατηρήθηκαν μοῦδωσαν κι ἄλλες κουδέρτες.

»Στὴν ἀρχὴ δὲν με ἄφηναν νὰ μιλήσω καὶ μοῦλεγαν ἐλοένα:

—“Ἀν φωνάζετε θὰ σὰς θέσωμε πάλι καὶ θὰ σὰς κρατοῦμε ἀποκοιμισμένη με χλωροφόρμιο.

»Μοὺ φέρθηκαν πάντα σὰν κύριοι. Δὲν με χτύπησαν, οὔτε καὶ με ἀπείλησαν ποτὲ πὺς θὰ με χτύπησουν ἢ θὰ με σκοτώσουν. Εἶναι ἔξω ἐπικίνδυνοι. Δὲν φοβόμουν. Ἀπλῶς σκέφτηκα πὺς γιὰ νὰ σωθῶ ἔπρεπε νὰ φερθῶ ψύχραιμα καὶ λογικά. Οἱ ἀνδρῶποι αὐτοὶ μποροῦσαν νὰ φθάσουν στὰ ἄκρα.

»Δὲν μοὺ εἶπαν ποτὲ τί ἀκριβῶς ἤξελαν ἀπὸ μένα. Ἐλεγαν μόνο ἀόριστα πὺς εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΕΣ ἐπισκέψεις. Ὁ σάμπλουτος Λουί-Λουί Ντρεῦφους.

»Μίλησα πολὺ μαζί τους καὶ περισσότερο μ' ἐκείνον ποὺ οἱ τρεῖς ἄλλοι φώναζαν «ἀρχηγό». Φοροῦσε πάντα μεγάλα μαύρα γυαλιὰ με παρωπίδες, ποὺ τοῦ ἔκρυβαν σχεδὸν τὸ μισὸ πρόσωπο. Σὰν ξεμύρωσε ἤρθε καὶ κάθησε στὰ πόδια τοῦ κρεβατιοῦ μου. Δὲν μ' ἔβλεπε. Τὸ φῶς ὅμως ἔπεφτε πάνω του κ' ἐτοῖ ἐγὼ μποροῦσα νὰ διακρίνω τὰ χαρακτηριστικά του. Μιὰ στιγμή ποὺ τοῦ ἔπεσαν τὰ γυαλιὰ με ρώτησε:

—Μὲ βλέπετε, ἔ;

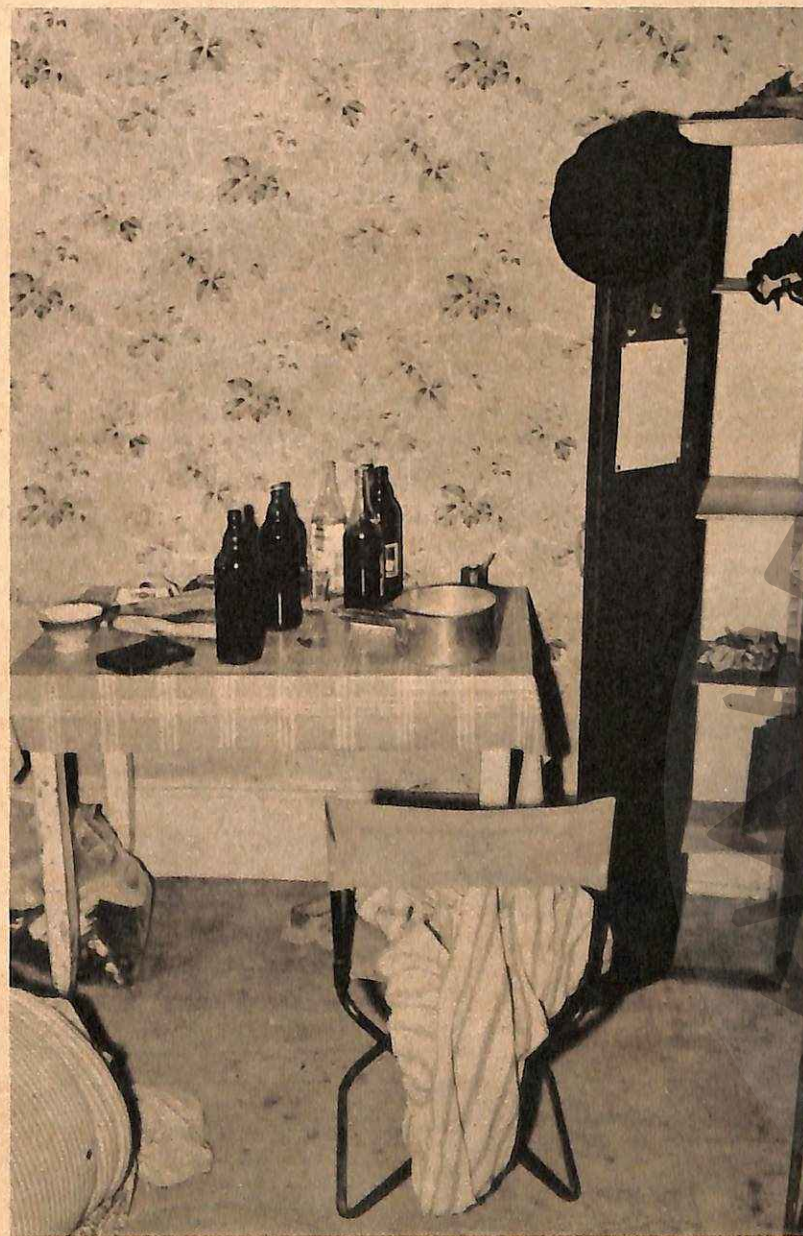
—Δὲν βλέπω παρὰ ἓνα πράγμα τοῦ ἀπάντησα γελώντας. Εἶστε ὁμορφόπαῖδο.

»Φάνηκε πολὺ εὐχαριστημένος με τὸ κομπλιμέντο μου κι ἄρχισε νὰ μοὺ διηγῆται τὴν ζωὴ του. Μοὺ ἔλεγε πὺς ἡ παιδικὴ του ἡλικία ἦταν δυστυχισμένη, θλιβερή. Δὲν εἶχε φάει ποτὲ ὅσο ἤθελε γιὰ νὰ χορτάσῃ. Δὲν μπόρεσε νὰ τελειώσῃ τὸ σχολεῖο. Μπόρεσε ὅμως νὰ ἐκδικηθῇ τὴν κοινωνία. Ἐτοῖ ἔγινε σπουδαῖος γκάγκστερ καὶ κατάφερε νὰ ἔχῃ σχέσεις με σπουδαῖα πρόσωπα. Γνωρίζει, λέει, καὶ τὸν ἀδελφό μου, τὸν θρίσκει πολὺ συμπαθητικὸ καὶ πὺς μοὺ μοιάζει πολὺ. (Σημ.: Πρόκειται γιὰ

→

Σ' ἓνα προχειρὸ καὶ καθὲ ἄλλο παραεῦρεπες κρεβατὶ τῆς ἐρημῆς ἀγροίκιας - φυλακῆς κοιμήθηκε μιὰ νύχτα ἡ Κ. ΝΤΑΣΣΩ

(Φωτ. Dalmas)

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ὁπλοστάσιο ἀνεκάλυψαν οἱ δύο χωροφύλακες στὸ κρησφύγετο τῶν γκάγκστερ. Οἱ ἀπαγωγεῖς εἶχαν λάβει τὰ μέτρα τους γιὰ νὰ διεκδικήσουν ἀποφασιστικὰ τὴν λεία. Ἡ τύχη δὲν τοὺς εὐλόγησε.

← ΜΕΡΙΚΕΣ μπουκαλὲς κρασί -ἄδειες κατὰ τὴν στιγμή τῆς συλλήψεώς του- δοθήθηκαν τὸν δεσμοφύλακα Κόστα νὰ ξαγρυπνήσῃ στὸ πλευρὸ τῆς πολυτίμης αἰχμαλώτου.

→ ΣΤΕΡΝΑ καλὰ, ὅλα καλὰ... Τὸν μεγάλο λόγο τοῦ Σαίξπηρ εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ τὸν κατανοήσουν πλήρως οἱ δύο σύζυγοι ποὺ ἀπὸ τὸ παρὰ τοῦ σπιτιοῦ τους εὐχαριστοῦν τοὺς ἀνώνυμους φίλους τους.

γκρέκα

Αυτό που κάνει γοητευτική
μιά γυναίκα είναι το βλέμμα
της, ή φωνή της και
το άρωμα της.

Μεταχειρίζεσθε πάντοτε
την δροσερή κα' εύ-
χάριστη Κολώνια 4711
Θά σάς ένδουσιάζει

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

EAU DE COLOGNE

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ Κας ΝΤΑΣΣΩ

τόν κ. Μίνκ, διαχειριστή του περιο-
δικού «Ζούρ ντε Φράνς», που φυ-
σικά δεν μπορεί να φαντασθή ποιος
είναι αυτός ο γνωστός του).

«Μου διηγήθηκε ακόμη πώς είχε
ένα πολύ ωραίο διαμέρισμα στο Πα-
ρίσι και πολλά αυτοκίνητα. Πώς δεν
σκότωσε ποτέ κανένα. Πώς λυπάται
που με άφησαγε, με είναι υποχρεω-
μένος να κάνει δυο - τρεις μεγάλες
επιχειρήσεις το χρόνο. Διαφορετικά
δεν μπορεί να ζήσει όπως θέλει.

«Μια άλλη φορά μου είπε πώς
κοπίαζε πολύ για να συγκρατήσει
τους άνδρες του. Αυτός ήταν τζέν-
τλεμαν.

«Μου ώμολόγησε πώς με παρακο-
λούθησε χωρίς να το καταλάβω και
για να μου το αποδείξει μου ανέφερε
λεπτομέρειες που με έκαναν να τὰ
χάσω.

«Ο άνδρας σας οδηγεί πολύ άρ-
γά. Όσο σας παρακολουθούσα σκε-
φτόμουν: «Αχ αυτοί οι άνθρωποι.
Δεν πάνε λίγο πιο γρήγορα!».

«Μου είπε ακόμη:

«Βλέπω πώς είστε γενναία γυ-
ναίκα. Άλλα ξέρω τι κάματε στον
πόλεμο και γι' αυτό τίποτε δεν με
παραξενεύει. Και του άντρα σας το
λέει ή καρδιά του. Μα αυτός ο σω-
φέρ σας είναι ένας δειλός. Δεν κα-
ταλαβαίνω πώς μια προσωπικότη-
ς σαν τον άνδρα σας δεν έχει σω-
ματοφύλακες.

«Ήξερε ακόμη και τί τρώγαμε
στο σπίτι... Γενικά όλοι τους ήταν
πολύ ευγενικοί. Με ρωτούσαν τί θέ-
λω για φαγητό. Γενικά το φαγητό
τους δεν ήταν σπουδαίο. Ζήτησα
μπιφτέκι και μακαρόνια και μια άλλη
φορά μπιφτέκι και βραστές πατά-
τες. Ο Κόστα, ο φρουρός μου, μου
έλεγε, κάθε φορά που μου έφερνε το
πίσκο: «Κυρία, το φαγητό είναι έ-
τοιμο».

«Μου ξαναμίλησαν για χρήματα
και για λύτρα. Έγώ τους είπα πώς
αυτό δεν με σκοτίζει. Γενικά το φα-
γητό τους δεν ήταν σπουδαίο. Ζήτησα
μπιφτέκι και μακαρόνια και μια άλλη
φορά μπιφτέκι και βραστές πατά-
τες. Ο Κόστα, ο φρουρός μου, μου
έλεγε, κάθε φορά που μου έφερνε το
πίσκο: «Κυρία, το φαγητό είναι έ-
τοιμο».

«Έχετε, έλεγε ο αρχηγός. Αυ-
τός που κινδυνεύει περισσότερο εί-
μαι εγώ. Αν με πιάσουν θα πλη-
ρώσω ακριβώς.

«Ό,τι κι αν γίνει, του άπαντησα
εγώ, θα καταθέσω πώς με καλομε-
ταχειρίσατε.

«Όταν τους παρακάλεσα να μου
φέρουν μια εφημερίδα, μου ζήτησαν
στην άσχη συγγνώμη, πώς δεν μπο-
ρούσαν να ικανοποιήσουν την επιθυ-
μία μου, γιατί οι εφημερίδες έγρα-
φαν λεπτομέρειες που θα με έκαναν
να στενοχωρηθώ για τον άντρα μου.
Το θράδυ όμως της παραμονής της
άπελευθερώσεώς μου, ο αρχηγός μου
έφερε μια «Φράνς Σουάρ» λέγοντας:

—Κοιτάξτε μια ωραία φωτογρα-
φία σας στην εφημερίδα.

«Η ανακάλυψη

»Κοιμόμουν πολύ. Κι όση ώρα
δεν κοιμόμουν, κουβέντιαζα μαζί
τους. Το θράδυ του Σαββάτου άρ-
χισα να σκέπτομαι πώς αν δεν μ'
άφηναν την Τρίτη θα έπρεπε να κά-
μω κάτι για να σωθώ. Είχα δει σε
μια γωνιά ένα κουτί σπρίττα και σχε-
δίαζα να βάλω φωτιά στο σπίτι για
να προκαλέσω την προσοχή των ζη-
τιάνων

«Το πρωί της Κυριακής ήταν ό-
λα ήσυχα κατά τις έννέα. Άκουσα
χτύπους στην πόρτα. Κάλεσα τον
φρουρό μου, Καμιά άπάντηση. Σκέ-
φθηκα: «Αν δεν έρθει σε λίγο, θα
φύγω μόνη μου». Μα ήρθε σε λίγο.

—Χτύπησαν την πόρτα, του είπα.

—Ήρθε κανείς;

—Ναί, ναί!., του άπάντησα δυ-
νατά.

—Σωπάστε. Αυτό που κάνετε
είναι πολύ σοβαρό.

«Ξανακτύπησαν. Έγώ σώπαινα,
είδα όμως πώς ο φρουρός μου έτρε-
με δλέκλινος και σκέφθηκα: «Καλά
πάμε. Για να τρέμει έτσι, σημαί-
νει πώς κάτι συμβαίνει.»

«Οι χωροφύλακες έξακολουθούσαν
να κτυπούν. Ο Κόστα έπανελάμβα-
νε:

—Καθίστε φρόνιμα, θα σάς αφή-
σουμε ελεύθερη σήμερα το θράδυ.

«Πολύ θάλακας αυτός», σκέφθηκα.
Σηκώθηκα, το παραμέρισα σπρώ-
χνοντάς τον δυνατά και κατέβηκα
πρέχοντας τη σκάλα.

—Έεω, έδω είμαι, φώναξα.

«Ο Κόστα με ικέτευε:

—Καθίστε φρόνιμη. Θα γίνετε αι-
τία να με σκοτώσουν.

—Μα όχι, όχι, του άπάντησα. Ά-
πλούστατα, θα σάς πιάσουν κ' έτσι
οι άλλοι σύντροφοί σας δεν θα μπο-
ρέσουν να σάς κάμουν κακό.

«Την ταυτότητά σας!»

»Ξαφνικά βρέθηκα μπρός στους δυο
χωροφύλακες.

—Εγώ είμαι, ή κ. Ντασσώ, τους
είπα.

—Την ταυτότητά σας, μου είπε
ο ένας.

«Έγινε έξω φρενών:

—Δεν διαβάσατε εφημερίδες;

—Α, ναί! μου άπάντησε ο ένας
τους. Έσας ζητάμε ακριβώς.

«Ο Κόστα έξακολουθούσε να τρέ-
μη κι άφησε να τον πιάσουν χωρίς
άντίσταση. Φοβόταν πολύ. Εύτυχώς
που οι άλλοι τρεις άπουσίαζαν. Θά
είχαμε πιστολιές και ποιος ξέρει
ποιό θάταν το αποτέλεσμα...»

Πώς όμως ή ανακάλυψη έγινε τό-
σο εύκολα;

«Ο ύπουργός Έσωτερικών κ. Φρέ
είχε διατάξει να γίνουν έρευνες σ'
όλα τα μικρά πρόστσια του Παρι-
σιού και στα χωριά σε άκτίνα 200
χιλιόμετρων και να προσεχτούν ιδιαι-
τερα τα έρημα σπίτια. Έτσι δυο χω-
ροφύλακες μπήκαν στο σαροβαλια-
σμένο σπίτι του Βιλλέρ - σου - Σαιν
Λέ, κοντά στο Σαντιγύ, περίπου 45
χιλιόμετρα μακριά από το κέντρο
της πρωτεύουσής. Άλλά που να πι-
στέψουν πώς ή τύχη θα τους βοη-
θούσε τόσο. Γι' αυτό και μόλις άν-
τίκρυσαν την κ. Ντασσώ της ζητή-
σαν την ταυτότητά της.

Μετά μια ώρα, ένα «Φόρντ Τάου-
νους» έμπαινε στο Βιλλέρ. Η άστυ-
νομία έπιασε τον οδηγό που δεν ή-
ταν άλλος από τον Γκαστόν Νταρ-
μόν, 31 χρόνων, μέλος της συμμο-
ρίας. Σε δυο άρες για «Σιτροέν»
πήρε σήμα να σταματήσει. Άκολού-
θησε καταδίωξη και σε λίγο πιά-
στηκε σ' ένα χωράφι ο τρίτος: Γκαμ-
πριέλ Νταρμόν, 33 χρόνων, άδελφός
του Γκαστόν, το τρίτο μέλος της
συμμορίας.

Από τα θορύβια κοσμήματα
που φορούσε ή κ. Ντασσώ την ώρα
της άπαγωγής δεν χάθηκε τίποτε.
Κανείς από τους ληστές δεν φρόν-
τισε να έλθει σε άπαφή με τον κ.
Ντασσώ για να ζητήσει λύτρα. Έτσι
έμεινε μόνο ή άγωνία, που όμως εί-
χε ένα τόσο άπροσδόκητο εύχάρι-
στο τέλος... ■■■

CARABOTT-KATZΟΥΡΑΚΗΣ

ΧΡΟΝΙΑ
ΜΟΜΠΙΛ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

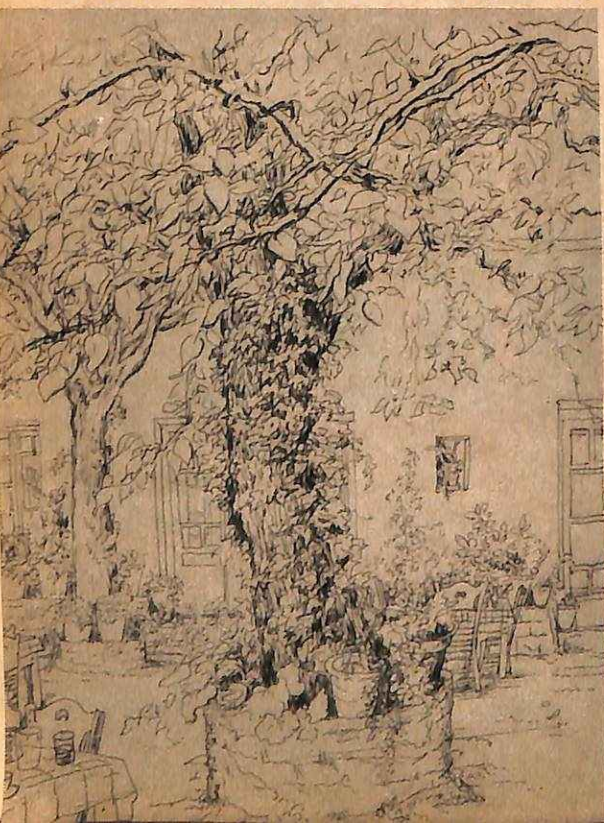
ΜΙΟΥΡΙΕΛ ΚΙΓΚ. ΠΑΛΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ, ΖΕΣΤΟ, ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΜΙΟΥΡΙΕΛ ΚΙΓΚ

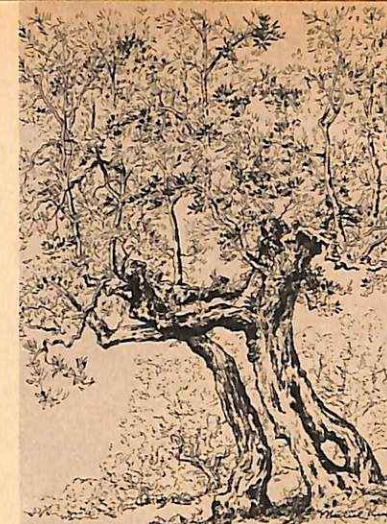
Εσωτερικά σπιτιών με παλαιϊκή ατμόσφαιρα, δωμάτια άδεια, χωρίς πρόσωπα, με κάτι από την ψυχή εκείνων που τὰ κατοικούσαν... 'Από τις παμπολλες δουλειές που έχει κάνει στην ζωή της η Μιούριελ, αυτά τὰ σχέδια είναι ή τελευταία και ή πιό επιτυχής εργασία της. 'Ισως γιατί ή περιεκτική σιγή που απλώνεται στο σπίτι μόλις τὸ εγκαταλείψουν οί κάτοικοι είναι κάτι που ταιριάζει στην βαθύτερη ουσία της ψυχής της.

—Δέν ζωγραφίζω ποτέ πρόσωπα. Τὸ πολὺ κάποιον ἀγαπημένο σκύλο...

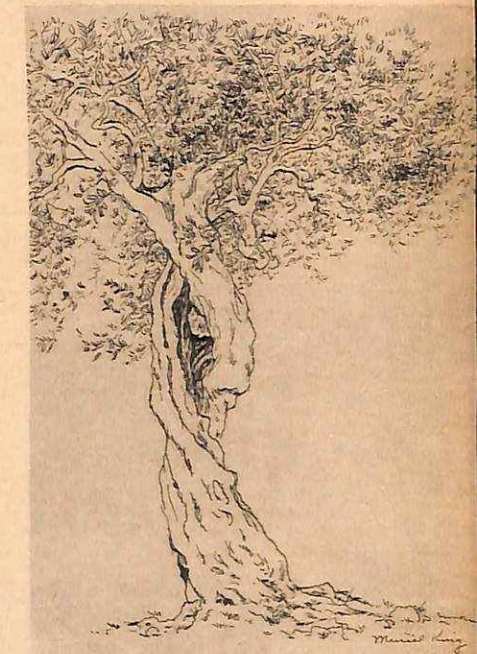
Ο ΚΗΠΟΣ τῆς ταβέρνας τοῦ Κανάκη, ἔξω ἀπὸ τὸ Λιόπεσι. Καὶ ἔδω πάλι δένδρα καὶ φυλλωσιές.

Ἀπὸ τὴν ποίηση τῶν ἀψύχων στὴν ζωὴ τῶν ἐλαιῶνων μας

Ἀττικὸς ἐλαιῶνας.
Οἱ γέρικοι κορμοὶ
καὶ τὸ ἀσημένιο φύλλωμα
εἶναι ἡ καινούργια
μεγάλῃ ἀγάπῃ
τῆς Μιούριελ Κίγκ.

ΕΝΑ δωμάτιο ἀπὸ τὴν
κατοικία τῆς Κας Οὐ-
ῶρντ Σένεϋ, στὴν Νέα
Ῥόρκη, μὲ ἓνα μέρος
τῆς περίφημης συλλο-
γῆς κεντητῶν πινάκων.

Οἱ πλοῦσοι Ἀμερικανοί, ποὺ ἔχουν πολλὰ σπίτια σὲ διάφορες πολιτείες καὶ κάποτε διαμένοντας στὸ ἓνα νοσταλγοῦν τὸ ἄλλο, θρῆκαν στὸ τάλαντο τῆς Μιούριελ Κίγκ τὴ λύση. Ἐχουν ζωγραφισμένη κάθε γωνιά τοῦ σπιτιοῦ τους μὲ κάθε λεπτομέρεια.

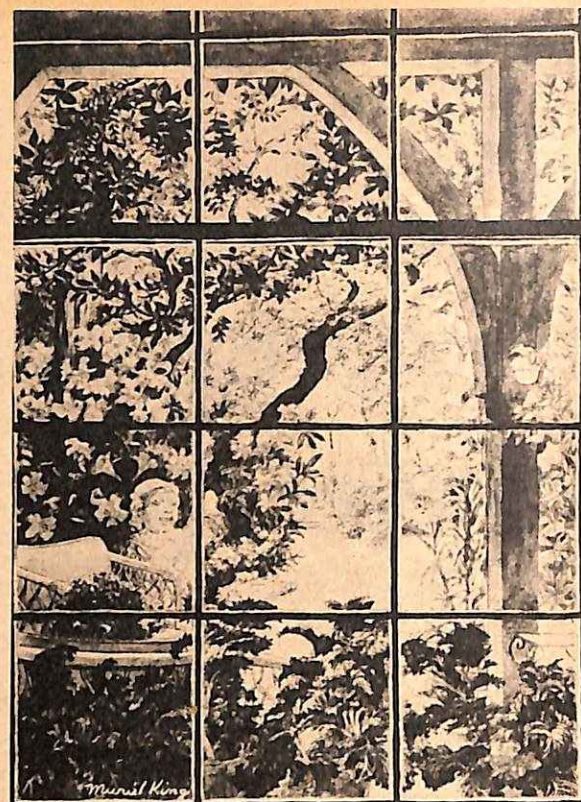
—Μοῦ ἀρέσει νὰ ζωγραφίζω τὰ δωμάτια —ἐξηγεῖ— σὰν νὰ ἦταν κατοικημένα. Σὰν νὰ εἶχε μόλις κάποιος φύγει ἢ σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ μῆ...

Μία συναισθηματικὴ νύστα στὴν δίνη τῆς ἀμερικανικῆς ἐκκεντροκότητος.

Γνωστὴ στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀπελευθερώσεως σχεδόν, ἡ Μιούριελ Κίγκ —χαμογελαστή, ψηλὴ, εὐκίνητη— βρισκεται πάλι στὸν τόπο μας καὶ ἐλπίζει πῶς θὰ μπορέσει νὰ μείνῃ πολὺ, «τουλάχιστον ἓνα χρόνος». Αὐτὴ τὴ φορὰ, ἡ γκρίξα ὀψη τῶν ἐλαιῶνων, τὰ ἀπλά, χαρούμενα σπίτια τῶν ἑλληνικῶν χωριῶν, τὰ γαϊάτια τὰ φορτωμένα «μυριστικά» εἶναι τὰ θέματά της.

Σ τὸ πρόγραμμά της ὅμως ὑπάρχει ἡ προοπτικὴ καὶ μιᾶς σοβαρώτερης ἐργασίας. Ἐνα βιβλίο με τὶς λαϊκὲς ἐλληνικὲς φορεσιές, πὺν θὰ φιλοτεχνήθῃ καὶ θὰ ἐκδοθῇ στὰ πλαίσια τῶν προσπάθειῶν γιὰ τὴν διάσωση τῆς ἐλληνικῆς παραδόσεως, τοῦ Ὁμίλου Ἑλληνικῶν Χορῶν καὶ Τραγουδιοῦ τῆς Ντόρας Στράτου.

Ἡ Μιούριελ, λέει ἡ ἴδια ἡ κ. Στράτου, διαθέτει μοναδικὴ ἱκανότητα στὴν σύλληψη τῶν λεπτομερειῶν. Καὶ τὰ ἐλληνικὰ κοστούμια, με τὸ ψιλὸ κέντημα καὶ τοὺς περίτεχνους συνδυασμούς, χρειάζονται τὸ ταλέντο της. Ἡ Μιούριελ Κίγκ, ἄλλωστε, ἐπὶ χρόνια δλόκληρα —τουλάχιστον ἐπὶ μιὰ δεκαετία— ἦταν στὴν Νέα Ὑόρκη διάσημη στὸν κόσμο τῆς μόδας. Διαθέτει, δηλαδή, τὴν γνώση καὶ τὴν αἰσθησιμὴ τοῦ ὅραματός. Ἡ δουλειά, βέβαια, αὐτὴ θὰ χρειασθῇ χρόνο — ἴσως καὶ χρόνια. Πιστεύω, ὅμως, πὺν θὰ εἶναι μιὰ πολὺ καλὴ δουλειά, χρήσιμη στὴν διάσωση τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ τόπου...».

ΠΙΑΤΟ ΔΙΑΚΟΣΜΗΜΕΝΟ ΜΕ ΤΡΟΠΙΚΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗ

Ἡ ζωορὴ, ἀεικίνητη Ἀμερικανίδα ἀγαπάει τὸ οὖζο, ξέρει ἀρκετὰ ἐλληνικά καὶ βρίσκεται συνεχῶς, ἀπὸ τὸ εὐχάριστο πλακιώτικο ξενοδοχεῖο της, στὴν Κρήτη ἢ στὶς ἐξοχὲς τῆς Ἀττικῆς. Ἡ φανατικὴ προσήλωσή της στὴν ζωὴ προδίδει ὅτι γνωρίζει τὴν πικρὴ οὐσία τῆς ἀπωλείας της. Ὡστόσο, σὰν ὅλους τοὺς γενναίους καὶ μοναχοὺς ἀνθρώπους —ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια ἔχασε με τραγικὸ τρόπο τὸν μοναχογιό της—, ἔχει μεταβάλει τὴν λύπη σὲ δραστηριότητα. Τὸ δημιουργικὸ ἔργο φαίνεται, ἄλλωστε, πὺν ὑπῆρξε πάντα ἡ δύναμή της.

Τὸ μεγάλο ἄλμα

Γεννήθηκε σ' ἕνα μικρὸ ὄρεινὸ χωριὸ στὰ σύνορα τοῦ Καναδά, ὅπου ὁ πατέρας της εἶχε ἕνα ἐργοστάσιο ξυλείας. Σπούδασε στὸ Σέητλ, στὸ ἐκεῖ πανεπιστήμιο, καὶ στὰ δεκαεννιά της χρόνια ξεκίνησε γιὰ τὸ «μεγάλου ταξίδι» τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐκεῖ ἄρχισε τὸν πρῶτο καιρὸ νὰ σχεδιάζει γιὰ τὴν «Βόγχα» μοντέλα, πὺν καμμιά φορὰ δημοσιεύονταν με ξένα, διάσημα ὀνόματα.

Πολὺ σύντομα ἀνοίγει ἕνα δικό της μικρὸ μαγαζὶ καὶ διάφοροι γνωστοὶ ὅλοι τὴν χρηματοδοτοῦν γιὰ νὰ σχεδιάζει τὶς συλλογὲς τους. Σὲ μερικὰ χρόνια τὸ «μαγαζάκι» ἔχει γίνεῖ ἐπταώροφο καὶ ἡ Μιούριελ Κίγκ ἐργοδότης 72 ὑπαλλήλων. Συγχρόνως ἔχει γίνεῖ τῆς ἀμύδης. Με τὰ φορέματα πὺν σχεδιάζει ντύνονται γυναῖκες πολὺ γνωστὲς γιὰ τὴν κομψότητά τους καὶ πολλοὶ μιλοῦν γι' αὐτή. Ἡ ἴδια, βέβαια, διευκρινίζει γιὰ τὴν ἐπίδοσή της στὸ σχέδιο μόδας:

«Μέχρι σήμερα δὲν ξέρω πὺν νὰ ράψω. Ζωγραφίζω μόνο φορέματα στὸ χαρτί καὶ μετὰ τὰ βλέπω στὴν πράξη, κομμένα σὲ μουςσελίνες καὶ καρφί-τωμένα...».

Ἀναζήτησις συγκινήσεων

Ἡ ἐπιτυχία, ὅταν γίνεται «κατάσταση», χάνει τὸ ἐνδιαφέρον της. Σημασία ἔχει ἡ πάλι γιὰ τὴν κατάκτηση καὶ ὅχι ἡ κατάκτηση αὐτὴ καθ' ἑαυτή.

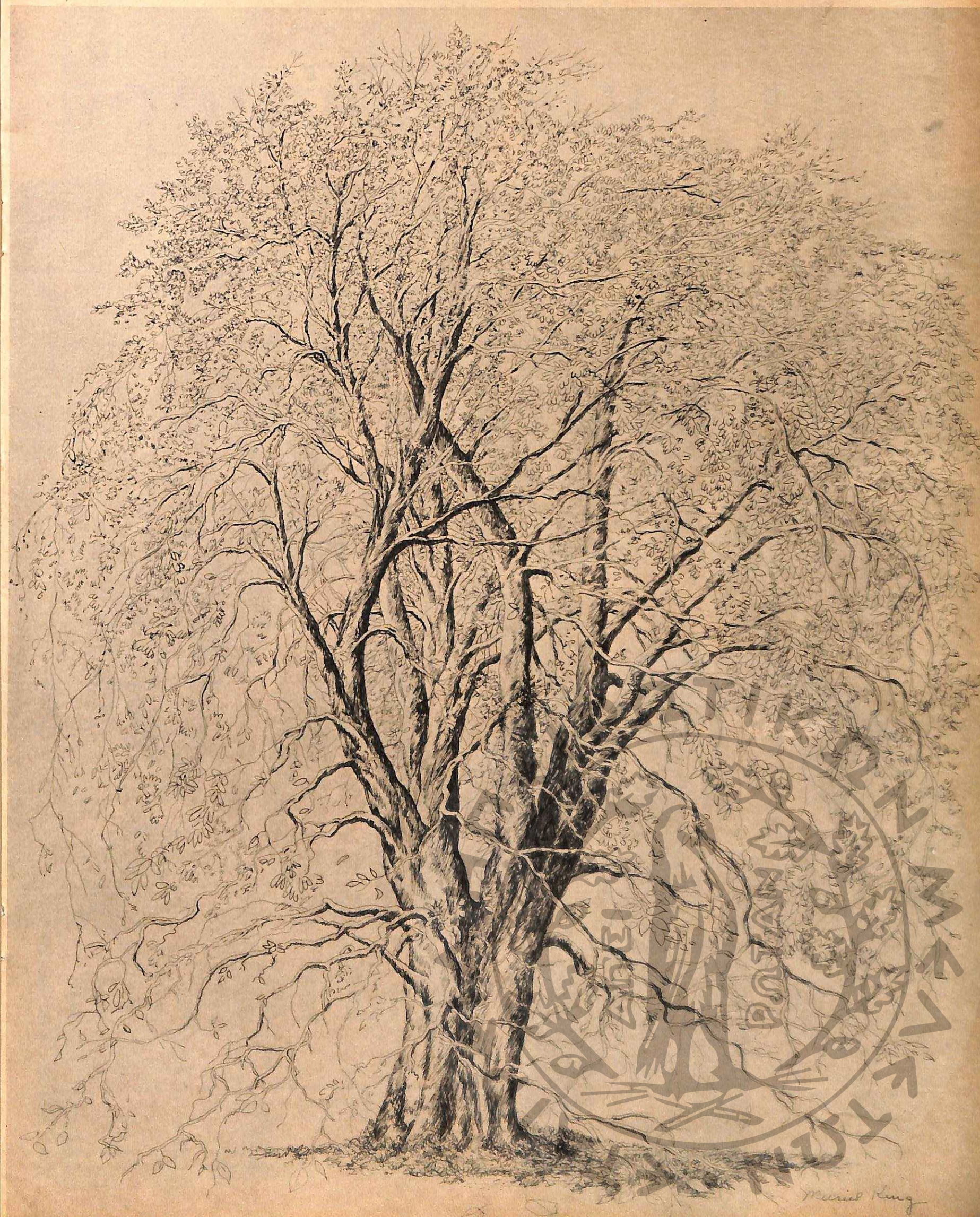
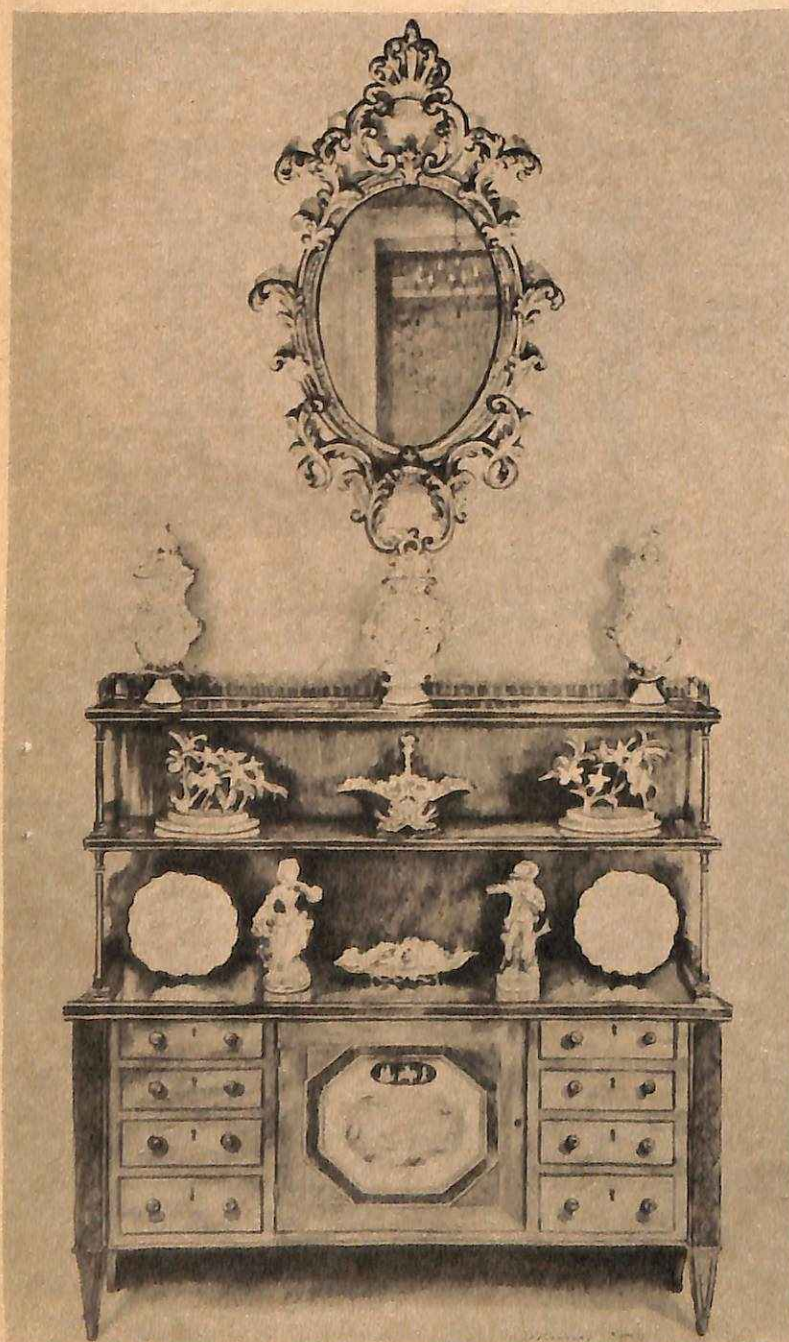
Ὅσοδήποτε, ἐκεῖνο πὺν ἔχει τὴν μεγαλύτερη ἀξία γιὰ ἀνθρώπους σὰν τὴν Μιούριελ Κίγκ εἶναι ὁ ἥλιος καὶ ἡ θάλασσα καὶ τὰ συχνὰ ταξίδια, ἡ ἀναζήτησις συγκινήσεων καὶ ἐμπειρίας.

Τὸ μόνο πὺν δὲν ἀλλάζει, τὸ μόνο πὺν ἐμφανίζεται δυνατό, σταθερὸ, σὲ ὅλους τοὺς τόπους καὶ σὲ ὅλες τὶς περιστάσεις, εἶναι τὸ πάθος της γιὰ τὴν ζωογραφική. Τὸ λεπτὸ σχέδιο ἢ τὰ ἀπαλὰ χρώματα εἶναι πάντα ἡ ἀνάπη καὶ ἡ διέξοδος. Ἀς ἐλπίσουμε πὺν ἡ Ἑλλάδα με τοὺς «ξεστους ἀνθρώπους», θὰ συντελέσῃ στὴν ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη ἐπιτυχία τῆς νέας ἐργασίας της με τὶς λαϊκὲς φορεσιές.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΒΙΑ

← ΣΧΕΔΙΟ ἀπὸ τὴν κατοικίᾳ τῆς Κας Ντάνιελ Σιλμπέρμπεργκ, στὴν Νέα Ὑόρκη. Ποτὲ ἀνθρώπινα πρόσωπα.

→ ΠΑΛΙΑ δρὺς σ' ἕνα δάσος τῆς Βορείου Ἀμερικής. Χαρακτηριστικὴ ἡ τεχνικὴ τοῦ σχεδίου με σινικὴ μελά.

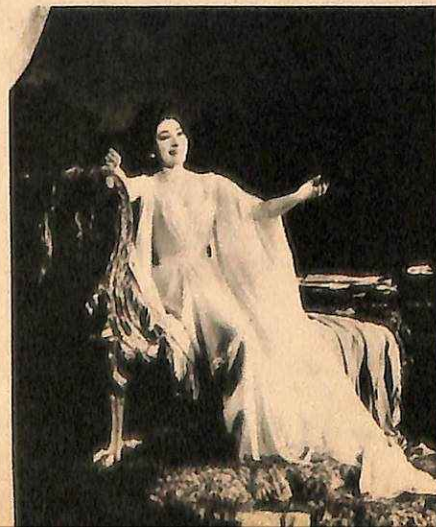

Ἡ τίγρις ἐδάμασε

«ΕΚΕΙΝΟ πού συνθέτει τὴν δόξα τῆς Κάλλας εἶναι τὸ μεγάλο δραματικό ταλέντο της, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς της», ἔγραψε Γάλλος κριτικός μετὰ τὸν θρίαμβο. Καὶ τὸ στιγμιότυπο αὐτό, ἀπὸ μιὰ σκηνὴ τῆς «Νόρμας», ἐπιβεβαιώνει ἀπόλυτα τὴν ὀρθὴ παρατήρηση

→ ΑΚΟΜΗ μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴ παράσταση πού κατέκτησε τὸ Παρίσι. «Μετὰ τὴν Κάλλας τὸ χάος», δήλωσε ὁ Ζαφινέλλι, πού σκηνοθέτησε τὴν ὄπερα τοῦ Μπελλίνι

τὸ Παρίσι

Τὰ ἀνησυχητικά συμπτώματα στὴν φωνή της εἶχαν δημιουργήσει μιὰν ὀλότελα ἰδιαίτερη ἀτμόσφαιρα νευρικότητας, σὲ παγκόσμια κλίμακα ποὺ κανεὶς νὰ πῇ, πρὶν ἢ Μαρία Κάλλας ἀρχίσει τὶς τελευταῖες ἐμφανίσεις της στὸ Παρίσι. Ἀλλὰ γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη, ἀπὸ τὴν πρεμιέρα της, ἡ Μαρία νίκησε, παραμέρισε ὅλες τὶς ἐπιφυλάξεις καὶ κατέκτησε κυριολεκτικὰ τὸ κοινὸ της.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟ ΤΥΠΟ Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ.

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΝΤΙΒΑΣ ΣΤΟΝ ΔΥΣΚΟΛΩΤΑΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΝΟΡΜΑΣ

Μεγάλο γεγονός τῆς σαζὸν τῆς ὄπερας, στὸ Παρίσι: Οἱ ἐμφανίσεις τῆς Μαρίας Κάλλας. Καὶ ποῦ; Στὴν «Νόρμα», σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς δυσκολώτερους, τοὺς περισσότερο ἐπίπονους ρόλους της. Καὶ ὄχι μιὰ θραυσιὰ, ἀλλὰ ὀκτώ, στὸν ἴδιο ρόλο, ἀπὸ τὶς 12 Μαΐου ὡς τὶς 24 Ἰουνίου. Ἡ μεγάλη καλλιτέχνης θέλησε καὶ μπόρεσε νὰ πείσει τὸ παριζιάνικο κοινὸ, ἕνα ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα τοῦ κόσμου, ὅτι ἦταν σὲ θέση νὰ εἶναι ἡ καλύτερη ὑψίφωνος τῆς ἐποχῆς μας καί, παρὰλληλα, νὰ ζῇ ζωὴ πού θεωρεῖται ἀνεπίδεκτη μὲ τὶς προφυλάξεις πού μιὰ «ντίβα» πρέπει νὰ παίρνει γιὰ τὴν φωνή της, ὅπως ἕνας βιολονίστας γιὰ τὸ βιολί καὶ τὰ χέρια του. Ἡ φωνὴ τῆς Κάλλας ὑπῆρξε πάντα ἀντικείμενο ἐρωτήσεων, ἰδιαίτερα ἀπὸ τότε πού ἄρχισε νὰ χάνη πολὺ θάρρος. Γιατὶ τὰ παραδείγματα μεγάλων ἀστεριῶν τῆς ὄπερας πού διατηροῦν σιλουέττα μαννεκέν εἶναι ἐλάχιστα, καὶ γιατί στὴν ὄπερα δὲν ὑπάρχει τὸ μικρόφωνο καὶ χρειάζονται τεράστιες δυνάμεις γιὰ νὰ γεμίσει μιὰ φωνὴ μιὰ αἶθουσα μὲ δυὸ καὶ μὲ τρεῖς χιλιάδες θεατὰς. Ἀλλὰ ἡ Κάλλας νίκησε καὶ αὐτὴ τὴ φορά, χάρις καὶ στὸ ἀναμφισβήτητο ταλέντο της σὰν ἡθοποιοῦ, χάρις στὴν ἱκανότητά της νὰ μαγνητίζει. Ἔτσι, μὲ τὴν πρεμιέρα της στὸ θέατρο «Γκαρνιέ», πρόσθεσε στὴν καριέρα της μιὰ ἀκόμη θριαμβευτικὴ «Νόρμα», ὅστερα ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες της, ἀπὸ τὸ ἔτος 1947, στὴν Ρώμη, στὸ Μεξικό, στὸ Λονδίνο, στὸ Σικάγο, στὴν Ν. Ὀρκη, στὴν Ἐπίδουρο.

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ΗΤΑΝ Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΚΟ ΣΑΝΕΛ ΣΤΗΝ ΟΠΕΡΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ, ΣΟΥΑΡΕ ΣΤΟ «ΜΑΞΙΜ» - Η ΡΟΜΥ ΣΝΑΪΝΤΕΡ

Μετά τον θρίαμβο

↑ ΕΝΩ ΤΟ ΕΚΛΕΚΤΟ παρισινό κοινό χειροκροτεί με ένθουσιασμό, η Μαρία Κάλλας βγαίνει πανευτυχής από την σκηνή (άνω). 'Η θαυμάσια περιβολή, με την οποία εμφανίσθηκε, ήταν σέ σχέδιο του 'Εσκοφφιέ. Σαν μαγική λευκή όπτασία θά την θυμούνται τώρα όσοι παρακολούθησαν την παράσταση στις μεγάλες στιγμές της (δεξιά). →

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ό Σάρλ Κραίγκ, που έρμηνευσε τον ρόλο του Πολλίονε. Πάντως, οι αντιδράσεις του κοινού υπήρξαν διχασμένες καί, ενώ γενικά ένθουσίασε, δεν έλειψαν καί οι αντίρρήσεις, που εκδηλώθηκαν μάλιστα με διαιότητα. Στο δεύτερο διάλειμμα, συγκεκριμένα, τὰ δυο κόμματα ήλθαν στά χέρια πάνω στην γαλαρία. ↓

ΜΕ ΤΑ ΔΥΟ μικρά, που κράτησαν τους βωδούς ρόλους των παιδιών της στην περίφημη όπερα του Μπελλίνι. 'Η «Νόρμα» είχε άποτελέσει καί παλαιότερα διεθνή θρίαμβο τής Μαρίας Κάλλας, όταν δόθηκε στο θέατρο τής 'Επιδαύρου.

ό 'Ωνάσης παρέθεσε τὸ ἑορταστικὸ δείπνο στὸ «Μαξίμ»

Στὸ μεγάλο κλαυδὶ τοῦ θεάτρου «Γκαρνιέ» δὲν ὑπῆρχε τὴν Παρασκευὴ τῆς 22 Μαΐου παρὰ ἓως θηοί: 'Η Μαρία Κάλλας. Καί δυὸ χιλιάδες θαυμασταὶ - θεαταί. Τὸ ἐρώτημα ἦταν: Θὰ καίσαρσάξη ἡ τίγρις τὸ Παρίσι; Καί ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξε: Ναί. Αὐτὸ τὸ κατάφερε ἡ Μαρία Κάλλας σὲ τέσσαρις πράξεις καί πέντε εἰκόνες, μὲ τὴν θαυμάσια μουσικὴ τοῦ Μπελλίνι. Καί, ἀφ' οὗ τὸ κατάφερε καί τῆς ἀνοίξε ἡ δόξα, πῆγε καί δειπνήσε στὸ «Μαξίμ».

Τὸ τελευταῖο ρεσιτάλ τῆς Μαρίας Κάλλας στὸ Παρίσι, στὸ θέατρο τῶν 'Ηλυσίων Πεδίων, τὸν περασμένο χρόνον, εἶχε ἀπκαλύψει ἀνησυχητικὰ συμπτώματα καί εἶχε δημιουργήσει φόβους γιὰ τὴν φωνή της.

Ὅλα αὐτὰ ἡ Μαρία Κάλλας τὰ ἤξερε καί μάλιστα πολὺ καλύτερα ἀπὸ τοὺς «ἀνευ ὄρων» θαυμαστάς, ποὺ τὴν περιβάλλουν. Τὸ Παρίσι τὴν ἀνησυχούσε πάντα καί, παρὰ τὶς δάφνες της, ξαναζούσε τὶς τελευταῖες ἡμέρες τὴν ἀγωνία τῶν ἀρχῶν τῆς καριέρας της. Τὸ ἴδιο συνέβαινε καί μετὰ τοὺς ἀπὸ τοὺς γέμισαν τὸ θέατρο «Γκαρνιέ» στὴν παριζιανικὴ περμιέρα της: Θὰ γίνονταν μάρτυρες τοῦ γκορεϊσματος ἐνὸς μύθου, τοῦ λυκάφωτος μιάς θεᾶς; Θεᾶς ποὺ τρωκροταύσε μετὰ τοὺς θυμούς, μετὰ τὶς ἀξιώσεις της, θεᾶς ποὺ ἔκανε νὰ κυριαρχῇ στὰ παρασκηνία τῶν μεγαλύτερων θεάτρων τοῦ κόσμου ἀτμόσφαιρα ταινιῶν γουέστερν; Καί οἱ μῦθοι αὐτοί, ποὺ τὴν εἶχαν ἐξυμνήσει ὅταν ἡ φωνή της ἦταν ἀνυπερβλήτη, θὰ τὴν ἐξυμνήτουσαν καί πῶρα, ὅπου πολλοὶ εἶχαν πάψει νὰ τὴν θεωροῦν ἀλήθεια;

Οἱ ἐκπλήξεις ἄρχισαν ἀπὸ τὶς δοκιμές. Τὸ «Παλαί Γκαρνιέ» φοβόταν τὴν Εὐέλλα καί δὲν συνάντησε παρὰ χοιμόγελα, ὑπεμονή, πνεῦμα συνεργασίας, προθυμία νὰ τελειώσῃ τὶς πρόβες στὴν μιά μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Μουσικοί, μηχανικοί τῆς σκηνῆς, κορίτσιες τὰ ἔχασαν κυρίως.

Ὑστερὰ ἦλθε ἡ παράστασις, ποὺ εἶχε λίγο τὸν χαρακτῆρα μᾶτς, ὅπου ἡ Κάλλας ἔπαιζε τὸν τίτλο της. Δύσκολη ἡ πρώτη πράξις καί ἴσως δυσκολώτερη ἀπὸ ὅ,τι προσέβλεπαν οἱ «ἀνευ ὄρων» θαυμασταί. Ὁ Μπελλίνι εἶχε τὴν ἀσχημὴ ἰδέα νὰ γράψῃ γιὰ τὴν Κάλλας τῆς ἐποχῆς του (τὴν Τζουλίττα Πάστα) τὴν Κάστα Ντίβα, ποὺ γιὰ τίς ψηλὲς νότες της δὲν μπορεῖ νὰ ἔχουν ἀκόμη ζεσταθῇ ἀρκετὰ οἱ φωνητικὲς χορδὲς τῆς ὁποιασδήποτε ὑψώφων. Καί στὴν ἐκτέλεσι ἀπὸ τὴν Κάλλας πολλοὶ νόμισαν πὼς ξανάκουσαν τὰ «συμπτώματα» τοῦ ρεσιτάλ τῶν 'Ηλυσίων Πεδίων. «Δὲν εἶναι αὕτῃ ἡ Νόρμα. Αὐτὸ εἶναι τὸ λυκάφως πᾶν θεῶν», σκέπτονταν μερικοί. Οἱ ἐπίσημοι, ὁ κ. Μαλρώ, ἡ Κα Πουμπιντού, ἔμεναν σοβαροί. Οἱ βεντέτες φρόντιζαν νὰ διατηροῦν τὸ χαμέγελό τους. Ἰδιαίτερα τὸ χαμέγελό τῆς Ρέμου Σιντίντερ ἦταν ὑπέροχο. Μόνον ὁ κ. Ὁνάσης, ποὺ ἴσως ξέρε τὰ μυστικὰ τῶν θεῶν τῆς 'Ελλάδος, φαίνεται ἀπάραχος καί, παρὰ τὰ μερικὰ σφυρίγματα ποὺ ἀκούσθηκαν στὸ τέλος τῆς πρώτης πράξεως, παρὰ τὸ ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνωρισμένους θαυμαστάς καί θαυμάστρις τῆς ντίβας δὲν βόηκαν τὴν δύνομη νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τὰ καθίσματα τους, πῆγε στὸ φουαγιέ καί δεχόταν πρόθυμα νὰ υπογράψῃ αὐτόγραφα.

Ἀπόλυτος ὁ θρίαμβος

Στὴν δευτέρη πράξι, ἔμως, τί ἀλλαγὴ ἀτμόσφαιρας!.. 'Η Μαρία Κάλλας μπήκε στὴν σκηνὴ χαμογελώντας, μὲ ἄνεση καί, τὴν φορὰ αὕτῃ, μὲ ὅλη τὴν δύναμη καί τὴν μαεστρία τῆς ὑπέροχης φωνῆς της. Μπόρεσε, μάλιστα, νὰ προσφέρει στὸν αὐτὸ τὴν πολυτέλεια καί στοὺς θαυμαστάς της τὴν ἱκανοποίησι νὰ εἶναι στὴν τρίτη πράξι καταπληκτικώτερη ἀπὸ ὅσο στὴν δευτέρη καί στὴν πρώτη. Καί ἂν τὸ κοινὸ ἐξοκλουθοῦσε νὰ τρέμῃ, δὲν ἔτρεψε πιά γιὰ τὴν Μαρία Κάλλας, ἀλλὰ γιὰ τὴν τύχη τῶν δυστυχισμένων παιδιῶν ποὺ ὁ λιμπρεττίστας εἶχε δώσει στὴν Νόρμα καί ποὺ τὰ ἀπειλοῦσε μετὰ τὸ μαχαίρι της. Πολλοὶ πίστεψαν σχεδὸν πὼς δὲ τὰ ἔσφαξε σ' ἀλήθεια τὰ καμμένα τὰ παιδιὰ.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ἐκείνη τὸ παιχνίδι εἶχε κερδηθῇ γιὰ τὴν Μαρία Κάλλας. Ἀκόμη καί οἱ ἐπιφυλακτικώτεροι, οἱ ἐπικριτικώτεροι στὰ σὶ μπεμόλ, εἶχαν ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὸν μῦθο τῆς Νόρμας, ποὺ στὴν πραγματικότητά του τοὺς εἶχε φέρε ἡ μαγεία τοῦ ταλέντου τῆς Μαρίας. Τελικὰ, ὅταν ἀνέθηκε στὴν πυρὰ, σέρνοντας τὸν ἑραστή της, τὸν ἀστατο Πολλίονε, ἡ αἰθερὰ ξέσπασε σὲ λυγμούς καί χειροκροτήματα.

Ὁ θρίαμβος ἦταν ἀπόλυτος!

Καί στὸ «Μαξίμ», ὅταν ἡ ντίβα, ξεκούραστη, ἀνεξάντλητη, ἔπαιρνε τὴν σαμπάνια της καί μιλούσε στοὺς δημοσιογράφους γιὰ μιὰ ἐνδεχόμενη σειρά παρουσιάσεων τῆς «Τόσκας», οἱ Παριζιανοί, ἐξαντλημένοι, μετὰ σπομένα τὰ νεῦρα τους, πῆγαιναν νὰ κοιμηθοῦν.

Ποιὲς ἦταν τὴν ἐπομένῃ οἱ κριτικὲς γιὰ τὴν Μαρία Κάλλας; Σχεδὸν ὅλοι οἱ κριτικοὶ συμφωνοῦν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπεδοθῇ ἰδιαίτερη σημασία στὶς μικρὰς ἀδυναμίες τῆς φωνῆς καί πὼς ἡ σχετικὴ συζήτησις καί κριτικὴ πρέπει νὰ ἀφεθῇ στοὺς μανιώδεις τῆς τελειότητος. Μετὰ τὴν ἀσύγκριτη τέχνη της, ἡ Μαρία Κάλλας ξέρε νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰ κενὰ, νὰ δῇ τὴν πραγματικὴν τὸν καὶ τὴν τελευταία νότα καί νὰ παρουσιάσῃ πάντα σύνολο ἐφάμιλλο τῶν μεγαλύτερων ρόλων της. Καί ὅλα αὐτὰ συμπληρώνονται μετὰ τὶς ἀπασφάλλες ἱκαρότητες της καί τὴν ἐπιστάλη ὁλοκληρωτικὰ τὴν παρουσία της στὴν σκηνή.

Ὑπὸ τὶς συνθήκες αὐτὲς, πολλοὶ ἀναρωτιοῦνται ἂν ἡ Μαρία Κάλλας καί τὸ ταλέντο της ἀποτελοῦν τὴν ἀρχὴ μιάς ἐπαναστάσεως στὴν λυρικὴ τέχνη, ἐπαναστάσεως ποὺ κατὰ κάποιον τρόπο θὰ ἀδηγήσῃ στὴν ἐπικράτησι τοῦ θεατρικοῦ, τοῦ δραματικοῦ στοιχείου στὴν ὅπερα. Γιὰ τὴν ὥρα, αὐτὸ θεωρεῖται ἀμφίβολο. Οἱ φίλοι τῆς κλασσικῆς ὅπερας θὰ προτιμοῦν πάντα τὴν Τεμπάλντι ἀπὸ μιὰ Κάλλας. Εἶναι ὅμως γεγονός: μετὰ τὴν προσωπικότητά της στὴν «Νόρμα» ἡ Μαρία Κάλλας κατέκτησε τὸ Παρίσι. ■■■

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ, συγχαρητήρια ἀπὸ τὸν ὑπουργὸ καί διαπρεπὴ συγγραφέα Ἀντρέ Μαλρώ. «Ὅσοι πῆγαν γιὰ νὰ ἀπολαύσουν πρωτίστως μιὰ φωνή, ἀπογοητεύθηκαν. Ὅσοι ὅμως ἤθελαν νὰ δοῦν στὸν ρόλο τῆς Νόρμας ἓνα κράμα πολλῶν προσόντων, ἱκανοποιήθηκαν», ἔγραψε σχετικὰ μετὰ τὴν ἐμφάνισι τῆς Μαρίας Κάλλας μιὰ ἐγκριτὴ γαλλικὴ ἐφημερίδα.

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ τοῦ κ. Ἀριστοτέλη Ὁνάση, ποὺ παρέθεσε πρὸς τιμὴν της τὸ σουαρέ στὸ «Μαξίμ». Μαζί τους ἦταν καί ὁ Ζωρὴ Ὁρίκ, ὁ διευθυντὴς τῆς παριζιανῆς Ὁπερας, ποὺ θεωρεῖται τὴν βραδυὰ τῆς «πρεμιέρας» σάν μιὰ ἀπὸ τὶς πρὶ εὐτυχισμένους γιὰ τὴν παγκόσμιου φήμης σκηνὴ ποὺ διευθύνει.

Η ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΚΑΙ-Υ- ΚΕΝΤΑΛ

Τέσσερις πρώτοι ρόλοι σ' ένα χρόνο κ' ένας εξαιρετικά σπάνιος συνδυασμός θηλυκότητας και ταλέντου κομικού έχουν αναδείξει την Τζίλ Σαίν Τζων σ' ένα από τα περιζήτητα αστέρια του Χόλλυγουντ. Είναι, θάλεγε κανείς, ένας θηλυκός προφήτης του κεφαίου, της ξεγνοιασιάς και της άφροντισιάς, μια γυναίκα που, αφού δεν γνώρισε παιδική ηλικία, τό πήρε απόφαση, όταν μεγάλωσε, να παίζει σαν παιδί - με τα παιχνίδια, με τους ανθρώπους, με την ζωή - και να μείνει πάντα παιδί. Παραγωγοί και σκηνοθέτες συμφωνούν πως «μπορεί να γίνει ένας πραγματικά μεγάλος αστέρας», και η Τζίλ, για να μη διαψεύσει τις ελπίδες τους, έχει αφοσιωθεί τελευταία στην μελέτη, από παλιές ταινίες, της τεχνικής της μακαρίτισσας Καίυ Κένταλ, η οποία συνδύασε στην όθονη, όσο καμιά άλλη μέχρι σήμερα, το σέξ με το χιούμορ. Αυτό, όμως, δεν φθάνει. 'Η Τζίλ θεωρεί απαραίτητο και τον ύψιστο εξοπλισμό. 'Απειρα μυκίни κάθε χρώματος, 60 πολύ στενά «σλάκς», 50 πουλόβερ, ότι μπορεί να φαντασθή κανείς από του Ντιόρ, της Σανέλ και του Γαλανού και, βέβαια, μία από «Μερσεντές».

ΑΝ ΚΑΙ «ΑΣΠΟΥΔΑΣΤΗ» ΕΧΕΙ

ΣΑΓΗΝΕΥΤΙΚΑ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΝΤΑ, ΠΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

ΧΙΟΥΜΟΡ ΚΑΙ ΣΕΞ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΤΖΙΛ ΣΑΙΝ ΤΖΩΝ

ΕΧΕΙ παντρευθεί δυο φορές ↑ και κερδίζει 100.000 δολάρια τον χρόνο, παίζοντας ρόλους σέξυ. 'Ωστόσο, όταν δεν την παρακολουθούν τα όργανα της δημοσιότητας και οι κακές γλώσσες, περνάει την ώρα της παίζοντας με ψεύτικες αρκούδες - ηλεκτρικά τραινάκια →

ΟΣΟ οι «μετοχές» της ανέρχονται στο χρηματιστήριο των στούντιο, τόσο αυξάνονται τα τεκμήρια της επιτυχίας. 'Ηδη η Τζίλ έχει μία «Μερσεντές 300 SL» και μία γκαρνταρόμπα χολυγουντιανής «ώτ κουτύρ» - πέντε ντουζίνες παντελόνια - σωλήνες, 50 ζακέττες, 35 ζευγάρια παπούτσια...

— Φύγετε!...» είναι γοημένο με το χέρι σ'ε μια κόρτα, στην πόρτα του διαμερίσματος της Τζίλ Σαίν Τζων, στο Μπέβεργι Χίλς! Ποιές να είναι, άραγε, οι τόσο σοβαρές ασχολίες της, ώστε να διώχνει με τέτοιο τρόπο έλο τον κόσμο; 'Απλούςατα, η Τζίλ παίζει την ώρα εκείνη με τα ηλεκτρικά σιδηροδρομικά της.

Αυτό, όμως, δεν είναι το μόνο παιχνίδι της Τζίλ. Της άσσει να κάνει φάρσες από το τηλέφωνο. Δασκεδάζει να καταβρέχει τους φίλους της μ' ένα νεροπίστολο ή να πετά χαρτοσακακλίες γεμάτες νερό, επί δικαίους και αδικούς, από τα παράθυρά της. Το τελευταίο αυτό της στοίχισε κάποτε στο Παρίσι την έξωσή της από το ξενοδοχείο «Ρίτζ».

Διατρεί μία πολύ μεγάλη συλλογή ψεύτικων ζώων: 'Αρκούδες, φίδια, θηρία. Λατρεύει κυριολεκτικά τους ελέφαντες και την «ίππασία» με ελέφαντες σ'ε λούνα - πάρκ και σ'ε πανηγυρικές φιλανθρωπικές εκδηλώσεις. Και δεν τό έχει σ'ε τίποτε να μην κλείση μάτι ελέγκληρη νύχτα, παρακολουθώντας τα ψάρια που φιλοξενεί στο τεράστιο ένζοειό της.

Για παρόμοιες διασκεδάσεις, η Τζίλ είχε σπάνια καιρό όταν ήταν παιδί. Πριν κλείση τα πέντε, η μητέρα της, γυναίκα εστιάτορας του Μπέβεργι Χίλς, της είχε ιδρύει κιόλας δουλειά σ' ένα παιδικό θέατρο, και η επιτυχία της ήταν από την αρχή τόση, ώστε ακολούθησαν έντατικά μαθήματα χορού και τραγουδιού, δοκιμές, εμφανίσεις σ'ε ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά σκέτς (πάνω από χίλια), εμφανίσεις σ'ε επιδείξεις φορεμάτων μικρών κεριτσιών κλπ., κλπ. Πολλές φορές η Τζίλ αναγκαζόταν να μελετά τα μαθήματά της στους προβαλόμενους των στούντιο, μόνη πάντα, χωρίς την συντροφιά άλλων παιδιών.

'Η ζωή των παιχνιδιών άρχισε για την Τζίλ στα δεκάξή της χρόνια. Το πρώτο παιχνίδι της ήταν ό Νηλ Ντάμπιν, κληρονόμος μιάς μεγάλης επιχείρησης πλυντηρίων. Για να τον παντρευθή, η Τζίλ δόλωσε στον εισηγητή πως ήταν δεκαοκτώ χρόνων. 'Ο γάμος κράτησε ένα μήνα. Το διαζύγιο βγήκε μετά 13 μήνες. 'Ο δεύτερος γάμος, με τον εκατομμυριούχο Λάνς Ρεβεντλόου, κράτησε 19 μήνες, μετά τον Μάρτη του 1960. Στην περίοδο αυτή, το ζεύγος Ρεβεντλόου δεν έκανε άλλο από το να παίζει: 'Ο Λάνς με τα αυτόκίνητα, το σκι, το πόλο, τα άλογα, τα γιότ και τα ψαρέματά του και η Τζίλ πρό παντός με τα ζώα και με τα...ψώνια. 'Απίθανοι λογαριασμοί!.. 'Η καταγγελία από την «Τουέντιθ Σέντσουρι» ενός συμβολαίου της Τζίλ επέσπευσε το διαζύγιο. 'Ο διακανονισμός στοίχισε στον Λάνς 3.000.000 δραχμές!

'Από τότε η Τζίλ, χωρίς να πάψει να παίζει, φαίνεται να έχη σοβαρευθεί. 'Αποκλείει κάθε μόνιμο δεσμό. Για γάμο με τον Φράνκ Σινότρα, ούτε λόγος. ■■■

«Η ΜΗΤΕΡΑ μου με έσπρωξε στον κόσμο του θεάματος», λέει η Τζίλ.

«ΔΕΝ ΥΠΗΡΕΑ ΠΟΤΕ ΠΑΙΔΙ. ΕΠΑΙΞΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΧΙΛΙΟΥΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ ΣΕ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ ΣΚΕΤΣ ΚΑΙ ΗΜΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΝΤΕΛΩΣ ΜΟΝΗ

Έχει βρεθῇ σήμερα ἡ «φιλοσοφική λίθος»;

ΕΠΤΑ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΤΗΝ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΑ

Μια ζωή χωρίς ἀρρώστιες, ἡ παράταση τῆς ζωῆς, εἶναι χίμαιρες, πού κυνηγοῦσε πάντα ὁ ἄνθρωπος. "Ομως, σήμερα, ὁ δημοσιογράφος, ὁ ἐκλαϊκευτής, πού στρέφεται στοὺς «γεροντολόγους», βιολόγους, χημικούς, γιὰ νὰ πληροφορηθῇ τίς σχετικές δυνατότητες, τὸ κάνει αὐτὸ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι καὶ στὴν προσπάθειά της αὐτῇ, ἡ ἐπιστῆμη τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἔχει νὰ ἐπιδείξη σημαντικές ἐπιτυχίες. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι τώρα πιὸ εὐκόλη ἡ ἀντικειμενικότης καὶ ἡ ἀποφυγὴ ὑπερβολῶν. Τὸ «κλειδί γιὰ τὰ περισσότερα χρόνια ζωῆς» δὲν ἀνοίγει τίς πύλες πύργων κτισμένων στὰ σύννεφα, ἀλλὰ τὴν εἴσοδο ἐνὸς ἀπόλυτα προσγειωμένου περιβάλλοντος, ὅπου ὁ ἀναγνώστης θὰ μάθῃ πῶς, σύμφωνα μὲ τίς νεώτερες ἐπιστημονικές θεωρίες, μπορεῖ νὰ ζήσει περισσότερο, χωρίς ἀναπηρίες, μὲ μεγαλύτερη ἀπόδοση.

«Δὲν θέλω νὰ πεθάνω!...». Μὲ τὸ ἀσυνήθιστο αὐτὸ ξέσπασμα προσπάθησε κάποτε ὁ Ὁλλανδοαμερικανὸς συγγραφεὺς ἱατρικῶν ἐκλαϊκευτικῶν βιβλίων καὶ ἄρθρων Πῶλ ντὲ Κρούιερ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐσωτερικὴ ἀγανάκτηση τὴν δική του καὶ μυριάσιων ἄλλων ἀνθρώπων γιὰ τὸν πρόωρο θάνατο, γιὰ τὸ πρόωρο γῆρας, ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν θάνατο. Φυσικά, ὁ συγγραφεὺς ἤξερε πολὺ καλά ὅτι τὸ τέλος κάθε πλάσματος πού ἀποτελεῖται ἀπὸ πολ-

λὰ κύτταρα εἶναι κάτι τὸ ἀναπόδραστο. Μήπως ὅμως τὸ δνεῖρο τῆς αἰωνίας νεότητος, τῆς ἀνανέωσης, τῆς παρατάσεως τῆς ζωῆς ἔχει φθάσει σήμερα κοντύτερα στὴν πραγματοποίησή του; Μήπως οἱ ἀνακαλύψεις τῆς σύγχρονης «μακροβιοτικῆς», μήπως οἱ σύγχρονες θεωρίες γιὰ τὴν διατροφή, γιὰ τὴν ἐναλλαγὴ τῆς ὕλης, μήπως ἡ μεγάλη πρόοδος στὴν χρησιμοποίηση ὁρμῶν καθὼς καὶ ἐνζύμων, σὲ συνδυασμὸ μὲ τίς καινούργιες γνώσεις στὰ πεδία

τῆς χημείας, τῆς βιολογίας καὶ τῆς φυσιολογίας οδηγοῦν στὴν πραγματοποίηση τοῦ ἀκατόρθου, τῆς ἐπιμήσεως δηλαδὴ τοῦ ὁρίου τῆς ἀποδοτικῆς ἡλικίας, τοῦ ἐξαναγκασμοῦ τοῦ θανάτου νὰ περιμένῃ ἀκόμη περισσότερο;

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας διατηρεῖται περισσότερα χρόνια νέος, ζῇ περισσότερα χρόνια, εἶναι σὲ θέση νὰ ἐργάζεται, νὰ ἀποδίδῃ περισσότερα χρόνια ἀπὸ τοὺς προγόνους του.

Ἀλλὰ ὁ σκεπτικιστὴς θὰ ἀντιτείνει ὅτι οἱ αἰωνόβιοι καὶ οἱ ὑπεραιωνόβιοι δὲν εἶναι σήμερα περισσότερο ἀπὸ ὅσοι πρὶν δυὸ χιλιάδες χρόνια, ὅτι οἱ στατιστικὲς δὲν δίνουν τώρα στοὺς ἐνενηντάρηδες παρὰ μόνο δυὸ - τρία ἐλπίζόμενα χρόνια παραπάνω καὶ ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων δὲν πεθαίνει τὸν φυσικὸ θάνατο τῆς φθορᾶς, ἀλλὰ πολὺ πρωτότερα ἀπὸ ἀρρώστιες.

Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ ἱατρικὴ πρόοδος, ποῖο εἶναι τὸ νόημα τῆς πα-

ρατάσεως τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ὅταν οἱ ἐβδομηντάρηδες, οἱ ὀγδοντάρηδες, οἱ ἐνενηντάρηδες γεμίζουν τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ ἀσυλὰ ἀνιάτων καὶ ὅταν ἡ ζωὴ τους εἶναι στὴν πραγματικότητα μιὰ φυτοζωία; Στὴν ἐποχή μας, τὸ ὕγιες γῆρας θὰ ἐπρεπε νὰ εἶναι μιὰ κανονικὴ εξέλιξη, πού ἂν καὶ θὰ τὴν χαρακτήριζε μιὰ βαθμιαία ἐλάττωση τῶν δυνάμεων, θὰ ἦταν τουλάχιστον ἐλεύθερη ἀπὸ νοσηρὲς μεταβολές.

Ἔτσι μπαίνομε στὸ κύριο πρό-

βλημα τοῦ γῆρατος, στὸ ἐρώτημα δηλαδὴ πῶς φθείρεται ὁ ἀνθρώπινος οργανισμὸς καὶ ποιὲς συνθήκες φέρουν τὴν δυσάρεστη αὐτὴ εξέλιξη. Ὅπως μποροῦμε νὰ παρατηρήσουμε κάθε φορὰ στὸ περιβάλλον μας, τὸ γῆρας ἀκολουθεῖ σὲ μεγάλο βαθμὸ δικούς του, ἀτομικούς νόμους. Γι' αὐτὸ, διάσημοι Ἀμερικανοὶ βιολόγοι διατυπώνουν τὴν ἐπαναστατικὴ ἀποψη ὅτι οἱ κατ' ἀτομὸν διαφορὲς αὐτὲς στὴν ἐμφάνιση τοῦ γῆρατος τοῦ δι-
νουν τὴν σφραγίδα τῆς νοσηρᾶς ἐξε-

λίξεως. Παράλληλα δὲν ὑπάρχει ὡς σήμερα μιὰ ὁριστικὴ, γενικὴ ἀπάντηση στὸ συχνὸ ἐρώτημα, ἂν στὸ πεδίο τοῦ ἀνθρώπινου οργανισμοῦ ὑπάρχῃ μιὰ ἀναμφισβήτητὴ εξέλιξη τοῦ γῆρατος. Ἡ κυρία αἰτία τοῦ γῆρατος εἶναι αὐτὸ πρόβλημα, πού θάταν καλύτερα νὰ παραπεμφθῇ στὴ φιλοσοφία, γράφουν οἱ Ἴταλοι ἐρευνητὲς Ντολιέττι καὶ Μπαστάι, πού ἀσχολήθηκαν δόκιμες δεκαετίες μὲ τὸν μηχανισμὸ τῶν ἐξελίξεων, πού προκαλοῦν τὸ γῆρας, καὶ

πού διετύπωσαν τὴν θεωρία ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς λόγους τοῦ γῆρατος εἶναι ἡ προοδευτικὴ υποχώρηση τῆς λειτουργίας θρέψεως τῶν κυττάρων. Ἀλλες - τὸ ἴδιο ξεπερασμένες - θεωρίες ἀνακαλύπτουν τὸ ὀξύριο σημεῖο ἐκκινήσεως γιὰ τὸ γῆρας στὴν σταθερότητα ἢ μᾶλλον στὴν στασιμότητα τῶν κυττάρων, δηλαδὴ, στὸ γεγονός ὅτι τὰ κύτταρα τῶν γαγγλίων καὶ τῶν νεύρων δὲν μποροῦν νὰ ἀνανεωθοῦν, στὴν διαδικασία ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης τοῦ πρω-

ΕΝΑΣ ΣΧΕΔΟΝ ΑΙΩΝΑΣ χωρίζει τοὺς δυὸ αὐτοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Φρίτς Μίλλερ, ταβερνιέρης στὸ Ἴψαχ τῆς Ἑλβετίας, εἶναι 102 καὶ ὁ μικρανεψιὸς του 3½ χρόνων. Ἡ συνταγὴ τοῦ Φρίτς Μίλλερ: "Ὅλα μὲ μέτρο καὶ μακριὰ ἀπὸ θυμούς. Τὸ ὅτι δὲν ἀρρώστησε ποτέ, δὲν ὑποχρεώθηκε νὰ κά-
νη καμμιά ἐγχείρηση, τὸ ὅτι ἐργαζόταν τὰ περισσότερα χρόνια στὸ ὑ-
παίθρο καὶ τὸ ὅτι ποτέ δὲν κάπνισε εἶναι οἱ πιθανώτεροι λόγοι τῆς ζω-
τικότητός του, ἡ ὁποία διατηρεῖται μέχρι σήμερα σχετικὰ ἀμείωτη.

Σύγχρονο γνωμικό: «Κάθε άνθρωπος έχει την ηλικία που αισθάνεται»

τοπλάσματος και στην θαυμασία εκφύλιση των ενδοκρινών αδένων, ιδιαίτερα της υπόφυσεως. Ο διάσημος Ρώσος βακτηριολόγος Ήλ. Μέσνικωφ (δραβείο Νόμπελ) έφθασε στο σημείο να ισχυρισθί ότι η πρωταρχική αιτία του πρόωρου γήρατος, γενικά, είναι η διάχυση στον οργανισμό δηλητηριωδών ουσιών από τα έντερα.

Άλλη θεωρία, πολύ παλιά, αλλά που έχει επανέλθει στο προσκήνιο σαν «θεωρία της φθοράς», στηρίζεται στο γνωμικό του Γάλλου παθολόγου του περασμένου αιώνα Έρρίκου Καζαλί: «Ο άνθρωπος είναι τόσο γέρος, όσο οι αρτηρίες του». Αυτό σημαίνει: ότι οι αρτηριοσκληρωτικές μεταβολές έχουν κάποια σχέση με το γήρας και, από ότι ξέρουμε για την υπ' αριθ. 1 αρρώστια αυτή του γήρατος, ο Γάλλος επιστήμονας φαίνεται να έχει τουλάχιστον κατά ένα μέρος δίκιο. Το συνολικό μήκος των τριχοειδών αγγείων του σώματος φθάνει τις 100.000 χιλιάδες και η επιφάνειά τους τα 6.000 τετραγωνικά μέτρα. Αν τώρα ξεκινήσουμε από το επισημειωμένο βεβαιωμένο γεγονός ότι ένα κομμάτι ιστού μπορεί τότε μόνο να διατηρηθεί στην ζωή, όταν περιβάλλεται από δεκαπλάσιο όγκο ερεπτικού υγρού, θα πρέπει, για να διατηρηθεί ολόκληρο το σώμα τεχνητά σε λειτουργία, να έχουμε 200.000 λίτρες θρεπτικού υγρού. Ο οργανισμός μας όμως τα καταφέρνει μόνο με 7 - 8 λίτρες κυκλοφορούντος υγρού, που εκτελεί ολόκληρη την γιγαντιαία εργασία του εφοδιασμού με θρεπτικές ουσίες και της αποξυδάσεως. Δεν πρέπει, λοιπόν, να απορούμε αν με την ηλικία το τεράστιο συγκρότημα των αγγείων παθαίνει, εξ αιτίας μηχανικών, χημικών, τοξικών, νευρικών εξελίξεων, τόσες βλάβες, ώστε οι αοτηριοσκληρωτικές μεταβολές να είναι ταυτόσημες με το γήρας.

Ο μύθος των θανάτων

Ο μύθος του Μαθουσάλα, του βιβλικού προσώπου που έφθασε στην ηλικία των 969 χρόνων, αποδείχνει ότι η σκέψη μιάς εξαιρετικά μεγάλης διάρκειας της ζωής υπήρξε στο μυαλό του ανθρώπου από πολύ παλιές εποχές. Ο Ιστορικός Πλίνιος αναφέρει ότι, ύστερα από διαταγή του αυτοκράτορος Βεσπασιανού, μετρήθηκαν στην περιοχή από τον Πάβλο ως τα Άπεννινα 127 αιωνόβιοι. Στα τέλη του μεσαίου γινόνταν πολλοί λόγος για τους Άγγλους Τόμας Πάρ και Χένρι Τζέκινς, από τους οποίους, έλεγαν, ο πρώτος έγινε 169 και ο δεύτερος 152 χρόνων. Αλλά από ακριβέστερη έρευνα προέκυψε ότι και οι δύο δεν είχαν συμπληρώσει, όταν πέθαναν, ούτε τα εκατό χρόνια. Νεώτερο παράμοιο παράδειγμα προσφέρει η βουλγαρική απογραφή του 1926, που παρουσιάζει, ούτε λίγο, ούτε πολύ, 1.756 Βουλγάρους αιωνόβιους η υπεραιώνόβιους. «Όταν όμως έγινε πάλι λεπτομερέστερη έρευνα, δεν βρέθηκαν παρά μόνο 38 γυναίκες και 13 άνδρες, που μπορούσαν δικαιωματικά να φέρουν τον τίτλο του αιωνόβιου. Ακόμη και σήμερα τα δημοσιογραφικά τηλεγραφήματα με πληροφερών κάθε τόσο για άνδρες ή γυναίκες που έχουν φθάσει τα 140, τα 150 και τα 160 χρόνια. Είναι όμως χαρακτηριστικό το ότι οι άνθρωποι αυτοί ζουν πάντα σε τόπους όπου δεν υπάρχουν ληστραχεία. Ο πιο γέρος άνθρωπος, για την ηλικία του οποίου υπάρχει

απόλυτη βεβαιότητα, είναι ο Πιέρ Ζουμπέρ, ένας Καναδός τσαγγάρος, που έφθασε τα 113 χρόνια. Σχετική βεβαιότητα υπάρχει και για τον Έσάου Μάρμαν, που πέθανε το 1935 στην Νότιο Αφρική σε ηλικία 118 χρόνων. Τέλος, είναι ενδιαφέρον να ξέρουμε ότι, όπως προκύπτει από τις στατιστικές, στις πολιτισμένες χώρες αντιστοιχεί ένας αιωνόβιος (άνδρας ή γυναίκα) σε κάθε 150 - 170 χιλιάδες κατοίκους.

Ποιές όμως είναι οι προϋποθέσεις για να φθάσει κανείς στην σπάνια αυτή ηλικία; Συντελεί σ' αυτό κατά πρώτο λόγο κάποιος κληρονομικός παράγοντας μακροζωίας; Διαθέτει ο οργανισμός των αιωνόβιων ιδιαίτερες ικανότητες αντίστασης σε κάθε αρρώστια και απειλή; Μήπως οι άνθρωποι αυτοί ξέρουν να ζουν μιά ιδιαίτερα «υπερυγιεινή» ζωή; Η μήπως η μακροβιότητα είναι ένα απλό λαγείο, με πιθανότητες κέρδους για τις εκατοντάδες χιλιάδες; Τα βεβαιότερα είναι το τελευταίο αυτό.

Ο δρ Γκρέο, ένας γιατρός από την Στουτγάρδη, ανέλυσε τις περιπτώσεις 124 αιωνόβιων και αναφέρει τα εξής: «Επιβεβαιώνεται το γεγονός ότι οι γυναίκες έχουν περισσότερες ελπίδες από τους άνδρες να φθάσουν ή να περάσουν τα εκατό. Από τις 124 περιπτώσεις, οι 81 ήταν γυναίκες και οι 43 άνδρες. Από τις 81 γυναίκες οι 80 και από τους 43 άνδρες οι 41 ήταν παντρεμένοι. Από τους άοιςτους επιβεβαιώνεται ο ρόλος του γάμου σαν παράγοντα μακροβιότητας. Από την διατροφή τους δεν είναι δυνατόν να συναχθούν συμπεράσματα. Σχεδόν όλοι είχαν τις διατροφικές συνήθειες του τόπου τους. Μόνο δυο δότρελα έμοιες δηλώσεις αναφέρονται σε μιά ιδιαίτερη ψυχική και σωματική αγωγή: Γενική ικανοποίηση από την τύχη τους και τακτικοί καθημερινοί περίπατοι μέχρι προχωρημένης ηλικίας. Για τον ρόλο του βεβιασμού σαν λειτουργίας που παρατείνει την ζωή θα γίνω λόγος παρακάτω.

Πότε αρχίζει το γήρας;

«Κάθε άνθρωπος έχει τόση ηλικία, όση αισθάνεται». Αυτό είναι σύγχρονο γνωμικό, συνθιβεμένο σε πολλές χώρες, και σημαίνει ότι η ηλικία που αντιστοιχεί στον αριθμό των ετών δεν συμβαδίζει απαραίτητα με την βιολογική ηλικία, δηλαδή με την σωματική και την πνευματική κατάσταση του ανθρώπου σε δεδομένο στάδιο της επίσημης ηλικίας του. «Ο άνθρωπος που γεννά, αναφέρει ο γνωστός Έλβετος γεροντολόγος και Ιατροφιλόσοφος δρ Α. Βίσερ, φέρει τα ίχνη του χρόνου όχι μόνο στο πρόσωπό του, αλλά και σ' ολόκληρο το άτομό του». Καί, πραγματικά, κανείς δεν γεννά σαν τους άλλους. Σε μερικούς αρχίζουν να απορρίζουν τα μαλλιά από τα τριάντα και σε άλλους μόνο μετά τα εξήντα. Σε μερικούς αρχίζει να γερνά πρόωρα το μυϊκό σύστημα. Σε άλλους παρουσιάζονται έντορες κυκλοφορικές διαταραχές. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου το αναπνευστικό και το πεπτικό σύστημα λειτουργούν άριστα και στα δώδεκα, ενώ τα κόκκαλα αρνούνται από τα εξήντα τις υπηρεσίες τους. Υπάρχει, λοιπόν, μιά μαθηματικά ώριση αρχή γήρατος ή το πάν είναι υποκειμενικό στον κάθε άνθρωπο; Χιλιάδες απαντήσεις φέρουν με την σειρά τους

στην επιφάνεια χιλιάδες ερωτήματα. Ο Ίπποκράτης τοποθετεί την αρχή του γήρατος στα πενήντα έξη, ενώ ο Δάντης στα σαράντα πέντε. Υπάρχουν κυτταρολόγοι που διατυπώνουν την θεωρία ότι με το τέλος της αναπτύξεως αρχίζει κιόλας το γήρας. Πώς όμως το άτομο καταλαβαίνει ότι γερνά; Και σ' αυτό το θέμα έχει καταβληθεί προσπάθεια να δοθεί απάντηση με τις στατιστικές. Από τις χιλιάδες απαντήσεις που δόθηκαν στην ερώτηση: «Πότε παρατηρήσατε για πρώτη φορά ότι γεράσατε;», που δημοσιεύθηκε σε 50 γερμανικές εφημερίδες, προκύπτει ότι η «πρώτη αίσθηση γήρατος» έρχεται στα διάφορα άτομα σε πολύ διάφορη ηλικία. Κάμποσοι ανέφεραν ότι διεπίστωσαν στον εαυτό τους το δυσάρεστο αυτό σύμπτωμα από τα... δεκαεπτά, ενώ υπήρξε και κάποιος που δήλωσε ότι δεν ένιωθε γηραιότητα παρά μόνο στα δώδεκα δύο. Οι περισσότεροι, πάντως, είπαν ότι είδαν το πρώτο σύμπτωμα γήρατος στο 49ο έτος. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, τα σωματικά συμπτώματα γήρατος αναφέρονται δυο φορές συχνότερα από τα διανοητικά. Τέλος, κατά σειρά συχνότητας, τα συμπτώματα γήρατος άφρονουν τα ακόλουθα όργανα λειτουργίας:

Α' Εύκινησία. Β' Νευρικό σύστημα (περιλαμβάνονται παράπονα για όλην και άπνεια). Γ' Όργανα αίσθησης. Δ' Δέρμα. Ε' Κούραση. ΣΤ' Γεννητική λειτουργία. Ζ' Κυκλοφορία. Η' Εναλλαγή ύλης. Θ' Πέψη. Ι' Λειτουργία νεφρών. ΙΑ' Αναπνοή.

Παράλληλα, κατά έναν τρόπο απλότατα εξακριβωμένο, αν και στους περισσότερους ανεξήγητο, αλλάζουν σημαντικά από μιά ώριση ηλικία το γενικό αίσθημα για την ζωή και η υποκειμενική εκτίμηση του χρόνου. Ο Γερμανός φιλόσοφος Σοπενάουερ είχε διαπιστώσει καθαρά αυτή την κατάσταση και την διατύπωσε με το αξίωμα ότι η διάρκεια ενός έτους, σύμφωνα με την υποκειμενική μας αντίληψη, είναι αντιστρόφως ανάλογη με την ηλικία μας. «Έτσι το έτος είναι για ένα παιδί χρονικό διάστημα πολύ μεγαλύτερο από όσο για έναν ενήλικα. Είναι, όμως, το υποκειμενικά ταχύτερο αυτό πέρασμα του χρόνου στην προχωρημένη ηλικία μιά φυσική πραγματικότητα ή ένα απλό ψυχολογικό φαινόμενο; Το ενδιαφέρον αυτό ερώτημα δεν άφησε σε ήσυχία τον Γάλλο βιολόγο Λεκόντ ντε Νουβί. Οι τσαυματίες του πρώτου Παγκοσμίου πολέμου του έδωσαν μιά επιβεβαίωση για την ύπαρξη μιάς «φυσικής μεταβολής στην εκτίμηση του χρόνου». Βρήκε, δηλαδή, ότι η διάρκεια της έπουλώσεως των τραυματιών είναι διαφορετική, ανάλογα με την ηλικία. Σ' ένα παιδί δέκα ετών, μιά πληγή επιφάνειας 20 τετραγωνικών πόντων χρειάζεται για την έπούλωσή της περίπου 20 μέρες. Ο οργανισμός χρειάζεται για την έπούλωση της ίδιας πληγής 25 και ο εξήνταρης 100 μέρες. Ακριβώς για την ίδια φυσικολογική μονάδα εργασίας και, στην συγκεκριμένη περίπτωση, για την έπούλωση της πληγής, ο άνθρωπος των 50 χρόνων χρειάζεται περίπου τετραπλάσιο καιρό από το παιδί των 10 ετών. Και από την διαπίστωση αυτή ο Λεκόντ ντε Νουβί καταλήγει στο ακόλουθο συμπέρασμα: «Φαίνεται ότι το πραγματικό (άστροικό) έτος περνά για τον άνθρωπο των πενήντα ετών τέσ-

σερις φορές γρηγορώτερα από όσο για το παιδί των δέκα ετών».

Ελπίδες μακροβιότητας

Οι περισσότεροι σύγχρονοι άνθρωποι, και ιδιαίτερα όσοι ανήκουν στα πολιτισμένα κράτη, ζουν περισσότερα χρόνια από παλιά. Ο άνθρωπος της λιθίνης εποχής ζούσε κατά μέσον όρο, όπως αποδεικνύουν οι ραφές των οστών του κρανίου, 20 - 25 χρόνια. Στην Γενεύη, οι άνθρωποι του 17ου αιώνα είχαν μέση διάρκεια ζωής 26 χρόνια και του 18ου αιώνα 35 χρόνια. Στην περίοδο, όμως, 1876 - 80 το νεογέννητο παιδί είχε ελπίδες να ζήσει 40,6 χρόνια, ενώ το 1932 ο μέσος όρος ηλικίας έφθανε τα 59,3 χρόνια, για να φθάσει σήμερα στα 70,3 στους άνδρες και στα 75,2 στις γυναίκες. Ποιές είναι οι αιτίες της φαινομενικά καταπληκτικής αυτής εξέλιξης;

Οι περισσότεροι γεροντολόγοι συμφωνούν στο συμπέρασμα ότι η τεράστια αύξηση του μέσου όρου ζωής, σε διάστημα μικρότερο του αιώνα, είναι ένα καθαρά μαθηματικό «τύχη». Τί σημαίνει αυτό;

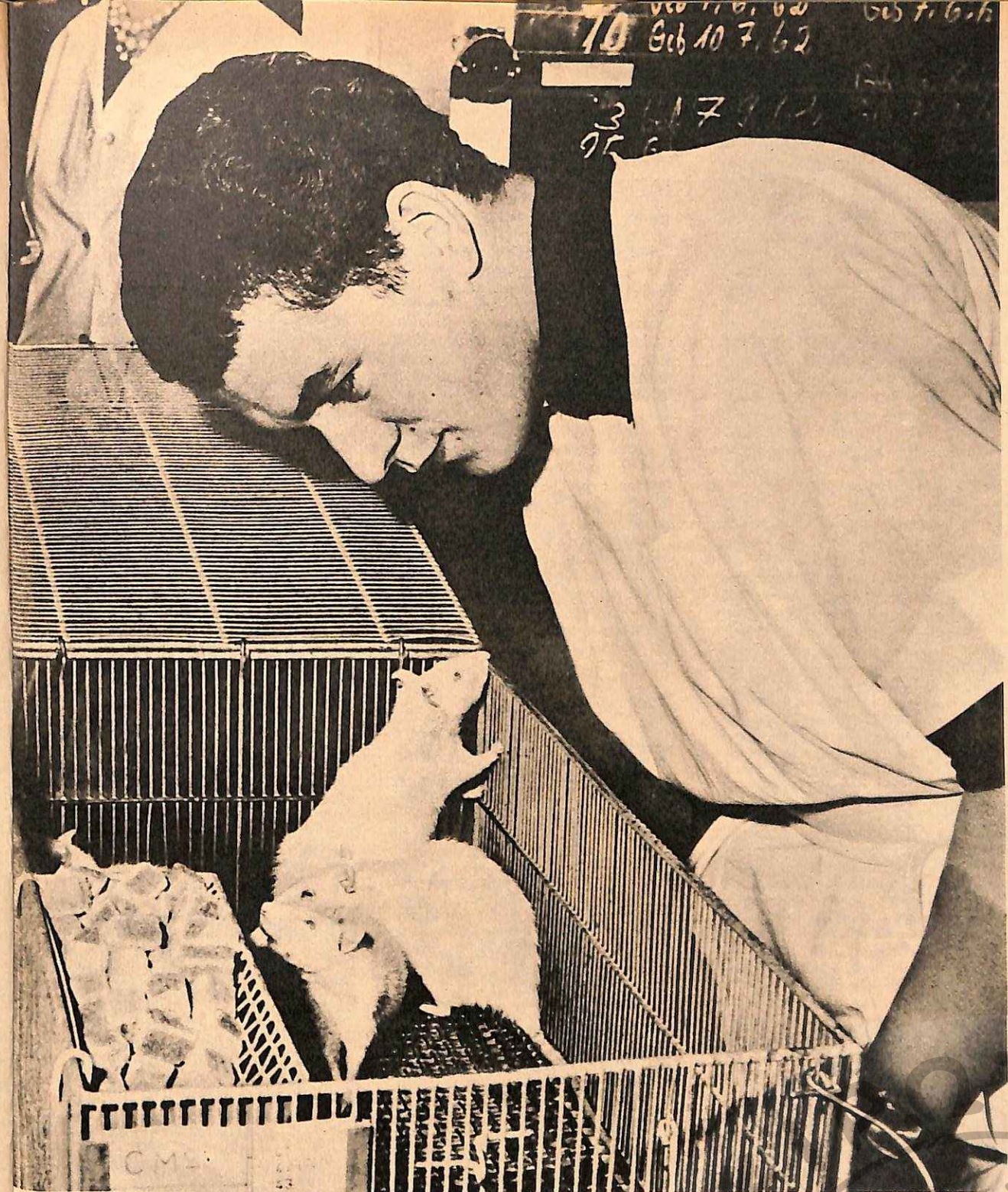
«Ενα παράδειγμα διευκύνει στην κατανόηση της καταστάσεως:

Όταν το 1885 ένας άνθρωπος έφθανε τα 70 χρόνια και πέθαινε ένα μόνο βρέφος από έπιλόχιο πυρετό, τότε, από την σκοπιά της στατιστικής, η μέση ηλικία των δυο αυτών ατόμων ήταν 35 χρόνια. Έπειδή, όμως, την εποχή εκείνη πέθαιναν χιλιάδες βρέφη και παιδιά, ο μέσος όρος της ηλικίας ολόκληρων πληθυσμών γινόταν χαμηλός. Τώρα, με τις προόδους της επιστήμης, την καταπολέμηση της βροφικής και της παιδικής θνησιμότητας, την καθαριότητα, τα επιτεύγματα της χειρουργικής και, μέχρις ώρισιμου σημείου, με τον υγιεινότερο τρόπο ζωής, σε συνδυασμό με την εξυγίανση των όρων εργασίας— έχει αυξηθεί ο μέσος όρος ζωής. Το γεγονός αυτό αποτελεί ένα είδος φρένου στους υποστηρικτές της θεωρίας ενός όλοένα μεγαλύτερου μέσου όρου ζωής, που ίσως φθάσει τα 150 - 200 χρόνια. Η πρόοδος της επιστήμης, λένε οι αντίπαλοι της τελευταίας αυτής θεωρίας, έχει επιδράσει για την αύξηση του μέσου όρου ηλικίας μόνο στα άτομα που βρίσκονται στο πρώτο ήμισυ της διαρκείας ζωής και, κατά συνέπεια, οι πιθανότητες μακροζωίας ενός έδδωρητή του έτους 1964 είναι ελάχιστα περισσότερες από του συνομηλίκου του του 1800.

Οι Ιατρικές, όμως, και χημικές ανακαλύψεις της τελευταίας εικοσατίας, ισχυρίζονται πάλι άλλοι επιστήμονες, επιτρέπουν να αισιοδοξούμε ότι ο άνθρωπος του 2050 θα ζήσει 120 και 150 χρόνια. Ο εγκέφαλος μπορεί, σύμφωνα με τα πειράματα των τελευταίων επιστημονικών έρευνών, να εργάζεται χωρίς δυσκολία επί 120 χρόνια, όπως το ίδιο μπορεί να λειτουργεί ικανοποιητικά ο υγιής κορδιακός μύς, ενώ οι περισσότεροι άνθρωποι έπρεπε να ζήσουν πολύ λιγότερο.

Μήπως όμως από μιά έρευνα στο βασίλειο των ζώων είναι δυνατόν να συναχθούν συμπεράσματα ότι ο σημερινός άνθρωπος έπρεπε να ζήσει πολύ περισσότερο;

Είναι γεγονός ότι σε πολλά ζώα, και ιδιαίτερα στα θηλαστικά και στα σπονδυλικά, η διάρκεια ζωής είναι σχεδόν πολύ μεγαλύτερη παρά στον άνθρωπο. Ένα ζώο ζή 5-ο

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ Ή ΘΑΛΙΒΕΡΟ, των πειραματόζων, που χρησιμοποιούνται στα ιατρικά γεροντολογικά, είναι ότι δεν τα σκοτώνουν σχεδόν ποτέ, όπως σε άλλα εργαστήρια. Το αντίθετο, μάλιστα! Οι επιστήμονες τα διατηρούν όσο το δυνατόν περισσότερο στην ζωή, για να μελετήσουν να δώσουν απάντηση στο αγωνιώδες ερώτημα πώς γεννά ένας οργανισμός, στο σύνολό του, στα μεμονωμένα όργανά του, στους ιστούς του. Αλλά και ο θάνατός τους δεν παύει να είναι χρήσιμος. Η χημική, βιοχημική και φυσικολογική εξέταση των ιστών των πειραματόζων, που υπολείπεται στην μοιραία εξέλιξη προς το γήρας, πλουτίζουν την επιστήμη με πολύτιμα συμπεράσματα.

φορές περισσότερο από όσο χρειάζεται για την ανάπτυξη του. Οι σκύλοι, π.χ., ενώ χρειάζονται 2 - 3 χρόνια για να αναπτυχθούν, μπορούν να ζήσουν 12 - 17 χρόνια. Το άλογο, ενώ είναι γεννητικά ενήλικο στα 5-6 χρόνια του, μπορεί να ζήσει και 40 χρόνια. Ο έλεφας ζή περί τα 80 χρόνια, ενώ από τα 12 έχει φθάσει στην πλήρη ανάπτυξη του. Όπως, δηλαδή, ο άνθρωπος εξακολουθεί, με μόνη εξαίρεση ώρισιμα είδη χελωνών (180 και ίσως και 300 χρόνια), να κατέχει τα σκήπτρα της απόλυτης μακροζωίας και θα μπορούσε ίσως, με την σχέση διαρκείας αναπλάσεως και συνολικής διαρκείας ζωής, που υπάρχει εξακριβωμένα στα ζώα, να διεκδικήσει διάρκεια ζωής 120 χρόνων.

Αφού λοιπόν, είναι θεωρητικά δυ-

νατή ανθρώπινη ζωή διαρκείας 120 χρόνων—λένε πρό παντός οι Άμερικανοί και οι Ρώσοι βιολόγοι—, θα έπρεπε, με την μεθοδική αξιοποίηση όλων εκείνων των παραγόντων που έχουν σήμερα αναγνωρισθεί σαν ικανοί να παρατείνουν και να στριμώχνουν την ζωή, να δοθεί στον άνθρωπο η δυνατότητα να ζή 150 χρόνια. Σχετικές έμμεσες ελπίδες δίδονται στο ζήτημα αυτό και από τον καθηγητή Χάινς Σέλνε, τον γνωστό από την «θεωρία της υπερεντάσεως» διευθυντή του Ινστιτούτου Πειροματικής Ιατρικής του πανεπιστημίου του Μοντρεάλ.

Ο καθηγητής Σέλνε, που πριν από 19 χρόνια είχε αποδείξει, για πρώτη φορά, με αναμνηστικότητα έπιστημονικά επιχειρήματα, ότι κάθε διαρκής επίδραση του οργανισμού

—από μόνιμη υπερκόπωση, μόνιμη κατάσταση έντασης ή ακόμα και από μακροχρόνιες εξωτερικές βλάβες— γίνεται αιτία, μέσω της καταστάσεως υπερεντάσεως, κάθε είδους νοσηρών εξελίξεων στο σώμα, διετύπωσε τελευταία την ακόλουθη νέα υπόθεση για το γήρας: «Το γήρας μπορεί να οφείλεται στην μεταναστεύση αδεστίου από τα κόκκαλα στους μαλακούς ιστούς».

Αν, λοιπόν, γίνει δυνατόν να εμποδισθεί η μετανάστευση αυτή του αδεστίου, θα επιβραδυνθεί ίσως και η εξέλιξη προς το γήρας ή (πάλι ίσως) θα επιτευχθεί μιά χρονικά περιορισμένη στασιμότητα ηλικίας.

Ο Σέλνε έχει δοκιμάσει την θεωρία του σε πειραματόζα και έχει διαπιστώσει ότι με την προσεοισθη-

τοποίησή τους, με την δοθήθεια βιταμινών D και ώρισιμων ορμονών των επινεφριδίων και θυρεοειδών αδένων, μπορεί να προκαλέσει, δίνοντας τους ύστερα διάφορες ερεθιστικές ουσίες, σοβαρές διαταραχές στην εναλλαγή του αδεστίου. Μπορεί έτσι να δημιουργήσει σοβαρές ασβεστάσεις παντού στον οργανισμό, όπως, π.χ., στην καρδιά, στις αρτηρίες, στις αρθρώσεις, στο σκελετό, και στους πνεύμονες. Και το αποτέλεσμα των πειραμάτων του τον ώθησε στο συμπέρασμα (κάπως τολμηρό) ότι οι μεταναστεύσεις αυτές αδεστίου δεν είναι αποτέλεσμα του γήρατος, όπως γινόταν δεκτό μέχρι σήμερα, αλλά ίσως η αιτία του. Και η συνέχεια των συμπερασμάτων του:

Αφού μπορούμε με ώρισιμα τεχνικά μέσα να προκαλέσουμε γήρας, θα είναι δυνατόν με άλλα χημικά μέσα να εμποδίσουμε το γήρας. Καί, πραγματικά, ο καθηγητής Σέλνε μπορεί με μιά χημική σύνδεση να σταματήσει την εξέλιξη προς το γήρας, και όχι μόνον αυτό, αλλά και να προκαλέσει φαινόμενα ανανέωσης, λέγοντας κατόπιν ότι «δεν υπάρχει κανείς λόγος να μη πιστεύουμε ότι θα ήταν δυνατόν να προκληθεί η ίδια αντίδραση στον ανθρώπινο οργανισμό. Και ναί μόνον ίσως να μη μπορούσαμε ποτέ να φέρουμε ένα άτομο 90 ετών στην βιολογική κατάσταση ατόμου 60 ετών, αλλά θα είναι σχετικά εύκολότερο να εμποδίσουμε ώστε ένα άτομο 60 ετών να μη φθάσει ποτέ στην βιολογική κατάσταση του ατόμου των 90 ετών».

Κι αν, όμως, δεν μπορούσαμε να δημιουργήσουμε στο προσεχές μέλλον τέτοιους βιολογικούς υπερανθρώπους, τί θα χρειαζόταν για να επιτύχαμε με κανονικά μέσα μέση διάρκεια ζωής μεγαλύτερη από την σημερινή;

Η ερώτηση αυτή μπορεί να διατυπωθεί διαφορετικά και ως εξής:

Τί μπορεί να κάνει ο οποιοσδήποτε από μας, ανεξάρτητα από την καλύτερη ή χειρότερη βιολογική κατάσταση του, από την κοινωνική ή οικονομική θέση του, από το αν εργάζεται στο γραφείο, στο εργαστήριο ή στο ύπαιθρο, για να παρατείνει την ζωή του και παραλληλά να ζήσει με υγεία τα τελευταία χρόνια του;

Η απάντηση των γεροντολόγων είναι:

Κάθε άνθρωπος έχει, σε ώρισιμα όρια την δυνατότητα να παρατείνει ή να συντομεύσει την ζωή του.

Δεν θα εξετάσουμε, αναλύοντας την απάντηση αυτή και μεταφράζοντας την σε συμβουλές μακροζωίας, αν μιά κληρονομική μακροβιότητα δημιουργεί ισχυρούς βιολογικούς τύπους με ηυξημένη δύναμη αντίστασης, ούτε το γιατί η προδιάθεση σε ασθένειες και ατυχήματα είναι σε μερικά άτομα μεγάλη και σε άλλα μικρή, για λόγους φαινομενικά ανεξήγητους. Αυτά άς τα θεωρήσουμε ζητήματα τύχης και άς ασχοληθούμε με το πρακτικότερο ζήτημα, που μπορεί να συνοψισθεί στα εξής:

Υπάρχει σε εκατομμύρια ανθρώπων μιά έμφυτη ζωτικότητα, που ευνοείται μακροβιότητα, έφ' όσον δεν την υπονομεύουν οι ίδιοι και έφ' όσον προσπαθούν με συνέπεια να αποσοβήσουν κάθε σωματική και ψυχική βλάβη.

Μήπως όμως η συμβουλή αυτή...

Ο Δεινός Ανθρωπος

Άστυνομικό μυθιστόρημα
του ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΓΚΡΗΣΣΟΝ

8

Να είσαι πολύ προσεκτική μαζί της, ψιθύρισα στην Μάριον, καθώς σηκώθηκε για να την ανακρίνει.

Αλλά δεν χρειάστηκε να ανησυχίσω. Η Μάριον ήταν πολύ καλή με την γριά, της οποίας η μαρτυρία, δεν ήταν καθόλου εχθρική στην περίπτωση μας, αφού δεν είχε ισχυριστεί πως είδε τον Μώντσελντ εκείνη την νύχτα ή τα γραμμάτια του.

Έκανε μια μόνο τολμηρή ερώτηση:

— Η κυρία σου, σου μίλησε ποτέ για τον κατηγορούμενο;

— Η μίς Σώντερς, δίστασε, κι έπειτα είπε με σιγανή φωνή:

— Ναι.

— Τι είπε για αυτόν;

— Ένοιωσα την ανησυχία του κυρίου Κλάιθ, πίσω μου, εκείνη τη στιγμή, γιατί η απάντησή μου να ήταν καταδικαστική.

— Η μάρτυς είπε μερικά λόγια.

— Ο δικαστής έβαλε το χέρι του στ' αυτό του κι ο στενογράφος του δικαστηρίου φαινόταν άπειρισμένος:

— Δεν άκουσε κύριε δικαστά.

— Ο λόγος είπε:

— Παρακαλώ, προσπαθήστε να μιλήσετε δυνατά, μίς Σώντερς, ώστε να μπορέσουμε όλοι να σας ακούσουμε.

Του έριξε ένα φοβισμένο βλέμμα. Μπορούσε να δής ότι έκανε μια προσπάθεια και μόλις άκουγόταν τα λόγια της:

— Τον άκουσε πολύ, έτσι έλεγε πάντα.

— Πάντα; Ακόμη κι όταν έφυγε για να ζήσει άλλο;

— Ναι, τον αγαπούσε πάντα. Ήταν ανηψιός της, βλέπετε.

Άκουσα τον άνοστεναγμό, τον μεγάλο άναστεναγμό άνακουφίσως, που άφησε ο κύριος Κλάιθ καθώς η Μάριον κάθισε κάτω. Αλλά η διαίσθησή της είχε δικαιωθεί θανάσια — αυτό ήταν η πρώτη επιτυχία της υπερασπίσεως.

Δεν έγινε επανεξέταση. Η μάρτυς κατέβηκε κι ο Κέννεν σηκώθηκε πάλι επάνω, φωνάζοντας:

— Καλώ τον ντετέκτιβ επιθεωρητή Κέντ!

Ο αστυνομικός προχώρησε, πήρε την βίβλο στο δεξί του χέρι και την σήκωσε ψηλά, πάνω από το κεφάλι του. Υποθέτω ότι θα είχε δοκιμάσει

χιλιάδες φορές, αλλά αφού κρατούσαν μια μικρή κάρτα μπροστά του με τα λόγια γραμμένα σ' αυτήν, τα διάβαζε δυνατά, με θρησκευτική προσοχή. Έπειτα έκανε μια κοινή υπόκληση και κοίταξε τον Κέννεν.

— Ντετέκτιβ, επιθεωρητής Ρέτζιναλντ Κέντ;

— Μάλιστα, κύριε.

— Θυμάστε την 10η Μαρτίου;

— Την θυμάμαι.

— Θά ήπτε στον κύριο δικαστή και στους ένοχους τι συνέβη εκείνη την νύχτα;

— Σύμφωνα με ώριμες πληροφορίες, άρχισε να λέει ο Κέντ...

Τα έκανε όλα να φαίνονται πολύ βαρετά. Απτό, τι είπε, δεν μπορούσε να φαντασθής το τηλεφώνημα να χτυπά στο αστυνομικό τμήμα, την δορυφόρη κίνηση, τ' αυτοκίνητα που ξεκινούσαν μέσα στο σκοτάδι.

— Ο Κέντ λυπήθηκε για την μίς Μώντσελντ. Ήταν ο πιο συμπονετικός άνθρωπος που γνώρισα. Αλλά το καθήκον του δεν ήταν να δείξει συμπάθεια. Ήξερε πως ήταν μέρος του μηχανισμού της δικαιοσύνης και ή δυνάμει του ήταν να απαντά στις ερωτήσεις με την μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια.

— Φθάνοντας στον «Πύργο» ανέβηκα ίσια επάνω στο μπάνιο του πρώτου πατώματος, είπε. — Αναγνωρίζετε το δωμάτιο, στο σχέδιο; φώτισε ο Κέννεν, κοιτώντας το τεράστιο σχέδιο προς το μέρος του.

— Ο Κέντ το έδειξε και το σχέδιο πέρασε στους ένοχους, που το μελέτησαν με την πιο βαθειά προσοχή, εύχαριστημένοι, φαντάζομαι, που είχαν να κάνουν κάτι επιτέλους.

— Όποτε αυτό ήταν το δωμάτιο, το σημειώμενο με το γράμμα Α'; Μάλιστα, συνεχίστε.

— Ο Κέντ εξακολούθησε: — Η πόρτα ήταν μισάνοιχτη. Το πτώμα, που μου είπε τότε ή μίς Σώντερς πως ήταν της μίς Μώντσελντ, ήταν ξαλωμένο ανάσκελα, με το κεφάλι προς την πόρτα και τα πόδια κάτω από το μπάνιο.

— Κάτω από το μπάνιο; φώτισε ο Κέννεν, βλέποντας ένα έρωτηματικό, ή ίσως δύσπιστο βλέμμα στο πρόσωπο της δομητικής ένοχου.

— Ναι. Ήταν ένα μπάνιο παιδικής μόδας. Τ-

Σε μια μικρή πόλη της Άγγλίας, σ' ένα δικηγορικό γραφείο, εμφανίζεται μια γυναίκα οικήγδρος — ή Μάριον, που τους καταπλήσσει όλους με την προσωπικότητά της, με την ψυχραιμία της και ιδίως με την φοβερή ικανότητά της να πείθει το δικαστήριο ότι μαντεύει την αλήθεια, ότι λέει την αλήθεια...

Χάρη σ' αυτά τα προσόντα της κερδίζει όλες τις υποθέσεις της — πράγμα που την καθιστά στόχο του άνδρικού φθόνου...

φράση που κάνει έξω φρενών τους φανατικούς των έγκλημάτων.

Κ' έτσι φθάσαμε στην περίφημη επίσκεψη που έκανε στον Μώντσελντ, στο σπίτι της κυρίας Τζέιμς.

— Πήγα στον αριθμό 7 της Γκρήνσαιντ Κρήσεντ, στις έννιά και δέκα περίπου. Με ώδηγησαν σ' ένα δωμάτιο που ήταν κρεβατοκάμαρα και λίβινγκ-ροϊμ μαζί. Ο κατηγορούμενος ήταν στο κρεβάτι, με πυτζάμες. Του είπα ποιος ήμουν και τον προειδοποίησα. Του είπα ότι έρευνούσα για τον θάνατο της μίς Μώντσελντ, της θείας του, κι ότι είχα λόγους να πιστέω ότι ίσως να μπορούσε να με βοηθήσει στις έρευνές μου...

— Τι είπε εκείνος;

— Ο κατηγορούμενος είπε: «Νεκρή; Μα την πίστη μου, Καμμένη παλιόγρια!»

Ακούστηκε ένας χείμαρρος από γέλια. Έμεις το περιμέναμε αυτό και παρατηρούσαμε τον δικαστή. Ο Λόρν δεν ύψωσε το χέρι του, ούτε άπείλησε να αδειάσει την εθούσα του δικαστηρίου ή τίποτε παρόμοιο: Απλώς κοίταξε την γαλαρία μ' εκείνα τα ψυχρά μάτια του και το γέλιο έσπασε άμέσως.

— Συνεχίστε, πρόσταξε γυρίζοντας πίσω προς το μέρος του Κέντ που είχε μείνει απάθης.

— Μάλιστα, κύριε δικαστά. Ρώτησα τότε τον κατηγορούμενο αν θα ήθελε να μου δώσει λεπτομέρειες των κινήσεών του κι άλλων πραγμάτων που άφορούσαν την υπόθεση.

— Ήταν πρόθυμος;

— Πολύ πρόθυμος, απάντησε ο Κέντ.

— Έκανε καμιά δήλωση;

— Μάλιστα.

— Αυτή έδω;

— Ο Κέντ την εξέτασε σαν να μην την είχε ξαναδεί ποτέ άλλοτε.

— Ναι, αυτή είναι.

— Είναι υπογεγραμμένη;

— Ναι, υπογεγραμμένη μπροστά μου.

— Ο Κέννεν διάβασε τώρα την δήλωση δυνατά.

πήρε ένα μαντήλι γύρω από το λαιμό της νεκρής κι είχε τραβηχτεί σφιχτά και στριφογυριστή — έδω έκανε μια χειρονομία με τα χέρια του, όπως μιάς γυναίκας που στίβει βρεγμένα ρούχα. Δεν υπήρχαν σημεία πάλης στο δωμάτιο του λοντρού. Η νεκρή φαινόταν να είναι λεπτή γυναίκα.

— Εκείνοι, στο θεωρείο του κοινοῦ, που ζούν με το δυνατό μεθύσι των ανθρωπίνων παθών, ήταν γανερό ότι περίμεναν πολύ περισσότερα — μερικές λεπτομέρειες στραγγαλισμού τουλάχιστον. Αλλά ο Κέντ δεν ήταν γιατρός. Και νομίζω ακόμη ότι αισθανόταν μεγάλη ευχαρίστηση άπογοητεύοντας αυτούς τους τύπους κι αν μπορούσε να μεταβάλει μια υπόθεση δολοφονίας σε αναφορά ύγειονομικού επιθεωρητού, θα το είχε κάνει ασφαλώς!

— Ποιές ήταν οι έξιμένες ενέργειές σας; ρώτησε ο Κέννεν, που ανέκρινε πολύ αυτόν τον μάστορα.

— Πήγα μέσα στην κρεβατοκάμαρα που ήταν δίπλα στο μπάνιο.

Κι αυτή επίσης αναγνωρίστηκε στο σχέδιο.

— Τηρήχε άρκετη άταξία εκεί μέσα. Συρτάκια είχαν ανοιχθή και τα περιεχόμενά τους ήταν σκορπισμένα. Πάνω στην τουαλέττα υπήρχε ένα ανοιχτό κουτί. Δεν είχε ανοιχθή με κλειδί, νομίζω, αν κι αυτό είναι μια γνώμη μόνο. Δεν υπήρχε πουθενά κανένα κλειδί. Μέσα στο κουτί βρέσκονταν μερικά κοσμήματα. (Τα άπαρίθμησε.) Το κουτί φαινόταν να έχει δακτυλικά αποτυπώματα στην έξωτερική του επιφάνεια.

— Έγινε μια παύση κι όλοι στην γαλαρία θα πρόπαι να περιμεναν τον καταδικαστικό ισχυρισμό ότι ήταν του Μώντσελντ. Ίσως ο Κέντ να το έκανε επίτηδες, γιατί είχε ένα πονηρό αίσθημα χιούμορ, αλλά φυσικά δεν ήταν εμπειρογνώμων στα δακτυλικά αποτυπώματα — ο τελευταίος αυτός περίμενε έξω, στα ρεύματα του διαδρόμου.

— Θά ήπτε στον κύριο δικαστή και στους ένοχους τί κάνατε έπειτα; ρώτησε ο Κέννεν.

— Άκουμπουσε πίσω στο χώρισμα που υπήρχε πίσω από το τραπέζι, έντελως ήρεμος, με την μεταξωτή τήβεννό του μισμένη πίσω του και τα γυαλιά στην άκρη της μύτης του.

— Σύμφωνα με ώριμες πληροφορίες..., άρχισε να λέει πάλι ο Κέντ — του άρεσε πάντα ή

Ήταν ή έκδοχή του Μώντσελντ, το άλλοθι. Τηρήχε επίσης μια δήλωση αθωότητας με μερικές συνημμένες λεπτομέρειες.

— Ο Κέννεν σταμάτησε σε μια απ' αυτές.

— Αυτή ή δήλωση περιέχει τις ακόλουθες λέξεις: «Νιώριξα την ύπαρξη του κοσμηματοκιδίου της θείας μου. Δεν το έχω δει ποτέ. Δεν ξέρω το περιεχόμενό του. Δεν πήρα ασφαλώς τίποτα από μέσα». Και τώρα, κύριε επιθεωρητά, έρευνήσατε άργότερα το σπίτι όπου έμενε ο κατηγορούμενος;

— Μάλιστα.

— Τι βρήκατε;

— Σε μια στέρνα, ο αστυνομικός που εργαζόταν μαζί μου, βρήκε ένα δαχτυλίδι με σμαράγδι.

— Αυτό είναι το δαχτυλίδι;

— Ναι.

Το δαχτυλίδι πέρασε από τον Κέννεν στον δικαστή κι απ' αυτόν στους ένοχους, όπου είδα τις γυναίκες να το εξετάζουν με μεγάλο ενδιαφέρον.

— Έπειτα ακολούθησε ή κατάθεση της συλλήψεως, με τα τελευταία λόγια του Μώντσελντ.

Δεν άκούστηκαν γέλια αυτή τη φορά, γιατί ή γαλαρία είχε αντίληφθ ή νουτροπία του δικαστού.

— Ο Κέννεν κάθισε κι άκούστηκε κάποιος ψιθύρος καθώς ή Μάριον σηκώθηκε.

Γρήγορα γίνεται κανείς εύαίσθητος στην ατμόσφαιρα του δικαστηρίου. Τάραξε το συναίσθημα της ανησυχίας όταν σηκώνεται κάποιος άπειρος συνηγορός. Και υπάρχει πλήξη και κακία, καμιά φορά...

Νομίζω ότι αυτή τη φορά το συναίσθημα που κυριαρχούσε ήταν της άπογοητεύσεως. Μπορούσε να τα είχε καταφέρει καλά ή Μάριον με την γριά μίς Σώντερς, αλλά δεν φαινόταν πως θα μπορούσε να παλαίψη έναντι των αυτών των ψυχρών και άποφασιστικών ανθρώπων. Από την μια μεριά υπήρχε μια νέα, μικροκαμωμένη γυναίκα, με μια πολύ λευκή περικοκία, μια μικρή γυναίκα στη γωνιά ενός τραπέζιου, με λίγα χαρτιά μπροστά

της κι έναν νέο πλάι της, κι από την άλλη μεριά, όλο το βάρος του νόμου και των προσητῶν.

— Πόσα κλειδιά υπήρχαν για την κασσετίνα με τα κοσμήματα; ήταν ή πρώτη της ερώτηση.

Οι πρώτες ερωτήσεις είναι πολύ σημαντικές γιατί εκείνη τη στιγμή ο μάρτυς είναι πιθανόν να βρίσκεται στην πιο νευρική και τρατή του κατάσταση κι ή προσοχή των ένοχων στην μεγαλύτερη έντασή της. Ο μάρτυς έχει πει την έκδοχή του με ήσυχία και τώρα, για πρώτη φορά, ή έκδοχή αυτή δέχεται επίθεση. Η πίστη ενός μάρτυρος μπορεί να ζημιωθεί. Και στην μικρότερη περίπτωση μπορεί ν' ανοιχθή μια νέα γραμμή σκέψεως...

Φυσικά, ή Μάριον δεν είχε έλπιδα να νικήσει έναν τόσο έξυπνο κι έντιμο μάρτυρα όπως ήταν ο επιθεωρητής της αστυνομίας. Αλλά ή ερώτησή της ήταν έξυπνη, μια επίθεση στο πιο αδύνατο σημείο.

— Ο Κέντ φάνηκε παράξενα άπροετοιμαστος για αυτήν και ταράχτηκε. Νομίζω μάλιστα ότι δεν κατόρθωσε ν' αντίληφθ ή που ήθελε να καταλήξει ή Μάριον.

— Δεν ξέρω πόσα κλειδιά υπήρχαν, απάντησε, πράγμα που ήταν επίσης μια δίκαιη απάντηση.

— Ο δικαστής κοίταξε κάπως σκυθρωπά την Μάριον, αλλά εκείνη έμεινε άσυγκίνητη.

— Όποτε, λοιπόν, κύριε επιθεωρητά, είπε, δεν έχετε πόσα κλειδιά μπορεί να υπήρχαν;

— Δυστυχώς όχι.

— Αλλά έχετε πόσα βρήκατε;

— Ό, ναι.

— Πόσα βρήκατε;

— Δύο. Τηρήχε ένα σ' έναν χαλκά που παρατήρησα ότι κρεμόταν από το λαιμό της νεκρής.

— Ναι.

— Και υπήρχε κι άλλο ένα στο συρτάκι της τουαλέτας, στην κρεβατοκάμαρα της μίς Μώντσελντ.

— Ευχαριστώ, είπε ή Μάριον, και μπορούσες να νοιώσεις την ευχαρίστησή της για αυτές τις απαντήσεις. Και τώρα, κύριε επιθεωρητά, εξακο-

MEN S COLOGNE
AFTER SHAVE LOTION
PRE-ELECTRIC LOTION
SHAVING CREAM
HAIR TONIC WITHOUT OIL
HAIR TONIC WITH OIL

HOLLAND HOUSE

Η πιο ανδρική
από τις ανδρικές κολόνιες

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET ΕΠΕ ΧΑΡΗΤΟΣ 1-ΑΘΗΝΑΙ 139-ΤΗΛ. 720-291

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

λούθησε, θα μ'α πητε αν τὸ κλειδί ήταν σ' ἕνα ἀπὸ τ' ἀνοιγμένα συρτάρια πὺν περιγράφατε;

—Ναί, ήταν.
—Ὁ κλέφτης, ἂν μπορῶ νὰ ἀποκαλέσω ἔτσι τὸ πρόσωπο πὺν ἄνοιξε τὴν κασετίνα μὲ τὰ κοσμήματα, φαίνεται νὰ ἔφαχνε γιὰ κάτι, δὲν εἶν' ἔτσι;

—Δὲν μπορῶ νὰ πῶ. Τὰ συρτάρια ήταν δέ-
βαι ἀναστατωμένα...

—Τὸ κλειδί ήταν στὴ θέση του;

—Ὁ Κέντ κοίταξε τὸν δικαστὴ σὰν νὰ περίμενε
δὲν θὰ κεραινοβολοῦσε μιά τέτοια ἐρώτηση. Ἄλ-
λὰ ὁ Λὸν ἀπλῶς τὸν κοιτάξε.

—Δὲν μπορῶ νὰ πῶ ἂν τὸ κλειδί ήταν στὴ θέ-
ση του, μὴς Κέροϊζον.

—Ἄλλὰ, πάντως, ήταν μέσα στὸ συρτάρι;

—Ναί.

—Σκεπασμένο ἀπὸ μερικά εἶδη ρουχισμοῦ;

—Ναί.

—Ὁ κλέφτης μπορεῖ νὰ ἔφαχνε γι' αὐτὸ καὶ
νὰ μὴν τὸ εἶδε;

—Δὲν μπορῶ νὰ πῶ τί μπορεῖ νὰ ἔκανε.

—Πάντως, δὲν εἶδατε κλειδί στὴν κασετίνα;

—Ὁχι.

—Καὶ φαίνονταν νὰ ἔχη παραβιασθῇ;

—Ναί.

—Ἄν καὶ ὑπῆρχαν δυὸ κλειδιά σ' ἐ
ἀπόσταση εἰκοσι μέτρων ἀπ' αὐτὴν;

—Ναί, εἶπε ὁ Κέντ.

Ἐχε συμφωνήσει μὲ τὴν Μάριον πέντε φορές
σὲ ἔξη ἐρωτήσεις, πράγμα πὺν δὲν θὰ διέφυγε
ἀσφαλῶς ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους.

Ἡ Μάριον ἄρχισε νὰ ξεφυλλίσει τὶς σελίδες
τῆς δικογραφίας τῆς, ἐτοιμάζοντας τὴν καινούρ-
για τῆς ἐρώτηση, κ' ἐνοιῶθα τὸν κύριο Κλάϊδ νὰ
ρουθουνίσει σχεδὸν ἀπὸ εὐχαρίστηση πῶς μ'α.

—Γνωρίζετε ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἔζησε στὸν
«Πύργο», στὸ σπίτι τῆς θείας του, ἐπὶ ἔξη μῆνες
ἢ καὶ περισσότερο; ῥώτησε ξαφνικὰ τὸν ἐπιθεω-
ρητή.

—Ἐκεῖνος συμφώνησε ὅτι τὸ ἔχε ἀκούσει.

—Γνωρίζετε ὅτι εἶναι κληρονόμος τῆς, σύμφω-
να μὲ τὴν διαθήκη τῆς;

—Μάλιστα.

—Καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, ἡ θεία του σκόπευε
νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ οὐσιαστικά ὅλα τ' ἀγαθὰ τῆς
μετὰ τὸν θάνατό τῆς;

—Ἰσχυροῦ.

—Καὶ φαντάζεστε πραγματικά ὅτι τὸν ἐμπι-
στεύονταν ἔτσι καὶ ὅτι ἔζησε ἐκεῖ τόσο καιρὸ καὶ
ὡστόσο δὲν ἐγνώριζε τὴν ὑπαρξὴ ἢ
ἐκείνων τῶν δυὸ κλειδιῶν;

—Ὁ ἐπιθεωρητὴς μπορεῖ νὰ φαντάζεται ὅλων
τῶν εἰδῶν τὰ πράγματα, εἶπε ὁ δικαστὴς ἐπεμβαί-
νοντας μὲ ὀξύτητα. Τὸ ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ τὰ διε-
ρευνάτε εἶναι ἄλλο ζήτημα!

Ἡ Μάριον ὑποκλίθηκε πρὸς τὸ μέρος τοῦ δι-
καστοῦ καὶ φάνηκε τόσο ταπεινή, ὥστε ἐνοιῶσα
σίνουρος πῶς ἔχε καὶ ἄλλη μιά σφαῖρα στὸ πλο-
ι τῆς.

—Ζητῶ συγγνώμη, κύριε δικαστά, καταλα-
βαίνω ὅτι ἡ ἐρώτησή μου διατυπώθηκε ἄσχημα.
Στραφίστε πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἐπιθεωρητοῦ. Ἀφῆ-
στε με νὰ σᾶς τὸ θέσω ἔτσι τὸ ζήτημα: Θὰ ἔξα-
φνιάζασατε ν' ἀκούσετε ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἡ-
ξερε τὴν ὑπαρξὴ ἐνὸς κλειδιοῦ σ' ἕνα συρτάρι
τῆς κρεβατοκάμαρας τῆς θείας του;

—Νὰ ξαφνιαζόμουν; Θὰ ἔπρεπε νὰ ξαφνια-
σῶ; ἄρχισε ὁ Κέντ μάλλον εἴθιμα, γιὰτὶ περίμε-
νε καὶ ἄλλη διαμαρτυρία ἐκ μέρους τοῦ δικαστοῦ.

Ἄλλ' αὐτὴ τὴ φορά ἡ Μάριον δὲν ὑποχώρησε.

—Ὁχι, σᾶς τὸ θέτω ἐπίσημα, κύριε ἐπιθεω-
ρητά.

—Δὲν εἶπε τίποτε γιὰ κλειδιά στὴν κατάθεσή
του, ἔχε τὴν ἀπρονοήσια ν' ἀπαντήσῃ ὁ Κέντ.

—Τὸν ρωτῆσατε;

—Ὁχι.

—Τότε ἂς στραφοῦμε ἄλλου.

Θὰ μπορούσα νὰ τὴν ἀγκάλιαζα. Ἦταν μαε-
στρικό αὐτὸ πὺν ἔχε κάνει. Ὁ ὑπαινιγμὸς μ'αῖς
ἐξωτερικῆς δουλειᾶς ἔχε εἰσχωρήσει σταθερὰ
στὸ νοῦ τῶν ἐνόρκων.

—Ἄς δοῦμε τώρα: Πήγατε στὸ σπίτι τοῦ κα-
τηγορούμενου στὶς ἐννιά καὶ δέκα, τὴν νύχτα τοῦ
ἡγλημάτος, ἐξακολούθησε ἡ Μάριον.

—Μάλιστα.

—Κ' ήταν στὸ κρεβάτι;

—Ἦταν.

—Τὸν εἶχατε ξυπνήσει;

—Αὐτὸ δὲν θὰ μπορούσα νὰ τὸ πῶ.

—Ἀσφαλῶς. Τὸ γεγονός παραμένει πῶς ήταν;

—Ναί.

—Καὶ τὸν προειδοποιήσατε. Αὐτὸ εἶναι σοβαρὸ
πράγμα. Δὲν εἶναι;

—Εἶναι κάτι φυσικό σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις,
εἶπε ὁ Κέντ.

—Διγὰκι τρομερό, ὅμως, δὲν εἶναι; Ἀκούει γιὰ
τὸν θάνατο τῆς θείας του, εἶναι ἀναστατωμένος,
καὶ τὸν καθιστᾷτε προσεχτικό, καὶ τότε κάνει μιά
κατάθεση. Σᾶς ρωτῶ, ήταν ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπῆ-
ρεια τῆς λύτης, ἀναστατωμένος καὶ ῥαλισμένος, ἦ-
ταν τὴν ἔκανε;

—Ἦταν ἀρχετὰ φυσικός, τότε πιά. Ἐγινε ἀρ-
κετὰ εὐθύμως, ἀπάντησε ὁ Κέντ.

—Δὲν μπορούσε νὰ ήταν ἐξημεμένος;

—Εὐθύμως, ήταν ἡ δική μου ἐντύπωση.

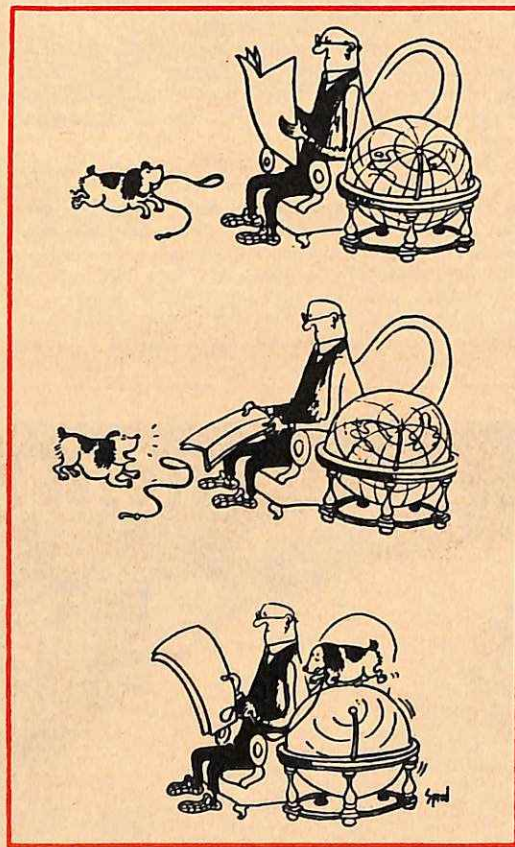
—Ἄς ἐξετάσωμε αὐτὴ τὴν κατάθεση. Εἶπε ὅτι
δὲν ἔχε πάρει κανένα κόσμημα. Κι αὐτὸ δὲν ήταν
ἀληθινό;

—Καὶ δέβαια δὲν ήταν, εἶπε ὁ Κέντ.

—Γνωρίζετε ὅτι ἔχει παραδεχθῇ, ἐδῶ καὶ λί-
γες μέρες, ὅτι πήρε τὸ δαχτυλίδι πὺν ῥήκατε
στὸ σπίτι τῆς κυρίας Τζένης, ἀλλὰ ὅτι τὸ πήρε
μερικὲς ἐβδομάδες πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα;

—Αὐτὴ ἡ ἐκδοχὴ εἶναι καινούργια γιὰ μένα.

Ἦταν ἐπίσης καινούργιο καὶ γιὰ τὴν γαλα-

ρία, πὺν ψιθύρισε μὲ ἔξαψη, ἀλλὰ ἐγὼ θαύμαζα
τὸν Κέντ. Γνωρίζε τις ἀποχρώσεις τῶν λέξεων
καὶ τὸ ἐκδοχὴ ήταν μιά καλὰ διαλεγμένη ἔκφρα-
ση.

—Μπορῶ νὰ ρωτήσω κάτι; εἶπε ἡ Μάριον. Ὁ
κατηγορούμενος δὲν ήταν στὸν «Πύργο» δεκατέ-
τε μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα; Καὶ δὲν ἔχε τὴν
εὐκαιρία, τότε, νὰ πάρῃ τὸ δαχτυλίδι;

—Πῶς μπορεῖ ὁ ἐπιθεωρητὴς νὰ τὸ πῇ αὐτό;
ῥώτησε ὁ δικαστὴς, μὲ τὴν ἐλκρινή φωνή πὺν εἶ-
χε χρησιμοποιήσει ἀπέναντι στὴν Μάριον ἀπὸ τὴν
ἀρχή.

—Διποῦμαι, κύριε δικαστά, καὶ ἀποσύρω τὴν
ἐρώτησή μου... Κύριε ἐπιθεωρητά, θὰ μοῦ πῆτε
αὐτό: Ἦταν δαχτυλικά ἀποτυπώματα πάνω
στὴν κασετίνα τῶν κοσμημάτων, ὅταν τὴν πρωτο-
εἶδατε;

—Ναί.

—Τὰ δαχτυλικά ἀποτυπώματα τοῦ Μόντσελεῦ;

—Δὲν μπορῶ νὰ πῶ.

Ἡ Μάριον εἶπε μὲ πειστικότητα:

—Ὁ, ἐλάτε, πρὸς ἐπὶ νὰ ξέρετε! Δὲν εἶσθε
ἐμπειρογνώμων, τὸ ἐκτιμῶμε αὐτό, ἀλλὰ πρέπει
νὰ εἶδατε τὰ δαχτυλικά ἀποτυπώματα μὲ τὸ μικρο-
σκόπιο καὶ νὰ βγάλετε τὰ δικά σας συμπεράσματα.

Ὁ Κέντ εἶπε ἀργὰ, κοιτάζοντας τοὺς ἐνόρκους:

—Ἀπὸ ὅ, τι μπορούσα νὰ κρίνω, τὰ δαχτυλικά

ἀποτυπώματα τῆς κασετίνας τῶν κοσμημάτων ἦ-
ταν ὅμοια μὲ τὰ δαχτυλικά ἀποτυπώματα τοῦ κα-
τηγορουμένου.

—Δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἔχει τρέξει ἐπάνω, στὴν
προηγούμενη ἐπίσκεψή του, καὶ μὲ τὰ γυμνά χέρια
του νὰ χρησιμοποιήσει τὸ κλειδί καὶ νὰ ἄνοιξε τὸ
κουτί — μιά γρήγορη κλοπὴ πὺν ἴσως νὰ πέρασε
ἀπαρατήρητη;

—Ἰσχυροῦ ἀπερίσκεπτο!

—Ὁχι τόσο ἀπερίσκεπτο, ἀσφαλῶς, ὅσο τὸ νὰ
χρησιμοποιήσει γυμνά χέρια πάνω σ' ἕνα κουτί, ἔ-
να λεπτό ἀφροῦ ἔκανες ἕνα ἔγκλη-
μα;

—Ὅλα αὐτὰ εἶναι ὑποθέσεις, εἶπε ὁ δικαστὴς
αὐστηρά. Καὶ γνωρίζοντας τοὺς ἐνόρκους: Σᾶς
συνιστῶ νὰ βγάλετε αὐτὲς τὶς δυὸ ἐρωτήσεις καὶ ἀ-
παντήσεις ἀπὸ τὸ μυαλό σας. Θὰ μπορούσαν νὰ
ἐμφανισθοῦν σὲ μιά ἀγόρευση τῆς ὑπερασπίσεως,
ἀλλὰ ὄχι σὲ ἀνάκριση μάρτυρος.

Σ' αὐτὸ τὸ σημείο ἡ Μάριον ὑποκλίθηκε πάλι
πειθήνια:

—Μπορῶ, μὲ τὴν ἄδεια τῆς ἐξουχότητός σας,
νὰ ξαναγυρίσω στὸ ζήτημα τῶν δαχτυλιδίων; Λοι-
πόν, κύριε ἐπιθεωρητά, ἐξακολούθησε γνωρίζοντας
πρὸς τὸ μέρος του, θυμᾶσθε τὸ περιεχόμενο αὐτῆς
τῆς κασετίνας τῶν κοσμημάτων;

—Μάλιστα.

Ἡ Μάριον ἔκανε πῶς συνέκρινε μὲ τὸν δικό
τῆς κατάλογο καὶ τὸν συνεχάρη χαμογελώντας.

—Σωστά. Τί ὥρα περίπου διεπράχθη τὸ ἔγ-
κλημα;

—Πιστεύω γύρω στὶς ἔξη.

—Καὶ στὶς ἐννιά καὶ τέταρτο περίπου εἶδατε
τὸν κατηγορούμενο;

—Αὐτὴ τὴν ὥρα, περίπου.

—Φαντάζομαι ὅτι, ἀφροῦ φύγατε, θὰ ἀφήσατε
κάποιον νὰ τὸν παραφυλάξῃ ἐκείνη τὴν νύχτα καὶ
τὴν ἐπόμενη ἡμέρα — μιά πολὺ διακριτικὴ παρα-
κολούθηση, εἶμαι δέβαια...

—Τὸ σπίτι ἐφρουρεῖτο, εἶπε ὁ Κέντ.

—Προσπάθησε νὰ βγῇ ἔξω;

—Δὲν προσπάθησε, ἀπάντησε ὁ Κέντ σκυθρω-
πά.

—Καὶ τὴν ἐπομένη, ὅπως μᾶς εἶπατε, γύρω
στὶς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα, πήγατε ἐκεῖ μὲ τὸ ἐνταλ-
μα συλλήψεως, τὸν συλλάβατε καὶ τὸν πήρατε μὲ
συνοδεία, δὲν εἶναι ἔτσι;

—Ναί.

—Ἀργότερα ἐρευνήσατε τὸ σπίτι καὶ ῥήκατε
ἕνα δαχτυλίδι;

—Μάλιστα.

—Δεκατέσσερα κοσμήματα ἔλειπαν καὶ ῥήκατε
μόνο ἕνα δαχτυλίδι;

—Ναί.

—Ἀνακαλύψατε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τότε;

—Ὁχι.

—Ἐρευνήσατε, ὑποθέτω; Καὶ κάνατε ἀνακρί-
σεις, πληρεῖς ἀνακρίσεις;

—Μάλιστα.

—Κι ὥστόσο δὲν ῥήκατε τίποτε. Λεῖπουν δε-
κατέσσερα ἀντικείμενα καὶ ῥήκατε μόνον ἕνα δα-
χτυλίδι;

—Τὸν κοιτάξε ἕνα λεπτό, σὰν νὰ περίμενε ὅτι ἰ-
κόμη καὶ τώρα θὰ ἔπρεπε νὰ βγάλῃ ἕνα, τουλάχισ-
τον, ἀπὸ κάπου, κ' ἔπειτα κάθισε.

Ὁ Κέντ ἰσχυροῦ ἀπάντησε σὲ ἀστυρά. Ἦταν πολ-
λὺ καλὸς ἐπανεξεταστής καὶ κανεῖς δὲν μπορούσε
νὰ σοῦ δώσῃ πῶς ἐντόνη ἀπ' αὐτὸν τὴν ἐντύπωση
ὅτι ξαναγύριζες στὶς ἀλήθειες, ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἄ-
σχετα «κόλπα» τῆς ὑπερασπίσεως. Μ' αὐτὸ τὸν
τρόπο κατώρθωσε νὰ ἀποκαταστήσῃ ἀρχετὰ τὸν
ἐπιθεωρητὴ Κέντ, διατυπώνοντας τὶς ἐρωτήσεις
του ἔτσι, ὥστε τὰ πνεύματα τοῦ Μόντσελεῦ νὰ γί-
νονται αἰσθητά:

—Ἀλήθεια, κύριε ἐπιθεωρητά, δὲν εἶπατε ὅτι,
ὅταν τὸν εἶδατε στὸ κρεβάτι ἐκείνη τὴ νύχτα, τὸν
ρωτήσατε ἂν μπορούσε νὰ βοηθήσῃ τὶς ἐρευνές
σας κ' ἐκείνος ἀπάντησε πῶς ήταν πρόθυμος;

—Μάλιστα.

—Μᾶς εἶπατε ὅτι στὴν κατάθεσή του ἀνέφερε
τὴν ὑπαρξὴ τῆς κασετίνας μὲ τὰ κοσμήματα;

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

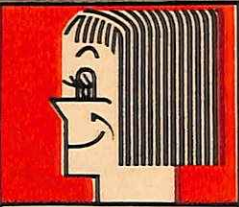
—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

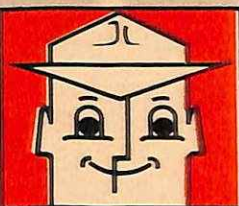
—Μάλιστα.

—Μάλιστα.

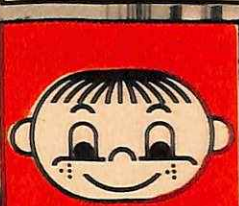
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

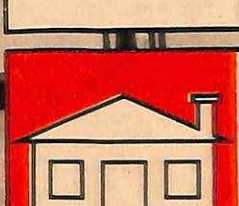
ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΓΙΑ ΔΩΡΑ

Στὰ καταστήματα **Self Service** ἐξυπηρετεῖσθε μόνοι σας.

Ἔτσι συνδυάζετε μὲ τὸν πιὸ ἰδανικὸ τρόπο τὴν ἐπιτυχημένη ἀγορὰ μὲ οἰκονομία χρόνου καὶ χρήματος.

Τὰ καταστήματα **Self Service** εἶναι πολλὰ καταστήματα κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια στέγη,

ἔχουν τὰ εἶδη πὺν ξέρετε καὶ πολλὰ πὺν δὲν ξέρετε, ἐγγυῶνται σταθερὴ ποιότητα,

ποικιλία, φθηνὲς τιμές, σὲ περιβάλλον σύγχρονο καὶ εὐχάριστο!

Καλλυντικά, Κολώνιες, Παιχνίδια, ΒΕΒΕ CONFORT, Ρουχισμός, Λευκὰ εἶδη, Τρόφιμα, Ποτά,

Σχολικά εἶδη, Κορσέδες, Εἶδη νοικοκυριοῦ, Οἰκιακὲς συσκευές.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ **SELF SERVICE** ΚΟΛΩΝΑΚΙ: ΚΑΝΑΡΗ - ΜΗΛΙΩΝΗ 2

ΠΛΑΤ. ΑΓΑΜΩΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 171 ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟΙ: Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 20

Πετάξετε
τις λίμες
τά ψαλιδάκια
τις πένες
που
σκουριάζουν
και μολύνουν..

Diana

Τώρα, τα ΠΕΤΣΑΚΙΑ και οι ΠΑΡΟΝΥΧΙΔΕΣ εξαφανίζονται με την επίσημη συνθεσι DIANA. 2-3 σταγόνες DIANA πάνω στα πετσάκια των νυχιών αρκούν για να έχετε στη στιγμή δάκτυλα καθαρά, χωρίς παρονυχίδες, χωρίς πετσάκια.

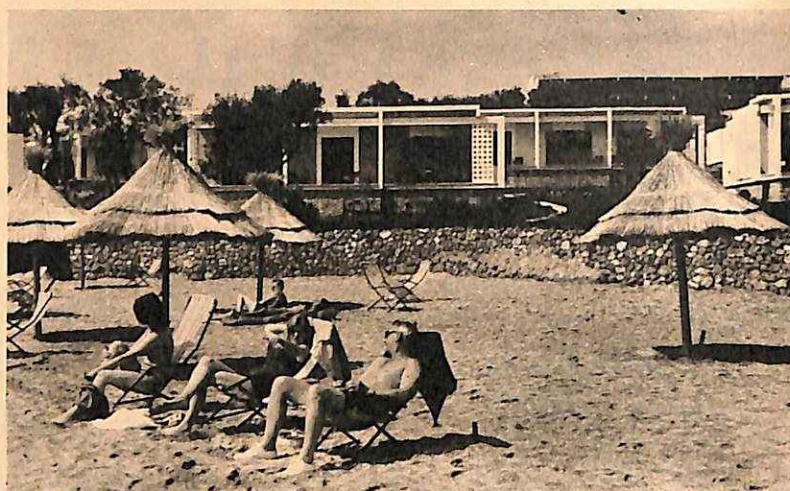
ΧΑΡΤΕ ΤΟ ΑΠΛΟΥΣΤΕΡΟ ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ & ΠΕΝΤΙΚΙΟΥΡ με DIANA.

Ζητήστε DIANA στα Φαρμακεία και Μυρωδικία. Τιμή γιάδλη την Ελλάδα δρχ. 15.—

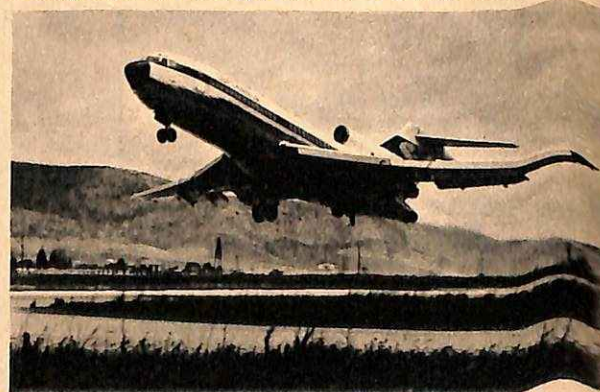
Diana

Αθηνάιοι και Αθηνάϊες

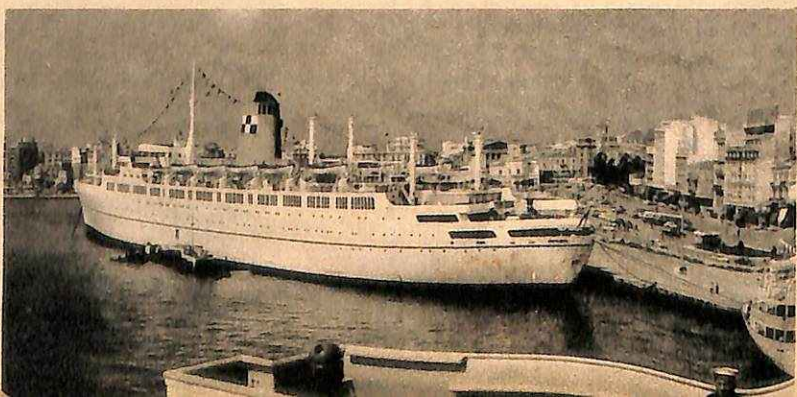

«ΚΕΡΚΥΡΑ ΜΗΤΣ ΟΤΕΛ», το τελευταίο απόκτημα της ώρας νήσου των Φαιάκων, που η αλματώδης τουριστική της ανάπτυξη συνεχίζεται. Στην Γουδιά, ένα γραφικό καταπράσινο χωριουδάκι, έστησε τα μπγάκαλους του το νέο ξενοδοχειακό συγκρότημα. Βεράντες που βλέπουν στην θάλασσα, σαλόνια χορού και μπάρ, πισίνα πλάι στην άμμουδιά, τερραϊν του τένις, του γκόλφ, του μπόουλινγκ και ολόγυρα αιωνόβιες έλιες, είναι μερικές από τις άτραξιόν που προσφέρονται στους εύτυχεις ενοίκους. Η γόνιμη φαντασία της αρχιτέκτονος κ. Έλένης Σουφλή θαυματούργησε για λογαριασμό της «Γκηκαμέρ», της ελληνοαμερικανικής εταιρίας που έχει την ιδιοκτησία και την εκμετάλλευση.

ΕΝΑΣ νέος τακτικός επίσκεπτης κάνει την πρώτη εμφάνισή του στο αεροδρόμιο του Έλληνικού. Πράκειται για το EUROPA JET, που δρομολόγησε στις γραμμές Αθηνών ή γερμανική αεροπορική εταιρία LUFTHANSA και που θεωρείται το πιο σύγχρονο και το πιο ταχύ αεροσκάφος μικρών και μεσαίων αποστάσεων. Χαρακτηριστικό της εκτίμησής που έχουν οι ειδικοί στα πλεονεκτήματα του αεροπλάνου αυτού, που εξυπηρετεί το ταξιδιωτικό κοινό στις ενδοευρωπαϊκές συγκοινωνίες, είναι ότι παρηγγέλησαν 170 παρόμοια.

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟ υπερωκεάνιο «Έμπρες 8φ Μπρίταιν», δεμένο στο λιμάνι του Πειραιώς, όπου κατέπλευσε με εξακόσιους Βρετανούς τουρίστες. Το υπερωκεάνιο έχει ήδη αγοράσει από την «Γκρήκ Λάιν» και αφού μετονομασθή θα δρομολογηθεί από της Ιανουαρίου στην γραμμή Ν. Υόρκης - Λισαβώνας - Νεαπόλεως - Πειραιώς. Είναι το νεότερο και το μεγαλύτερο ελληνικό υπερωκεάνιο, χωρητικότητας 25.516 τ. και ναυπηγήσεως 1956.

Φ.Ρ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Η χαμένη κυρία

Η Μεσόγειος είναι για τους Σκανδιναβούς ό,τι πάνω-κάτω είναι η Σκανδιναβία για τους Μεσογειακούς —ό χώρος της απώλειας. Αυτή είναι και η απάντηση στο ερώτημα, γιατί η Ίνγκριντ Τοϋλιν, μελαψή και επιθετική Σουηδέζα, στο έργο της «Η χαμένη κυρία», που άρχισε να γυρίζεται από την περασμένη εβδομάδα στο Πέραμα, διάλεξε αυτή την ταπεινή γωνιά για να απολεσθή. Δεδομένου ότι υπάρχει το προηγούμενο του «Ποτέ την Κυριακή», που άλλοι μπορεί να άμαρτησή ταχύτερα και άνετώτερα μια Σουηδέζα κυρία ή δεσποινίς, παρά στην Ελλάδα — και ειδικότερα στον Πειραιά:

Επλοκή του έργου είναι σε γενικές γραμμές αυτή: Η Ίνγκριντ είναι παντρεμένη με έναν Σουηδό επιχειρηματία και ζουν στην Ελλάδα. Είναι απογοητευμένη από τον σύζυγό της, για πολλούς και διαφόρους λόγους, —ένας εκ των οποίων είναι ότι είναι όμοφυλόφιλος. Αποφασίζει να τον εκδικηθή με την γνωστή μέθοδο, εις σουηδικήν όμως εκδοσιν! Νοικιάζει μια γκαρσονιέρα και εκεί μοιράζεται το δράμα της με διαφόρους εύφρεπείς κυρίους που συναντά

κάθε βράδυ στο λιμάνι. Τελικώς συναντά και τον άνδρα που θα της δонήση την καρδιά. Είναι ο κ. Νίκος Κούρκουλος.

Ο κ. Κούρκουλος, κυνικός αλλά ώριμος εκπρόσωπος των ελληνικών λιμένων, δέχνει σε στυλ Φούντα, αλλά ξέρει και να έρωτεύεται. Προσωρινώς διευθετεί το ψυχικό πρόβλημα της Ίνγκριντ, αλλά εμφανίζεται μια Γαλλίδα καλλονή του στρίπ-τιζ, που ζηλεύει τον Κούρκουλο, μισεί την Ίνγκριντ και με την βοήθεια του σκηνοθέτη κάνει τα πράγματα άνω-κάτω. Τελικώς ο Κούρκουλος σκοτώνεται και η Ίνγκριντ βλέπει ξαφνικά το πτώμα του εμπρός της. Μετά, με άργα βήματα, φεύγει και ξαναγυρίζει στην μοίρα της, που είναι το λιμάνι ή ο σύζυγος, — ή κάτι χειρότερο: THE END.

Αυτή είναι βέβαια σε πολύ χονδρές γραμμές η πλοκή της ταινίας, που εν πάση περιπτώσει φαίνεται να είναι αρκετά ενδιαφέρουσα, ξεκινά με πολύ ένθουσιασμό και δίνει στην Ίνγκριντ Τοϋλιν την ελπίδα ότι θα απελευθερωθή από τα δεσμά του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν.

—Είναι ένας αξιολάτρευτος άνθρωπος, είπε η Τοϋλιν στην πρές-κόνφερανς. Με βοήθησε βέβαια πάρα πολύ. Τώρα θέλω να βοηθήσω κι εγώ τον εαυτό μου.

Από γενικότερη σκοπιά, η ταινία μας συμφέρει διωσδήςποτε. Οι κακοί στην ταινία είναι ξένοι, ο ανώμαλος σύζυγος είναι Σουηδός και η άμαρτηλή στρίπ-τιζές Γαλλίδα. Η Ελλάδα προσφέρει τον άγνο και μελαψό άνδρα που δέχνει και αγαπά: Τουριστική επιτυχία εκατό τοις εκατό!

ΕΝΝΕΑ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΣΑΣ

1:2 είναι οι πιθανότερες καρδιακές προσβολές, αν σας επιτεθούν τρεις μαζί εχθροί.

- Πώς θα τους αποφύγετε;
- Πώς θα κατατροπώσετε τους συνωμότες;
- Πώς θα ζήσετε υγιής;

Η απάντηση: Από το προσεκτικό φύλλο των «Είκοσών», κατ' αποκλειστικότητα με το Associated Press για την Ελλάδα. Άρθρο από τους ειδικότερους στο θέμα, όπως βεβαιώνει ο διάσημος Αμερικανός καρδιολόγος Ντόντλντ Χουάιτ: Dr. Jeremiah Stamler, διευθυντού Τμήματος Αρτηριοσκλήρυνσης της Αμερικανικής Καρδιολογικής Εταιρίας, Alton Blakeslee, επιστημονικού συνεργάτου του Associated Press.

ΝΕΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ Μπριγιαντίν

SOYAB

Περιέχει *Curtisol*

Ένα **ΝΕΟ ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ** που τονώνει τα μαλλιά και σταματά την τριχόπτωση.

ΠΡΟΪΟΝ:
ELLENE CURTIS
U.S.A.

Δρ. 20

Δρ. 12

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΕΛΒΙΚΑΛ ΤΗΛ. 233.589

Πολύπλευρη...

...μέχρι διασπάσεως της προσωπικότητάς της, είπαν την "Ανν Μάργκρετ, την ιλιγγιωδώς ανερχόμενη στο χολλυγουντιανό στερέωμα «σπάρλετ», που κατέκτησε τελευταία τις συμπάθειες της κριτικής και του μεγάλου κοινού με την εμφάνισή της στην ταινία «Το γατάκι με το μαστίγιο». Νέα, ωραία, παράτολμη, δειλή, γοητευτική, λατρεύει τα ωραία φορέματα και τα κοσμήματα (ή τουαλέττα, εν προκειμένω, είναι του Ζαν - Λουί), θέλει να επιβάλλεται, αλλά και να τελή υπό προστασία, παίζει με τους άνδρες, αλλά και με κούκλες, τραγουδάει, χορεύει, πιστεύει ότι το αποκορύφωμα της τέχνης είναι το στρίπ - τήζ κ.ο.κ. Και όλα αυτά τα παρουσιάζει και στον ρόλο της, τον ρόλο μιάς χαριτωμένης διεθνούς κλέφτρας κοσμημάτων.

Έδω αι'

■ ■ Ο ΟΔΗΓΟΣ των κομπάρσων του Χόλλυγουντ δημοσιεύει τα νέα ημερομίσθια που δίνουν οι κινηματογραφικές εταιρίες στις γυναίκες: Χωρίς ειδικότητα 720 δρχ., αν ξέρη να οδηγεί γκαμήλα ή ελέφαντα 1.380 και αν ξέρη ιππασία 1.800 δρχ.

■ ■ Η ΓΗΡΑΙΟΤΕΡΗ Ισπανίδα είναι σήμερα η Καντελάρια Κάμπος, τσιγγάνικης καταγωγής, που ζή κοντά στην Σεβίλλη. Είναι 116 χρόνων και έδω και 75 χρόνια καπνίζει μετά μανίας.

■ ■ ΕΠΕΙΔΗ το τερραίν του γκόλφ, στο Ναϊρόμπι (Κένυα) βρίσκεται κοντά σε έναν ελεύθερο ζωολογικό κήπο με λιοντάρια, στον κανονισμό του παιχνιδιού υπάρχει ένας κωδικέλλος: «Εάν η μπάλλα σας βρίσκεται κοντά σε ένα λιοντάρι, σε απόσταση κάτω των 9 μέτρων, δεν χρειάζεται να την παίξετε άλλο».

■ ■ Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Μουσικών της Βραζιλίας θα μοιράσει 3.000 νότες με το κείμενο και την μουσική του εθνικού ύμνου της χώρας σε όρχηστρες και σχολεία, ως και στους Βραζιλιανούς διπλωματικούς αντιπροσώπους στο εξωτερικό. Αιτία: ο ύμνος παίζεται και τραγουδιέται σχεδόν πάντα φάλτσα.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

γ 'Η «Συνάντησις των 'Αθηνών»,... με τους θαυμάσιους λόγους που ακούσθηκαν στον λόγο της Πνύκας, έδωσε άλλη μιὰ φορά, μέσα σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα, πνευματική ένταση στην ζωή της 'Αθήνας... Τό ελληνικό καλοκαίρι άρχισε με τους καλύτερους οίανους και με επίσκεπτας ύψηλου επιπέδου. Βυζαντική Έκθεσις, Συνέδριο του Εύρωπαϊκού Μορφωτικού 'Ιδρύματος, «Συνάντησις των 'Αθηνών». Μαζί με τον τουρισμό, και η πνευματική ακτινοβολία του αττικού τοπίου άρχισε σιγά - σιγά να ξαναβρίσκη την θέση της...

γ 'Ανατολίτικο χαμόγελο... Μ' αυτό τον τίτλο και με μιὰ τεράστια εικόνα του Στάθη Γιαλελή προβάλλεται σ' έναν κινηματογράφο του Λονδίνου το φιλμ του 'Ηλία Καζάν «'Αμέρικα, 'Αμέρικα»...

γ Πρόοδοι... Ειδικό φάρμακο, που θα πίνεται μιὰ ή δυο φορές, θα επιτρέπη στις μελαχρινές να γίνονται ξανθές σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα...

γ Τζέην Σαρτζίν... και Χένρυ Κόττον... 'Αγώνα γκόλφ κινηματογραφημένων μεταξύ των δυο διεθνών γνωστών παικτών θα παρουσιάσει στις αίθουσές της η εταιρία «Σέλλ» την Δευτέρα 8 'Ιουνίου, στις έκτω το θράδυ. 'Η ταινία έχει ληφθή στο γήπεδο γκόλφ του 'Αγίου 'Ανδρέου της Σκωτίας και παρουσιάζει -για τους ειδήμονας- εξαιρετικό ενδιαφέρον...

γ 'Ο Νικολά Σαρριέ... Έκανε, μέχρι τώρα, τὰ γλυκά μάτια μόνο στην γκουβερνάντα του, αλλά, πρό ημερών, είχε και την πρώτη κατάκτησή του, στους κήπους του πατρικού σπιτιού. Τό αντίκειμενο του πρόωρου αυτού αίσθήματος ήταν μελαχρινό, τρυφερό και χαριτωμένο. Για να κάνει την εξομολόγησή του ο Νικολά περίμενε μιὰ στιγμή μοναξιάς. 'Η ωραία, που άθωότατα έκανε ήλιοθεραπεία ξαπλωμένη στο γκαζόν, είχε την καλή ιδέα να ανακαθήση, πράγμα που παρουσίαζε μεγάλο πλεονέκτημα για έναν κατακτητή τεσσάρων χρόνων, ύψους 92 εκατοστών. Τό φιλί του ήταν τόσο όρμητικό, ώστε και ο πατέρας Σαρριέ δεν θά τὰ κατάφερνε καλύτερα. 'Η νέα φιλενάδα του Νικολά ωρκίσθηκε ότι δεν θά μορτυρήσει τίποτε στον μπαμπά του...

γ Εύκολίες... για το αυτοκίνητο... Μια προέκταση του πεντάλ του γκαζιού επιτρέπει στις κυρίες να οδηγούν με ψηλά τακούνια. 'Ακόμη, ένα μικρό δοχείο, το οποίο εφαρμόζεται στην μπαταρία του αυτοκινήτου, και σὰς επιτρέπει, ενώ οδηγείτε, να κατασκευάζετε ένα ζεστό ρόφημα. 'Επίσης, ένα εξάρτημα, το οποίο εφαρμόζεται στην κατάλληλη θέση και όρίζει την ταχύτητα του αυτοκινήτου -την ταχύτητα που θέλετε-, χωρίς να μπορείτε με κανένα τρόπο να την ξεπεράσετε. 'Εκρίθη ιδεώδες για την περίπτωση που το αυτοκίνητο χρησιμοποιείται και από τους νεαρούς γιούς σας...

777

Ευει

■ ■ ΝΑΤΑΛΙ Γούντ και Λωρήν Μπακόλ θά πρωταγωνιστήσουν μαζί με τους Τόνυ Κέρτις, Χένρυ Φόντα και Μέλ Φερρέ, στην ταινία «Σέξ και άνυαντρο κριτίσι», που θά γυρισθή σε σύστημα τεχνικολόρ.

■ ■ ΦΙΛΙΠ Χάιμ, γιός του διάσημου Γάλλου ράππου, άνήγγειλε την γέννηση του πρώτου γιού του, που άνωμάσθηκε Ζάκ, σάν τον παππού. 'Η διαδοχή εξηφράσθη.

■ ■ Ο ΕΝΤΥ Μπαρκλάιτ εξηφράσισε την «άγορά» που όνειρεύονται όλοι οι εκδότες δίσκων: Την ΕΣΣΔ! Θά εξαγάγη στην Σοβιετική Ένωση τὰ 50% της μελλοντικής παραγωγής του.

■ ■ ΟΠΩΣ οι 'Αμερικανοί συνάδελφοί τους, έτσι και οι ταχυδρόμοι της Αυστραλίας έχουν πολλές φορές να αντιμετωπίσουν, κατά την διανομή του ταχυδρομείου, σκύλους - φύλακες, που τους επιτίθενται. Για να τους προστατεύσουν και συγχρόνως να κάνουν οικονομίες σε ιατρική περίθαλψη, άδειες λόγω άσθενείας κλπ. τὰ ταχυδρομεία δοκίμασαν ένα νέο χημικό προϊόν που όι άναθυμιάσεις του είναι μὲν άβλαβείς για τον άνθρωπο κρατούν όμως τους σκύλους σε ικανή άπόσταση.

■ ■ ΔΥΟ άνώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι της Δαχομής και της Κεντρώας 'Αφρικής θά είναι για έξη μήνες φιλοξενούμενοι της γαλλικής έθιμοτυπίας. 'Υστερα από παραμονή μιās έβδομάδος στα 'Ηλύσια θά μνηθούν στις συνήθειες και τὰ έθιμα του γαλλικού ύπουργείου 'Εξωτερικών. 'Απότερος σκοπός: 'Εκπαίδευση για μελλοντικά καθήκοντα διευθυντών πρωτοκόλλου στις χώρες τους.

■ ■ ΠΑΙΔΙΚΕΣ τροφές είναι το περισσότερο παλούμενο προϊόν στην άμερικανική αγορά. Τό ακολουθούν όμως κατά πάδας, με ύπεροχή πάνω σε όλα τὰ άλλα προϊόντα, οι τροφές για σκύλους.

Ίνστιτούτο Καλλονής για πουλιά

ΠΡΩΤΑ ΕΝΑ ΤΟΝΩΤΙΚΟ ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟ

Ίνστιτούτο Καλλονής για πουλιά είχε την έμπνευση να άνοίξη ό Μπιλ Μούντυ. Καί κάνει χρυσές δουλειές στο έκ παραδόσεως ζωόφιλο Λονδίνο. Οι κάτοχοι πτερωτών συρρέουν στην αίθουσα άναμονής για να δουν τὸ κανσρίνι ή τὸν παπαγάλο τους να γίνεται ωραιότερος, έπειτα από τὰ «βασανιστήρια» που τους επιβάλλουν τὰ επιδέξια δόχτυλα του Μπιλ, ό όποιος έχει σάν άρχή του ότι ή περιποίηση πρέπει να τονίζει πρό πάντος την προσωπικότητα. 'Ετσι, ένα γεράκι (γιατί και τέτοιο πελάτη άπέκτησε τελευταία) πρέπει να φαίνεται πιό γερακίσιο

ΜΕΤΑ ΧΛΙΑΡΟ ΝΤΟΥΣ ΜΕ ΑΡΩΜΑΤΙΣΜΕΝΟ ΝΕΡΟ

ΤΕΛΟΣ. ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΜΑΣΣΑΖ ΜΕ ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

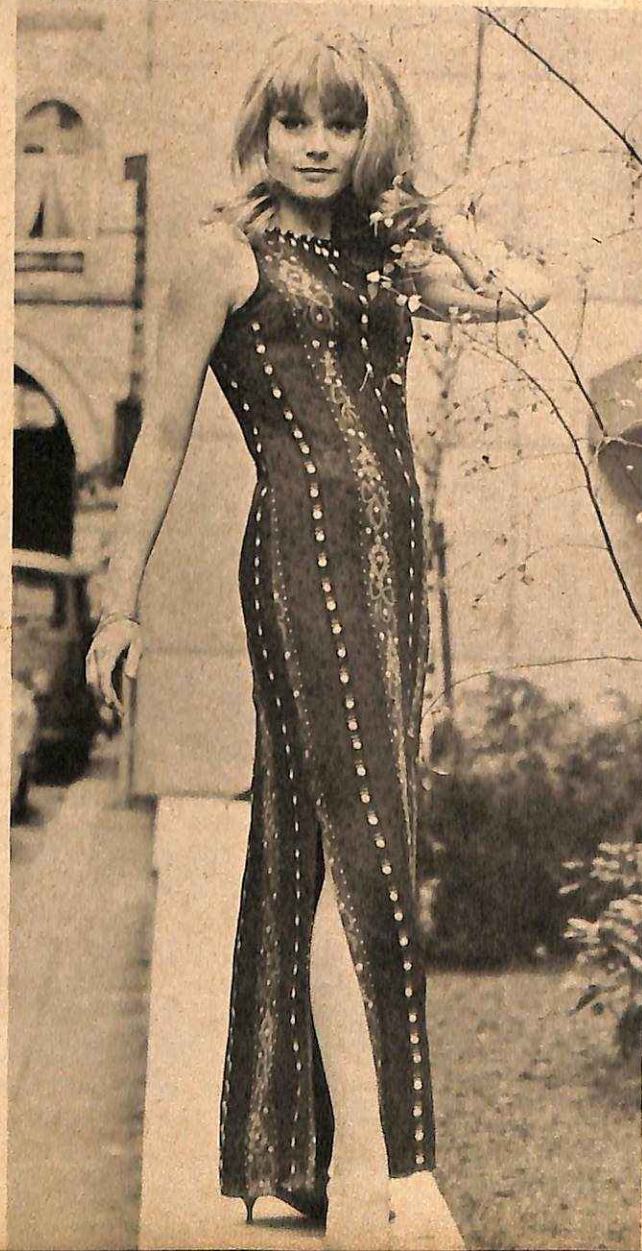

ΑΠΛΟ και καμψό το σύνολο που διάλεξε η "Ιρινα Ντέμικ για τις πρωινές εξόδους της. Είναι από έμπριμέ λινό, σε τόνους ρόζ, πράσινους και πορτοκαλί, 'καί νάιφ μοτίβα.

ΝΕΑΝΙΚΟ και σεμνό, όπως και ο τύπος της μικροσκοπικής Μαρί Ζοζέ Νάτ, το πρωινό αυτό ταγιεράκι, από μάλινο πορτοκαλί ύφασμα, που το συμπληρώνει μιά καμέλια.

Τέσσερα γνωστά όνόματα καθιερωμένων στάρ έγγυώνται για την έπιτυχία ενός νέου οίκου μόδας, που άνοιξε τελευταία στο Παρίσι. Είναι η

"Ιρινα Ντέμικ, ή Μαρί Λαφορέ, ή Μαρί Ζοζέ Νάτ και ή Φρανσουάζ Ντορλεάκ, παλιές πελάτισσες της κυρίας Γκυ, που πρώτη είχε την έμπνευση να καθιερώση στο Παρίσι ένα νέο είδος μπουτίκ στο Φωμπούρ Σαίντ Όνορέ. «Άτελιέ», όπως και το όνομα του εξακουσμένου προπολεμικού θεάτρου, ώνόμασε συμβολικώς ή κ. Γκυ τόν οίκο μόδας, μιά και ή πελατεία της άποτελείται σχεδόν άσπκλειστικά από ήθοποιούς.

↑ Η ΜΑΡΙ ΛΑΦΟΡΕ λανσάρει ένα ωραιότατο φόρεμα χοροϋ, από μπέζ ζιμπερλίνα, και κορσάζ που είναι κεντημένο με λευκές πέρες και χρυσή κλωστή

→ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ και σέξυ ή ξανθή Φρανσουάζ Ντορλεάκ, μέσα σ' ένα μακρύ φουρώ, μονοκόμματο και ίσιο, με δυο μεγάλα ανοίγματα στα πλάγια, που φθάνουν μέχρι το γόνατο.

KEYMATIC

ΚΙΗΜΑΤΙΚ ΥΠΕΡΕΧΕΙ ΟΛΩΝ

ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ 1975, ΣΗΜΕΡΑ

Το υπεραυτόματο πλυντήριο

της **HOOVER**
με ήλεκτρονικό έγκέφαλο!
8 προγράμματα πλυσίματος

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237.860 - 226.747

Η ΧΟΥΑΝΑ ΚΙ Ο ΨΕΥΤΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Η δόνα Χουάνα ντ' Αούστρια ζούσε άγνωστη και εύλαδικη σ' ένα γυναικείο μοναστήρι. Ός εκείνη την σεπτεμβριανή ήμερα του 1594, πού ο πάτερ Μιγκουέλ άρχισε τó άσχημο παιχνίδι του μαζί της.

Τό μοναστήρι λεγόταν Σάντα Μαρία λά Ρεάλ και δρισκόταν στην ιικρή πόλη Μαντριγκάλ, κοντά στο Βαλαδολίδ.

Η δόνα Χουάνα είχε άνατραφή εκεί από παιδί. Κανείς δέν έπρεπε νά μάθι ποιά ήταν και σέ ποιά θλιβερή έρωτική Ιστορία χρωστούσε την ύπαρξή της. Ώνειρευόταν νά καθήση μία μέρα σ' έναν θρόνο και νά φορέση ένα στέμμα.

Η δόνα Χουάνα ήταν 26 έτών, όταν ο φραγκισκανός πάτερ Μιγκουέλ ντέ λά Σάντος έγινε δικάριος σ' αυτό τό γυναικείο μοναστήρι.

Έρχόταν από την Πορτογαλία, όπου είχε μεγάλη έπιρροή ως έξομολογητής τού βασιλιά Σεβαστιανού. Τό κρυφό του πάθος ήταν ή πολιτική μηχανορραφία. Μά ο ρόλος του είχε τελειώσει. Ο βασιλιάς Σεβαστιανός είχε πεθάνει κι ο βασιλιάς Φίλιππος Β' τής Ισπανίας φορούσε τώρα τό πορτογαλικό στέμμα.

Ο Φίλιππος δυσπιστούσε πρós τον πάτερ Μιγκουέλ και τόν μετέθεσε στό Μαντριγκάλ, πιστεύοντας πώς σ' ένα γυναικείο μοναστήρι ό γέρος δέν μπορούσε νά βλάψη πολύ.

Στό έξομολογητήριο...

Αλλά έδώ έκανε λάθος ό βασιλιάς.

Ο πάτερ Μιγκουέλ πρόσεξε άμέσως την δόνα Χουάνα. Ήταν ή πιό νέα, ή πιό ώραία, ή πιό ευγενική από τίς μοναχές. Κ' έκρυβε κάποιο μυστικό. Αυτό έρέδιζε την φαντασία τού πάτερ Μιγκουέλ, πού δέν άργησε νά μάθι τά πάντα γιά την δόνα Χουάνα.

Μιά μέρα, καθώς ή καλόγρια έσκυβε στό έξομολογητήριό του, τής ψιθύρισε, μέσα από τά κάγκελα:

—Έρω ποιά είσθε, Ύψηλοτάτη!

Η Χουάνα τόν κοίταξε δύσπιστα. —Έρω πώς είσθε έγγονή τού αυτοκράτορος Καρόλου Ε', Ύψηλοτάτη, είπε ό πάτερ Μιγκουέλ, και ξέρω επίσης ότι έχετε άναλάβει ύποχρέωση νά μη μιλάτε σέ κανένα γιά την μοίρα σας...

Η Χουάνα δέν μίλησε. Η σιωπή είχε γίνει δεύτερη φύση της. Τί ήθελε από αυτή ό καινούργιος δικάριος; Γιατί δέν πη άφνε ήσυχη;

—Δέν γεννηθήκατε γιά καλόγρια, μά γιά βασιλιάσα, τής ψιθύρισε ό πάτερ Μιγκουέλ.

—Έχω δώσει όρκο, ψιθύρισε εκείνη.

Ο πάτερ Μιγκουέλ γέλασε:

—Ο άγιος πατέρας τής Ρώμης θά σας άπαλλάξει από τόν όρκο σας, όταν μάθι πώς ό βασιλιάς Σεβαστιανός τής Πορτογαλίας γυρεύει την δόνα Χουάνα ντ' Αούστρια γιά γυναίκα του.

Η σκέψη αυτή ήταν τόσο τρομερή, ώστε ή δόνα Χουάνα έξεγέρθηκε όλόκληρη εναντίον της:

—Ο βασιλιάς Σεβαστιανός πέθανε! φώναξε. Τό πτώμα του είναι θαμμένο στην Άφρική!

—Ο βασιλιάς Σεβαστιανός ζή! είπε ό πάτερ Μιγκουέλ, σκύδοντας πάλι πρós τό μέρος της. Δέν έδωσαν τό δικό του πτώμα, αλλά τό πτώμα ενός άκρωτηριασμένου στρατιώτη, πού δέν θά τό άναγνωρίση πιά κανείς. Ο βασιλιάς κρύβεται από ντροπή γιά την χαμένη μάχη. Και τώρα ένας Ισπανός φοράει τό πορτογαλικό στέμμα. Όλα αυτά τά χρόνια δρισκόμεν σέ έπαφή με τόν βασιλιά Σεβαστιανό και τόν έξώρμισα πώς είναι καθήκον του νά άγωνισθί γιά τόν θρόνο του!

Κοίταζε την Χουάνα με βλέμμα πού γυάλιζε από φαναισμό.

—Κ' έγω τί σχέση έχω μ' όλα αυτά; ρώτησε εκείνη.

—Εσείς, Ύψηλοτάτη, θά τόν βοηθήσετε! Θά άγωνισθήτε μαζί του!

Σας χρειάζεται! Σας έχει συχνά παρατηρήσει, στην έκκλησία και στίς τελετές... Δέν περιμένει παρά την ώρα πού θά σας συναντήση!

Κι ό πάτερ Μιγκουέλ ψιθύρισε: —Σας άγαπάει, Ύψηλοτάτη! Ζητάει τό χέρι σας!

Η δόνα Χουάνα σηκώθηκε από τό έξομολογητήριο έντελώς παραξάλισμένη, έτρεξε στό κελλί της και έπεσε στό κρεβάτι της.

Η Χουάνα ήταν παιδί τού έρωτα, μά δέν είχε κάνει έρωτα ως τώρα.

Ο πατέρας της ήταν ό δόν Χουάν ντ' Αούστρια, ό ήρωας τού Λεπάντο, πού τόν θεωρούσαν γιό τού αυτοκράτορος Καρόλου Ε' και τής Βαρβάρας Μπλνπεργκ.

Μητέρα της ήταν ή Μαρία ντέ Μεντόζα, μία Ισπανίδα αλική από ευγενική γενιά.

Η Χουάνα δέν είχε δει ποτέ τούς

γονείς της. Ός παιδί, είχε κλεισθί στό μοναστήρι τού Μαντριγκάλ, γιά νά ξεχασθί όσο τό δυνατόν πιό γρήγορα.

Η επίσκεψη

Τήν άλλη μέρα ή Χουάνα βρήκε μία εύκαιρία νά πλησιάση τόν πάτερ Μιγκουέλ και τού είπε: —Τό σκέφθηκα καλά... Θά πάω νά ιδώ τόν βασιλιά Σεβαστιανό!

Ο πάτερ Μιγκουέλ γέλασε και είπε:

—Δέν έχει άλλη έπιθυμία από αυτή.

Κανονικά, ή Χουάνα δέν μπορούσε νά βγί από τό μοναστήρι, ούτε ό Σεβαστιανός νά πάη στό μοναστήρι νά την δϊ. Μά ό πάτερ Μιγκουέλ παραμέρισε όλα τά έμπόδια, χάρις σέ δυό ήλικιωμένες καλόγριες.

Ένα βράδυ μπόρεσε, με την βο-

ηθείά τους, νά βγάλι την Χουάνα από τό μοναστήρι και νά την μεταφέρει, μέσα από τούς κοιμισμένους δρόμους τού Μαντριγκάλ, σ' ένα σιωπηλό, σκοτεινό σπίτι.

Έκεί, σ' ένα δωμάτιο πού τό φωτίζε ένα μόνο κερί, ή Χουάνα είδε τόν ψηλό, λεπτό άνδρα, με καθαρό πρόσωπο και ξανθά μαλλιά.

—Μεγαλειότατε, είπε ό πάτερ Μιγκουέλ, έχω την τιμή νά σας παρουσιάσω την δόνα Χουάνα ντ' Αούστρια.

Η Χουάνα έκανε μία βαθειά ύπόκλιση, αλλά ό βασιλιάς Σεβαστιανός την σήκωσε άμέσως και τής φίλησε τό χέρι.

Η Χουάνα άνατρίχιασε. Ήταν ή πρώτη φορά στην ζωή της πού ένας άνδρας την άγγιζε. Ο Σεβαστιανός ήταν ένας ώριμος άνδρας, καμμία σαρανταριά έτών. Τά χαρακτηριστικά του ήταν άλλοιως από την λύπη και την άπογοήτευση.

—Θά προτιμούσα νά σας δέχουν στην Λισαβόνα, στην αίθουσα τού θρόνου ή στους κήπους, είπε στην Χουάνα. Άλλά ή ζωή μου βρίσκεται υπό διαρκή άπειλή. Άγνωσ αν ό πάτερ Μιγκουέλ θά κατορθώση νά σας ξαναφέρει έδώ. Γι' αυτό, συγχωρήστε μου τό θάρρος, αλλά θά σας ρωτήσω καθαρά: Θέλετε νά με παντρευθήτε;

Η Χουάνα έξέσπασε σέ λυγμούς: —Σας παρακαλώ, Μεγαλειότατε, σκεφθήτε την θέση μου! Είμαι δεκαοκτώ χρόνια κλεισμένη σέ μοναστήρι... Αυτό πού μου λέτε έρχεται τόσο ξαφνικά... Σας ικετεύω, αφήστε μου λίγον καιρό...

Είπε μερικές ακόμη άσυνάρτητες φράσεις και έπειτα γύρισε και βγήκε γρήγορα από τό δωμάτιο. Ο πάτερ Μιγκουέλ δυσκολεύθηκε νά την ακολουθήση.

Την ξαναπήγε στό μοναστήρι και την άφησε στίς όμφιβολίες της και στην άνησυχία της.

Ήταν ό βασιλιάς...

Τήν άλλη μέρα τής είπαν πώς πήγε νά την δϊ κάποιος έπισκέπτης. Ήταν ό βασιλιάς Σεβαστιανός.

Στην άρχή ή Χουάνα φοβήθηκε πώς πήγαινε νά την πείση. Μά εκείνος την κοίταξε μόνο με τά γαλάζια μάτια του και τής είπε:

—Ήθελα άπλάς νά σας δώ, δόνα Χουάνα.

Και ξαναέφυγε άμέσως, χωρίς νά την χαιρετήσει.

Έκείνο τό βράδυ ή Χουάνα άνειρεύθηκε τόν ώραίο ξανθό άνδρα με τά καθαρά μάτια.

Στην άδυναμία

Μιά νοεμβριανή μέρα ό πάτερ Μιγκουέλ πήγε στην Χουάνα μία εύχάριστη είδηση: Ο βασιλιάς τής Γαλλίας δεχόταν νά υποστηρίξη τόν βασιλιά Σεβαστιανό. Με την δoήθειά του, ό Σεβαστιανός θά μπορούσε νά φανερωθί και νά άναγνωρισθί ως βασιλιάς τής Πορτογαλίας.

Η Χουάνα προσφέρθηκε νά τόν βοηθήση κι αυτή στόν άγώνα του.

Έστειλε στόν Σεβαστιανό όλα τά κοσμήματα πού είχε. Κ' εκείνος έφυγε γιά τό Παρίσι.

Στό Βαλαδολίδ σταμάτησε γιά νά πουλήση ένα μέρος από τά κοσμήματα τής Χουάνας, ώστε νά μπόρηση νά φθάση στό Παρίσι καλά ντυμένος και με λοιμρή συνοδεία.

Την πέμπτη μέρα δέν είχε πάρει ακόμη άπάντηση από τούς κοσμηματοπώλες στους όποιους είχε δείξει τά κοσμήματα. Λίγο πριν νυχτώση, μία ώραία έταίρα τού έγνεψε από ένα παράθυρο κι ό Σεβαστιανός μπήκε στό σπίτι της.

Η έταίρα τού άρεσε πολύ και την πλήρωσε μ' ένα δαχτυλίδι από τόν θησαυρό τής Χουάνα.

Η νέα δέν είχε δει ποτέ κάτι τόσο ώραίο. Όταν ό Σεβαστιανός έφυγε, άρχισε νά σκέπτεται μήπως τό δαχτυλίδι ήταν κλεμμένο. Και εκείνη την εποχή τούς κλέφτες τούς κρεμούσαν.

Η κοπέλλα είδοποίησε την άστυνομία και στίς δυό την νύχτα στρατιώτες μπήκαν στό σπίτι τού Σεβαστιανού. Έκείνος άναγκάστηκε νά τούς παραδώση όλα τά κοσμήματα τής Χουάνα και άνάμεσά τους μία μινιατούρα τής ίδιας και ένα δαχτυλίδι με χαραγμένη την εικόνα τού Φίλιππου Β'.

—Ποιά είσθε; τόν ρώτησαν οι στρατιώτες.

—Ο ζαχαροπλάστης Γκαμπριέλ ντέ Σπινόζα, από την πόλη Μαντριγκάλ...

Τυχοδιώκτης...

Ο Γκαμπριέλ ντέ Σπινόζα είχε άρχισι παράξενα την ζωή του. Λίγες μέρες μετά την γέννησή του, ή μητέρα του τόν είχε αφήσει, έκθετο, στό σκαλιά τής μητροπόλεως τού Τολέδο. Έκεί τόν βρήκε ένας διαβάτης και τόν πήγε στό όρφανοτροφείο.

Όταν μεγάλωσε, έμαθε την τέχνη τού ζαχαροπλάστη και έπειτα πήγε στόν στρατό και μπήκε με τίς Ισπανικές δυνάμεις στην Λισαβόνα. Εκεί συνάντησε μία μέρα νυχαιά τόν πάτερ Μιγκουέλ.

Ο Μιγκουέλ, πού ήταν κάποτε έξομολογητής τού βασιλιά Σεβαστιανού, εαφινάσθηκε βλέποντας την όμοιότητα τού νεαρού ζαχαροπλάστη με τόν βασιλιά, πού είχε σκοτωθί στην Άφρική.

Τού ήλθε, λοιπόν, ή ιδέα, με την βοήθεια ενός ψεύτικου Σεβαστιανού, νά έλευθερώση την πατρίδα του, την Πορτογαλία, και νά ξαναποκτήση την προσωπική του δύναμη.

Έμαθε, λοιπόν, τόν Σπινόζα ιστορία, πολιτική, ξένες γλώσσες και βασιλική άξιοπρέπεια.

Ο Σπινόζα ήταν ό τύπος τού γεννημένου τυχοδιώκτη και είχε την ψυχραιμία πού χρειαζόταν γιά μία τέτοια επικίνδυνη έπιχείρηση.

Ο πάτερ Μιγκουέλ έγκατέστησε τόν Σπινόζα σ' ένα φτωχόσπιτο τού Μαντριγκάλ, κοντά στό γυναικείο μοναστήρι, και άρχισε νά διδάδι ότι ό βασιλιάς Σεβαστιανός δέν είχε πεθάνει.

Καθώς είχαν περάσει δεκαέξι χρόνια από τόν θάνατο τού Σεβαστιανού, κανείς δέν θυμόταν με ακρίβεια τά χαρακτηριστικά του και όλοι όσοι τόν είδαν πίστεψαν πώς ήταν στ' αλήθεια ό Σεβαστιανός.

Η Χουάνα, ως έγγονή τού Καρόλου Ε' και ανηψιά τού Φίλιππου Β', ήταν έξαδέλφη τού πραγματικού βασιλιά Σεβαστιανού, χωρίς όμως νά τόν έχη δει. Μπορούσε, λοιπόν, νά νομιμοποιήση τόν ψεύτικο Σεβαστιανό.

Τά κοσμήματα όμως τής Χουάνα και ό πειρασμός μιας φθηνής έταίρας στάθηκαν ή καταστροφή τού τυχοδιώκτη Σπινόζα. Οι στρατιώτες συνέλαβαν τόν ζαχαροπλάστη.

Ναι, όμολογώ!

Ενώ ό ψευτο-Σεβαστιανός δρισκόταν στην φυλακή, ή άστυνομία πήρε δυό γράμματα — τό ένα από τόν πάτερ Μιγκουέλ, τό άλλο από την δόνα Χουάνα. Και τά δυό άπευθύνονταν στόν ζαχαροπλάστη, αλλά τόν έλεγαν «Μεγαλειότατο».

Ο Σπινόζα ίσχυρίσθηκε ότι τά κοσμήματα τού τά είχε δώσει ή δόνα Χουάνα γιά νά τά πουλήση και ότι ή προσφώνηση «Μεγαλειότατε» ήταν ένα μικρό άσπείο.

Η άστυνομία, όμως, είδοποίησε τόν βασιλιά Φίλιππο και εκείνος διέταξε νά άνακριθούν ό πάτερ Μιγκουέλ και ή δόνα Χουάνα.

Στην άνάκριση αυτή ό Μιγκουέλ είπε χωρίς δισταγμό:

—Ο βασιλιάς Σεβαστιανός ζή και κρύβεται με τό όνομα τού ζαχαροπλάστη Γκαμπριέλ ντέ Σπινόζα.

Η δόνα Χουάνα ταραχθηκε πολύ όταν την έπιασαν, αλλά είπε:

—Γνώρισα τόν βασιλιά Σεβαστιανό πούν άπό λίγο. Μά δέν άμφισβάλλω πώς είναι ό πραγματικός βασιλιάς.

Τότε ό Φίλιππος διέταξε νά έξετασθούν ό Μιγκουέλ και ό Σπινόζα σέ άντιπαράσταση.

Όταν ό Μιγκουέλ είδε τόν Σπινόζα, γονάτισε μπροστά του και τού φίλησε τό χέρι.

Τότε ό Σπινόζα είπε: —Ναι, όμολογώ πώς είμαι ό βασιλιάς Σεβαστιανός.

Ο Σπινόζα άνακρίθηκε και πάλι και άποδείχθηκε πώς ήξερε πραγματικά τά πάντα γιά την ζωή τού άληθινού Σεβαστιανού, γιά τά μέλη τής οικογενείας του, γιά τούς αλικούς του. Η διδασκαλία τού Μιγκουέλ είχε άποφέρει καρπούς.

Οι αλικόι τού Φίλιππου άρχισαν νά πιστεύουν πώς ό Σπινόζα ήταν αλήθεια ό Σεβαστιανός. Ο Φίλιππος όμως διέταξε νά βασανίσουν τόν Μιγκουέλ και τόν Σπινόζα. Και οι δυό τους δέν άνθεξαν στά βασανιστήρια. Όμολόγησαν γρήγορα την συνωμοσία.

Η τιμωρία τους ύπήρξε σκληρή. Ο Γκαμπριέλ ντέ Σπινόζα μαστιγώθηκε δημόσια, στην πλατεία τού Μαντριγκάλ. Έπειτα τόν κρέμασαν, τού έκοψαν τό κεφάλι και τόν διαμέλισαν στά τέσσερα. Κατόπιν κάρφωσαν τό κεφάλι του σ' ένα κοντάρι και τόν έστειλαν στην άγορά τού Μαντριγκάλ.

Ο πάτερ Μιγκουέλ καθαιρέθηκε και τόν κρέμασαν στην άγορά τής Μαδρίτης.

Όσο γιά την δόνα Χουάνα ντ' Αούστρια, τό άδωο βίωμα αυτόν τών μηχανορραφιών, την άπομάκρυναν από τό μοναστήρι τού Μαντριγκάλ και την πήγαν στό μοναστήρι τής Άβίδια, όπου έζησε πέντε χρόνια υπό άυστηρή άπομόνωση. Αργότερα έγινε ήγουμένη τής μονής τού Λας Χουέλκας, κοντά στό Μπούργος.

Τώρα ήξερε πώς δέν μπορούσε πιά νά ξεφύγι από την μοίρα της — ούτε καν με τ' όνειρό...

Η ΩΡΑΙΑ έταίρα βρήκε θαυμάσιο τό δαχτυλίδι. Έπειτα όμως σκέφθηκε πώς μπορούσε νά ήταν κλεμμένο. Κι αυτό στάθηκε ή άρχή τού τέλους...

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

ή ΠΕΙΡΑΙΚΗ-ΠΑΤΡΑΙΚΗ
για το φετινό καλοκαίρι
προσφέρει στις γυναίκες
καινούργιες έκπληξεις!..

Ποπλίνες μονόφαρδες και διπλόφαρδες
INFROISSABLES και καμπαρντίνες
Δέν μπαίνουν στο πλύσιμο (Σανφοράιζντ)
Μέ ζωντανά κι άνεξιτληα χρώματα
Για φορέματα, φούστες, μπλουζες,
παντελόνια γυναικεία και σόρτς

Απαιτήστε να σας δείξουν στην ούγια το όνομα

ΠΕΙΡΑΙΚΗ-ΠΑΤΡΑΙΚΗ
ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Μόνον αυτό σας έγγυεται άνωτάτη ποιότητα.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΡΑΝΙΟ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΒΟΛΗ!

Οι «Μητλς» κ' οι ανάλογες ομάδες των κάτω τρελών τραγουδιστών των σύγχρονων ρυθμών μπορεί να έ-
ξασκαλοθούν να πανηγυρίζουν θριάμ-
βους. Μήπως όμως ο κόσμος έχει άρ-
χίσει να κουράζεται από τους εξωφρε-
νισμούς τους, που στο τέλος κατα-
τούν μονότονοι;
Το ερώτημα αυτό, που ίσως θα ε-
-

Η Τζιλιόλα Τσινκουέτι (ά-
νω) με την παιδική φωνή
της και τους άπλους τόπους
της, ξανάφερε την ρομαντι-
κή διάθεση στο Ιταλικό τρα-
γούδι. Τότερα από τις δι-
εθνείς επιτυχίες της, η 16-
χρονη τραγουδίστρια (άριστε-
ρά με την μητέρα της και
την αδελφή της) ξαναγύρισε
στο σχολείο της, στην Βερό-
να, για να συνεχίσει τις
σπουδές της. Όχι νέες έμ-
φανίσεις. Πρώτα το σχολείο.

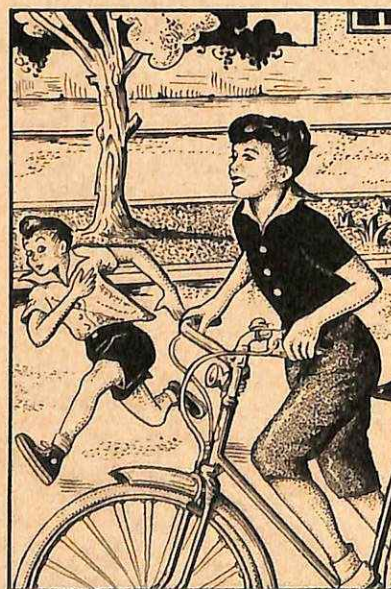
και αποφασιστικό για την παγκόσμια
διοργανία δίσκων, συζητείται στην 'Ι-
ταλία, μετά τις τελευταίες επιτυχίες
μιάς μικρής μαθήτριας, που κατακτά
ολόένα περισσότερες καρδιές καί... θρα-
βεία, με την απλή, ήρεμη, αδάα έμφα-
νίς της και τα απλά τραγούδια της.

Πρόκειται για την Τζιλιόλα Τσινκου-
έτι που στα 15 χρόνια της, το
1963, πήρε το πρώτο βραβείο στον
διαγωνισμό 4.000 νέων φωνών, στο
Καστροκάρο. Ακολούθησε τον περα-
σμένο Φεβρουάριο ο θρίαμβός της στο
Φεστιβάλ Τραγουδιού του Σάν Ρέμο
με το τραγούδι της «Είμαι ακόμη πολ-
ύ μικρή για ν' αγαπήσω...», που το
τραγουδούσε απλά, χωρίς θεατρικι-
σμούς, και έτσι η 'Ιταλία απέκτησε
το «αγαπημένο παιδί της» και ίσως
μπήκε στον δρόμο ενός νέου καλλιτε-
χνικού γούστου ή μάλλον ξαναβρίσκει
τις παλιές ρομαντικές διαθέσεις της.

Τις τελευταίες εβδομάδες τα τηλε-
γραφήματα μετέδωσαν νέες επιτυχίες

της Τζιλιόλα από την εμφάνισή της
στον Διαγωνισμό Τραγουδιού της Κο-
πεγχάγης, με αντιπροσώπους δεκαπέν-
τε ευρωπαϊκών χωρών. Τα καθαρά προ-
σωπάκι της Τζιλιόλα -οι 'Ιταλοί το
λένε «νερό και σαπούνι»-, η χαριτω-
μένη φωνή της, η αδάα και κάπως ά-
γουρη εμφάνισή της κατέκτησαν κυριο-
λεκτικά το κοινό και την έλλανόδοκο
επιτροπή. Το τραγούδι της, πάλι το
«Είμαι ακόμη πολύ μικρή...», ήλθε
πρώτο με 49 βαθμούς, ενώ το δεύτερο,
ένα αγγλικό τραγούδι, δεν πήρε παρά
24 βαθμούς.

Αμέσως μετά η Τζιλιόλα Τσινκου-
έτι γύρισε στο θρανίο της, στο Λύ-
κειο της Βερόνας. Παρά τις διεθνείς
δόξες της και την επιτυχία των δι-
σκων της, δεν έχει σκοπό να αφήσει
τις σπουδές της. Παρακολουθεί ακόμη
μαθήματα μουσικής, κλασικού χορού
και άπαγγελίας. Θέλει να γίνει «ώλο-
κληρωμένη καλλιτέχνης». Μόνον, όμως,
όπως λέει και το τραγούδι της, «όμα
μεγαλώση».

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε
να το βρήτε;

Οι Αύσεις στην σελ. 56

Σταυρόπλεγμα

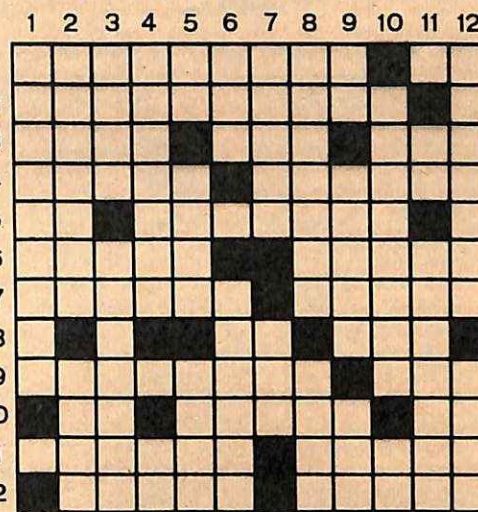

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Χαρακτηρισμός δυσκό-
λου επίτευγματος.
Στιχουργού κλητική,
προφερόμενα μαζί.
2. Ένθουσιασμένη υπο-
δοχή (γεν.).
3. Χρονικών έπιρρημα. —
"Όρος του πίκυ - πόνκ."
— Αποτελεί άριστην
κτηνοτροφία.
4. Η διεθνής όνομασία
των κοραλλιογενών νή-
σων. — Θα είναι ο και-
ρός... από έδώ και πέ-
ρα.
5. Άρθρον. — Είναι και
αυτό ένας γυναικείος
μπελάς... των μαλλιών
θυμίζει πάντοτε τον
Καστέλλο... κινηματο-
γραφικά. — Το χειρί-
ζεται ο δαρκάρης με έ-
πιδεξιότητα.
7. Με το λανάρισμα συνά-
νιση λέξης της καθα-
ρευούσης. — «Κοιμού
με τ... και ξύπνα με τον κορυ-
δαλλόν» (παροιμ.).
8. Συντομογραφία τύπου πλεουμένου
— Σύνδεσμος, του οποίου την έ-
πίτιμον προεδρία έδέχθη προ-
σφάτως ο Βασίλειος Κωνσταντίνος.
Μεγάλη της πόλης ή Δρέσδη (γε-
νική). — Ηρωική προσακτική ά-
πό τους «Πέρσας» του Αισχύλου.
10. Συνοδεύει πλείστα όσα κινεζικά
όνοματα. — Οι κλώνοι της χρη-
σιμοποιούνται και εις την καλα-
βοπλεκτικήν (γεν.). — Το καλώς
έχει... των Αμερικανών.
11. Προκαλούν μεγίστας καταστροφές
εις την γεωργίαν. — Πρωτεύουσα
της Ν. Κορέας.
12. Ολόπνευμα έκ πρώτης αποστά-
ξεως, το στεφυλόπνευμα (δημ.)
— Είναι των χειρών μας τα δά-
κτυλα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Με την ταξινόμησιν, τακτοποίη-
σιν, συγγενής λέξεις.
2. Τέτοια δούνα έχει πολλά ή Μα-
κεδονία. — Το έσπειρεν ο Όδυσ-
σεύς, όταν υπεκρίθη τον παράφρο-
να.
3. Γνωστότατος κωμικός του Ιταλί-
κου σινεμά. — Με αυτό σκοτώνει
τά θύματά του ο βόας (δημοτ.).

4. "Όπως τραγούδις του Σαίξπηρ.
— Διακριτικά τροχαφόρων που
τρέχουν δαιμονιάδας.
5. Μία νότα. — Το ψευδώνυμον του
γνωστοτάτου Γάλλου συγγραφέως
Λουδοβίκου Βιά (1850 - 1923).
— Δίδει, διπλασιαζόμενον, το ό-
νομα μεγάλης φύλης του Άνατ.
Σουδάν.
6. Κοινώς το τσακάλι. — Τα προ-
φέρει ένα μόνον λαχείον.
7. Άγενής πράξις (γεν.). — Συμ-
πλέκει τον λόγον.
8. Αυτά τα συστήματα διαφέρουν
στά διάφορα κράτη. — Σλαβικών
όνομα.
9. Άσυναίρετος κατάληξις δημοτι-
κών ρημάτων. — "Έρω... Ιταλι-
κός. — Ιαπωνικών νόμισμα.
10. Δρούν έν καιρώ πολέμου (δημοτ.)
— Άρθρον.
11. Ίσπαλία άνευ τερμάτων... στα
Προπό. — "Έχει άναριθμήτους ή
Έκκλησία μας (αίτ.).
12. Εις αυτήν εκβάλλει και ο Βόλγας,
ένάρθρως. — "Ηφαίστειον της Ίσ-
λανδίας.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά
και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

Άρχίσετε λοιπόν από οποιαδήπο-
τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-
πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-
τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξι που μπορείτε να βρήτε.
Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που
βρήκατε και σδηήστε στα τετράγωνα
τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι
και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται
να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Τ	Α	Ν	Α	Ι	Σ
Ν	Υ	Ο	Ι	Ν	Ε
Ο	Π	Ε	Π	Ρ	Σ
Α	Κ	Ι	Τ	Ο	Q
Δ	Ι	Ν	Η	Σ	Ε
Σ	Μ	Α	Ο	Ι	Α

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
προσέτιτο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των
βαθμών που μπορείτε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-
γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Φορέματα Γυναικεία
Καλοκαιρινά

ΕΚΛΕΚΤΑ - ΔΡΟΣΕΡΑ

Από Δρχ. 90 έως 800

Τά Habillé

Από Δρχ. 550 έως 800

ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

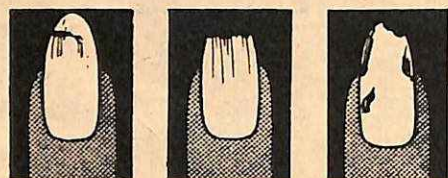
ΠΑΤΩΝΑ

Μόνον τὸ Super Steel

ΘΑ ΣΩΣΗ
ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ!

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ
ΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

ΡΑΓΙΣΜΑ, ΣΠΑΣΙΜΟ, ΞΕΦΛΟΥΔΙΣΜΑ,
Προλαμβάνονται με "ΣΟΥΠΕΡ ΣΤΗΛ",
Με την πρώτη επάλειψη
τὰ νύχια σας "θωρακίζονται",
καὶ γίνονται γερά σαν ἀτσάλι...

Super Steel®
NAILS HARD AS STEEL

ΠΛΑΣΤΙΚΑΡΕΙ & ΑΝΑΠΛΗΡΩΝΕΙ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΛΙΠΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΝΥΧΙΩΝ
Καὶ μέσα...

...σὲ κάθε κουτί "ΣΟΥΠΕΡ ΣΤΗΛ", δὰ θρῖτε δῶρο
ἓνα φιαλίδιο ΝΕΟΣΚΙΝ, πού ἐξαφανίζει τὸ σκληρὸ
δέρμα ὀπὸ ΑΓΚΩΝΕΣ - ΠΤΕΡΝΕΣ - ΔΑΚΤΥΛΑ.

**ΔΩΡΟΝ
Neoskin®**

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ:
1. ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ — Π.Η. (ΠΟΙ-
ΗΤΑ). 2. ΑΠΟΘΕΩΣΕΩΣ. 3. ΤΟ-
ΤΕ — ΣΕΤ — ΠΟΑ. 4. ΑΤΟΛΛΑ
— ΩΡΑΙΟΣ. 5. ΤΟ — ΛΟΥΣΙΜΟ.
6. ΑΜΠΟΤ — ΚΟΥΠΙ. 7. ΞΑΝΣΙΣ
— ΑΡΝΙΑ. 8. Π)Κ — Ε.Ο.Σ. (ΕΛ-
ΛΗΝ. ΟΡΕΙΒ. ΣΥΝΔ.). 9. ΣΑΞΟ-
ΝΙΑΣ — ΙΤΕ. 10. ΛΙ — ΙΤΙΑΣ —
ΟΚ. 11. ΚΑΜΠΑΙ — ΣΕΟΥΛ. 12.
ΣΟΥΜΑ — ΑΝΙΣΑ.
ΚΑΘΕΤΟΣ:
1. ΚΑΤΑΤΑΞΙΣ. 2. ΑΠΟΤΩΜΑ
— ΑΛΑΣ. 3. ΤΟΤΟ — ΠΝΙΣΙΜΟ
4. ΟΘΕΛΛΟΣ — Π.Υ. 5. ΡΕ —
ΛΟΤΙ — ΝΙΑΜ. 6. ΘΩΣ — ΣΠΙ-
ΤΙΑ. 7. ΩΣΕΩΣ — ΚΑΙ. 8. ΜΕ-
ΤΡΙΚΑ — ΣΑΖΑ. 9. ΑΩ — ΑΜΟ-
ΡΕ — ΣΕΝ. 10. ΣΠΙΟΥΝΟΙ —
ΟΙ. 11. Ο - Ο — ΠΙΣΤΟΥΣ. 12.
Η «ΚΑΣΠΙΑ» — ΕΚΛΑ.

Η ΨΗΦΟΣ ΤΩΝ ΠΟΙΜΝΙΩΝ...

♦ Μ' ὅλο πού θὰ ἤθελα νὰ κρατηθῶ μακριὰ ἀπὸ τὴν καθαρὰ ἐκ-
λογικὴ διαμάχη ἀνάμεσα σὲ φίλους φίλιτους καὶ ἀνθρώπους ἐξαιρε-
τικὰ καλλιεργημένους, πού εἴτε συναγωνίζονται γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ
Δημάρχου Ἀθηναίων, εἴτε (ἀχάριστο, ἀλλὰ ἀπαραίτητο ἔργο) τοὺς
πλαγιφυλάττουν καὶ τοὺς ἐνισχύουν μὲ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Δημο-
τικοῦ Συμβούλου, ὁμολογῶ πῶς οἱ δημοτικές ἐκλογές εἶναι ἀδύνατον
νὰ μὴ ἀφήσουν ἀδιάφορο.

♦ Θὰ πῆγαινα μάλιστα μακρύτερα: Θὰ ἔλεγα πῶς μᾶς ἐνδιαφέρουν
καὶ μᾶς ἀφοροῦν πολὺ περισσότερο καὶ ἀπὸ τὶς βουλευτικές. Γιατί,
στὸ κάτω - κάτω, ἡ Ἑλλάς προορίζεται νὰ ζήσει καὶ θὰ ζήσει, σὲ πεί-
σμα τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ τούτῃ ἡ φτωχεῖα Ἀθῆνα ἔχει πεθάνει πρὸ
πολλοῦ, καὶ μᾶς εἶναι πλέον ἀπαραίτητο νὰ ἐπιτύχουμε κάποια σεμνὴ
μυημοποίηση τῆς, γιὰ χάρι τῆς ἰδίας τῆς υγείας μας, πού συνεχῶς
κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ὑπάρξῃ αὐτοῦ τοῦ ἀνέπαιδου νεοκρατορίου τῶν
πέντε δυνάμεων καὶ τῶν δύο βαλασσῶν.

♦ Ἀριστὸ δὲν εἶναι, βέβαια, κανένα ἀπὸ τὰ σύγχρονα ἐκλογικὰ συ-
στήματα, γιατί ὅλα βασίζονται στὴν ὑποβολὴ ὑποψηφιότητος ἀπὸ ὡ-
ρισμένους ἀνθρώπους, καὶ ἔχῃ στὴν ἐπιβόλῃ ἀπὸ τοῦ μέρου τῶν
οὐ σὺν ὁ λόγῳ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχόντος καὶ μὴ ἐνυθύνου
σὲ ἀνθρώπους πού τὸ ἴδιον τὸ σύνολο θεωρεῖ ὑποχρεωμένους νὰ τὸ
ἐξυπηρετήσουν.

♦ Τὸ σῶστημα τῆς ἀρχαίας ἀθηναϊκῆς δημοκρατίας ἦταν, βέβαια,
σωστότερο καὶ ὀρθότερο. Τὰ δημόσια λειτουργήματα, καὶ τὰ δικα-
στικά ἀκόμα, ἦταν τμήμα τῆς ζωῆς τοῦ πολίτη, καὶ ὅταν προσπαθοῦσε
νὰ τὰ ἀποφύγῃ ἐπέσυρε τὴν μομφὴ τοῦ «ἰδιώτου», πού οἱ ξένοι λαοὶ
συνδέουν, ὀρθότατα, μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἡλιθιότητος.

♦ Μόνον ἓνα παρόμοιο σύστημα ἴσως νὰ ἔλυνε, κάποτε, καὶ τὰ ἐκ-
κρημνισμένα θέματα σ' ὅλη τὴν περιοχὴ τῆς Ἀττικῆς. "Ἐνα βουλευτικὸ
σῶμα δημοτῶν — μὴ ἀεκάλησιν — πού εἰς συνάντησιν καὶ θὰ ἐνορμίζε
τὰ συγκαυόμενα συμφέροντα καὶ τὶς ἐγκληματικές ἐντίστε παραλείψεις
τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πού βάλλουν σὲ τοῦτο τὸ ταλαίπωρο λεκα-
νοπέδιο τῶν θεῶν.

♦ Δὲν ζοῦμε σὲ «γκέτο», ὅπως ἔλεγα κι ἄλλοτε. Ἀλλοῦ κατοικοῦμε,
ἀλλοῦ ἐργαζόμαστε, ἀλλοῦ ψυχαγωγούμεθα, ἀλλοῦ παραθερίζουμε. Δὲν
ἐξαρτώμεθα, συνεπῶς, ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι, μόνο ἀπὸ τὸν δήμαρχό μας.
Καὶ ἡ ἁρλούμπα τοῦ Χαλανδρίου τὸ ἴδιο μᾶς θίγει, καὶ ἡ ρυπαρότης
τῆς Κηφισιάς, καὶ ὁ κοπρὼν τῆς Νέας Μάκρης. Ἡ ἐμετικὴ διάθεσις
πού καταλαμβάνει κάθε κινούμενο Ἀθηναῖο ἢ ἐπισκέπτη τῶν Ἀθηνῶν,
οἱ τραγικὲς συνθήκες μετακινήσεως τοῦ ἀείποτε ψουμένου θηλυκοῦ
μας κόσμου, ἡ ζώνη Κουρδιστάν πού χωρίζει τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τὴν Νί-
καια, ἡ περιοχὴ τῶν μαινομένων σωδρακοφόνων «ζουλοῦ» τῆς Λού-
τσας καὶ τῆς Ραφίνας, δὲν λύνονται μὲ τὴν ψήφῳ μίαν Κυριακὴς ἢ
μὲ τὴν ἡρωϊκὴς ἐξάρσεις μίαν Ἀλέκας Κατσέλη.

♦ Σὰν τὰ συγκοινωνοῦντα δοχεῖα, ἡ ἐμορφία διαχέει ὁμορφίαν καὶ ἡ
βρώμα, βρώμα. Τὸ σκευιδί τὰξιδεῖ νοργότερα ἀπὸ μᾶς, καὶ οἱ
γειτονίες ἀνταλλάσσουν τὰ δόσσαμα ρεβασάκια τους σὲ κάθε πνοῇ
στὴν θέσιν τῶν ὠραίων τῆς δέντροστοιχιῶν, καὶ ἡ κηπουρικὴ τῆς
Καλλιθέας ἐνταπίζεται στὰ μεταχειρισμένα αὐτάκινητα.

♦ Γιὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἀττικὴ, οἱ δὲ θεν «Ἀθηναῖοι» πρὲ-
πει νὰ ἐκλείψουν: Σὰν σύνολο (πού δὲν εἶναι), σὰν συνεί-
δησις (πού δὲν τὴν ἔχουν), σὰν μῦθος (πού ἀπὸ ἔπος κατάντησε μπου-
ζουκαριανός), ὁκῆμα καὶ σὰν δῖο λογικὸ εἶδος, γιατί δὲν
ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ πάῃ στὴν Ὁμόνοια ἓνα βραδάκι νὰ δῇ ἀπὸ τί
ἀπαρτίζεται ὁ «Δῆμος», πού κάποτε κάθεφραν νὰ ἐξανδρωτίσουν κάτι
πείσματινι ἀνθρώποι σὰν τὸν Σόλωνα καὶ τὸν Περικλῆ.

♦ Τέτοια δύναμη, καὶ τέτοια δικαιώματα, κανένας δήμαρχος δὲν
μπορεῖ νὰ ἔχῃ καὶ κανένα δημοτικὸ συμβούλιο. Τὰ ἀνθρώπινα πόι-
μα τῆς Ἀττικῆς πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶν ἀπὸ μόνα τους νὰ ἀναλάβουν
τὶς εὐθύνες τους καὶ νὰ διαμερφώσουν κάπως τοὺς δόρους τῆς καθη-
μερινῆς τους ζωῆς.

♦ Ἡ ἐνοποίηση καὶ ἡ ἐνιαία διοίκηση τῆς Ἀττικῆς, πού μόνον ἔ-
νας Κοτζιάς εἶχε συλλάβει σωστά, εἶναι ἀπὸ κείνα τὰ θέματα τὰ ἐκ-
κρημνισμένα, πού καμμιὰ κυβερνήσις δὲν θέλει νὰ ἀντιμετωπίσῃ. Ἰσως (καὶ
τὸ λέω μὲ κάθε ἐπιφύλαξη) ἔνα κοινὸ κῆδος τῶν δημάρχων τῆς Ἀττικῆς,
συγκαλυμμένο συχνότερα ἀπὸ τὸν ὑπουργὸ Ἐσωτερικῶν ἢ (γιατὶ ὄχι;) τὸν
Ναμάρχη, θὰ συνέτεινε κάπως, ὅχι σὲ νὰ λυθῶν τὰ προβλήματα,
ἀλλὰ σὲ νὰ φανῇ σὲ ὅλη τῆς τὴν ἔκτασις ἡ τραγικὴ τους ὕψι.

♦ Ἀν εἴς κανεὶς νὰ προσφέρει μὴ κάπως πρὸ ἐποικοδομητικῆς πρό-
τασις, σὲ τοῦτο τὸ στάδιο, αὐτὴ εἰς ἀφορρὸς τὴν ὕψι τῶν ἐκλογῶν.
Περὶ σῶστορο ἀπὸ τοὺς δημάρχους, μᾶς ἐνδιαφέρουν οἱ σύμβουλοι.
Καὶ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἀρρενες συμβούλους, μᾶς ἐνδιαφέρουν οἱ
θῆλεις.

♦ Ποιὸς ξέρει, μπορεῖ νὰ σπάσῃ ὁ διάβολος τὸ ποδᾶρι του καὶ νὰ
βρεθῶν ἀνάμεσά τους ἀρκετὲς καλὲς νοικοκυρές, νὰ λύσουν τὰ προ-
βλήματα καὶ τὰ ἀπλὰ καὶ ἀναπόσπαστα πλέον μέλη τῆς σαγηνευτικῆς
τοῦς ἀνατομίας:

♦ Τὸ φακιδόλι, τὴ σκούπα, τὸ φαράσι!...

Index

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Ὁ Ρίπ Κίρμπυ, χωρὶς νὰ ἔχῃ διάθεσις, θάβει βαρύνουσ σὲ μὴ δεικνύον
τοῦ ἀνώτερου κύκλου τῆς Νέας Ὑόρκης. Γιὰ νὰ ἐπιτείνῃ τὴν κακοκοφίαν τοῦ
ἑνὸς μεθυσμένου, ὁ Τζὰν Χάλλερτ, ἀρχίζει νὰ τὸν προσβάλλῃ μὲ ἐπικινε-
τικὰ περὶ μᾶτα γιὰ τὸ ἀστυνομικὸ τὸν δαιμόνιο.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: (Ἀπὸ 21/3 ἕ-
ως 20/4). Μεγάλῃ δα-
στηριότητα θὰ δεῖξετε
αὐτὲς τὶς ἡμέρες καὶ θὰ
τελειώσετε πολλὰ ἐκκο-
μὴ ζητήματα. Μὴν τὰ βάτετε μὲ τοὺς ἰ-
σχυροὺς σας. Στὸν ἀσθηματικὸ τοῖμα:
Ἀποδοκίμασις χωρισμοῦ. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Παρασκευή. Ἀριθμ.: 1. Χρῶμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ: (Ἀπὸ 21/4
ἕως 20/5). Θὰ συγκρου-
σθῇτε μὲ τοὺς ἀνθρώπους
τοῦ περιβάλλοντός σας.
Ἄλλα, τελικά, θὰ δεχθῶν
τὴν δική σας ἀποψη. Ἐνα καινούριο δα-
θὲ ἀσθημα γέννεται. Στὸν ἔρωτα: Δι-
αλύστε μὴ παρρησίαν. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Δευτέρα. Ἀριθμ.: 26. Χρῶμα: Βιολεῖ.

ΛΙΓΥΜΟΙ: (Ἀπὸ 21/5
ἕως 21/6). Ὁρισμένους
συνζητήσεις καὶ κάποια οἰ-
κονομικὰ ζητήματα θὰ ἀ-
πατήσουν λίγο χρόνο ἀ-
κόμη. Δεῖξετε μεγαλύτερη ἐνδιαφέρον γιὰ
τὴν οἰκονομεία σας. Προσπαθήστε νὰ ἐ-
κσυραστήτε περισσύτερο. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Σάββατο. Ἀριθμ.: 4. Χρῶμα: Κίτρινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: (Ἀπὸ 22/6
ἕως 22/7). Θὰ δεῖ-
ξετε τοὺς μεγάλῃ δα-
στηριότητα σὲ δυνάμεις τοὺς
τομεῖς καὶ, ἀν ἀποφύγε-
τε τὶς ὑπερβολές, θὰ κατορθώσετε νὰ τα-
κτοποιήσετε ἀρκετὰ σὰβαρα σας ζητήμα-
τα. Στὸν ἔρωτα: Ἀπὸ. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Τετάρτη. Ἀριθμ.: 28. Χρῶμα: Λευκό.

ΛΕΩΝ: (Ἀπὸ 23/7 ἕως
22/8). Ἀνταρξία καὶ με-
γάλῃ νενοκίση ἐξαι-
τίας οἰκονομικῶν προ-
βλημάτων. Σὲ λίγες ἡμέ-
ρες στὴν φωνὴ τους κατάστασις. Στὸν
ἔρωτα: Μεγάλῃ ἀδελαιότης. Ἐνδοκί ἡμέ-
ρα: Πέμπτη. Ἀριθμ.: 16. Χρῶμα: Ροῦ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: (Ἀπὸ 23/8
ἕως 22/9). Καλὴ ἐμ-
πειρία θὰ σας βοηθή-
σουν νὰ τακτοποιήσετε τὰ
οἰκονομικὰ σας. Ἐνα σο-
δαρὸ δόγμα σας θὰ σημειώσῃ ἐπιτυχία.
Ἀποφύγετε τὶς διαφωνίες σὲ κάποια οἰ-
κονομικὰ σας ζητήματα. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Τρίτη. Ἀριθμ.: 72. Χρῶμα: Καφέ δαῖ.

ΖΥΓΙΟΣ: (Ἀπὸ 23/9 ἕ-
ως 22/10). Ἡ Σελήνη
δημιουργεῖ ἐμπόδια σὲ
δρόμο σας. Δεῖξετε ἀπο-
κρινὴ στὰ ζητήματα τῆς
ἐργασίας σας. Ἀποδοκίμασις χωρισμοῦ. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Στὸν ἔρωτα: Χωρισμός. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Κυριακή. Ἀριθμ.: 1. Χρῶμα: Κόκκινο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: (Ἀπὸ 23/10
ἕως 22/11). Πολλὲς
ὁποροφασίες. Ἀφιερώστε
λίγο χρόνο καὶ γιὰ τὰ
ἀπομνηστικά σας ζητήματα.
Μικρὲς διανομίες σὲν ἐργασία σας σὲ
ἐνδοκίση. Στὸν ἀσθηματικὸ τοῖμα ση-
μειώνεται πρόοδος. Ἐνδοκί ἡμέρα: Τε-
τάρτη. Ἀριθμ.: 111. Χρῶμα: Παστέλ.

ΤΟΞΟΤΗΣ: (Ἀπὸ 23/11
ἕως 22/12). Ὅλα
θὰ ἐξαρτηθῶν ἀπὸ τὴ
ἀπόψιν πού θὰ κρατήσε-
τε. Πολλὰ ἐνδιαφέροντες
αὐτὲς εἶναι μὲ τὸ μέρος
σας. Ἐνδοκίση τὰ τυχερὰ παιχνίδια. Στὸν
ἔρωτα: Ἐπιτυχία. Ἐνδοκί ἡμέρα: Σάβ-
βατο. Ἀριθμ.: 10. Χρῶμα: Μπλε δαῖ.

ΑἰΓΟΚΕΡΩΣ: (Ἀπὸ 23/12
ἕως 22/1). Συναντή-
σας τοὺς φίλους σας. Μὴ
στενοχωροῦντε ἀπὸ κα-
τὰ πού θὰ μᾶτετε, καὶ
μὴν παροτρύνετε ἀπὸ τὶς συνειδήσεις ἄλ-
λων σὲ ἀσθημα ἐνδοκίση. Θὰ ἔχετε ἓνα
δεῖγμα μεγάλῃ ἀγάπης. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Τρίτη. Ἀριθμ.: 12. Χρῶμα: Πράσινο.

ΤΑΥΡΟΚΟΟΣ: (Ἀπὸ 23/1
ἕως 22/2). Ἀντιμε-
τωπίζετε τὴν κατάστασις
ἢ ἀνταρξία καὶ ἐπι-
στροφὴς. Θὰ σας κά-
νουν μὴ ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντα πρότασις.
Σεφετήτε τὴν πόλιν ἀπαντήστε. Οἰκονομικὰ
θέματα τελειώνουν καλὰ. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Δευτέρα. Ἀριθμ.: 13. Χρῶμα: Μαύρο.

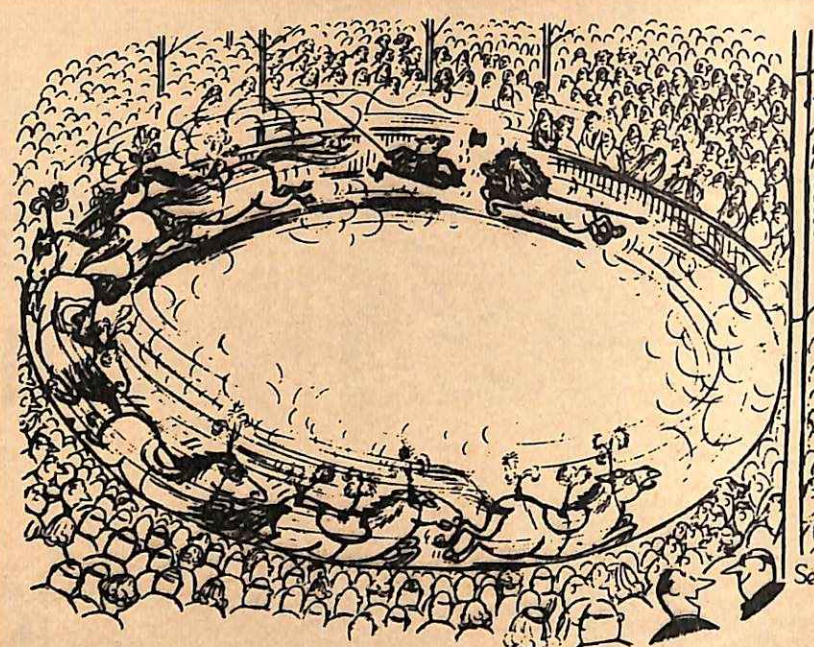

ΙΧΘΥΕΣ: (Ἀπὸ 23/2
ἕως 22/3). Μὴ χάνετε
τὸν καιρὸ σας. ἔχετε
νὰ τελειώσετε σπουδαία
καὶ σὰβαρα ζητήματα. Ἡ
στιγμὴ εἶναι ἡ πλέον κατάλληλη. Θὰ ἔ-
χετε μὴ ἀποδοκίμασις. Ἀρκετὴ μὴ
προσδοκίαν φίλων. Ἐνδοκί ἡμέρα:
Παρασκευή. Ἀριθμ.: 95. Χρῶμα: Ροῦ.

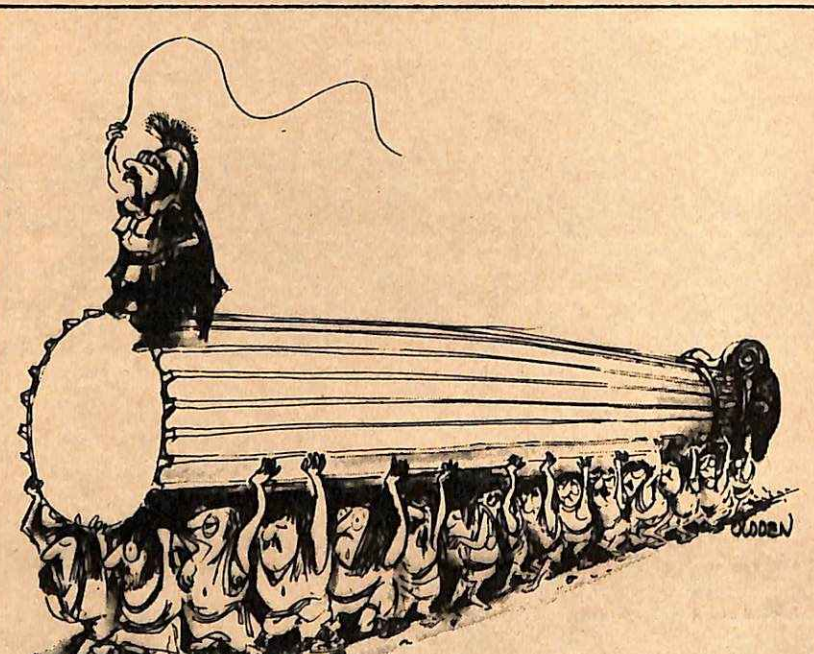
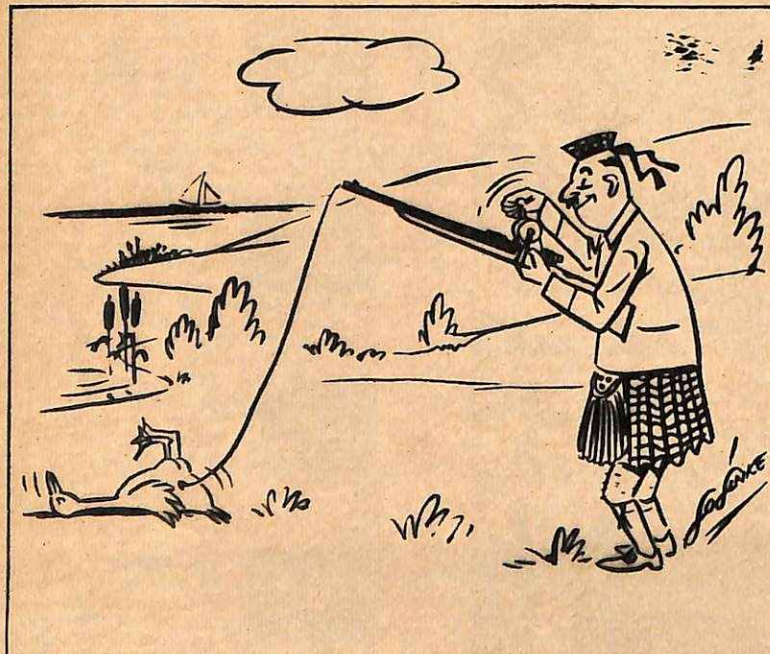
Χιούμορ

—Μπορείτε να μου πείτε πώς ήταν η γάτα;

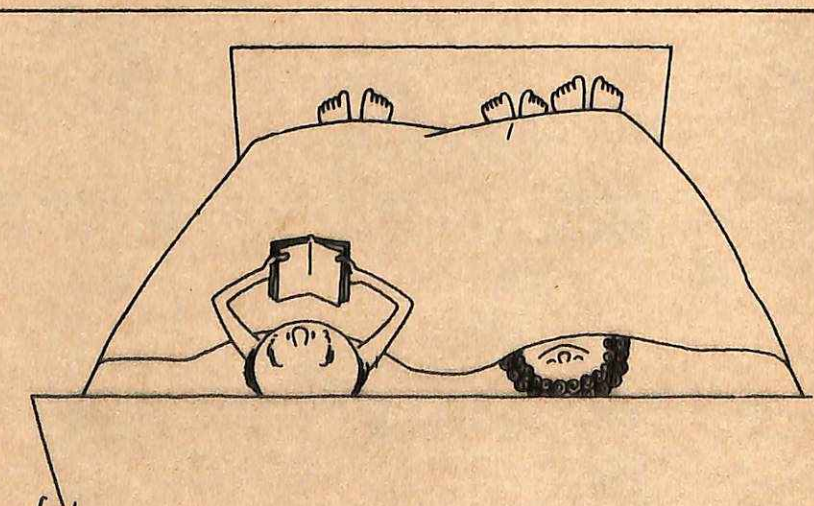
—Ωραίο νούμερο, δεν είναι έτσι;

—Κλείνατε επ' αριστερά!..

—Χαμογελάστε, παρακαλώ!.. Με την δική σας συμπληρώνει τις χίλιες μηνύσεις.

6 1/2%

ΤΟΚΟΣ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ
ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

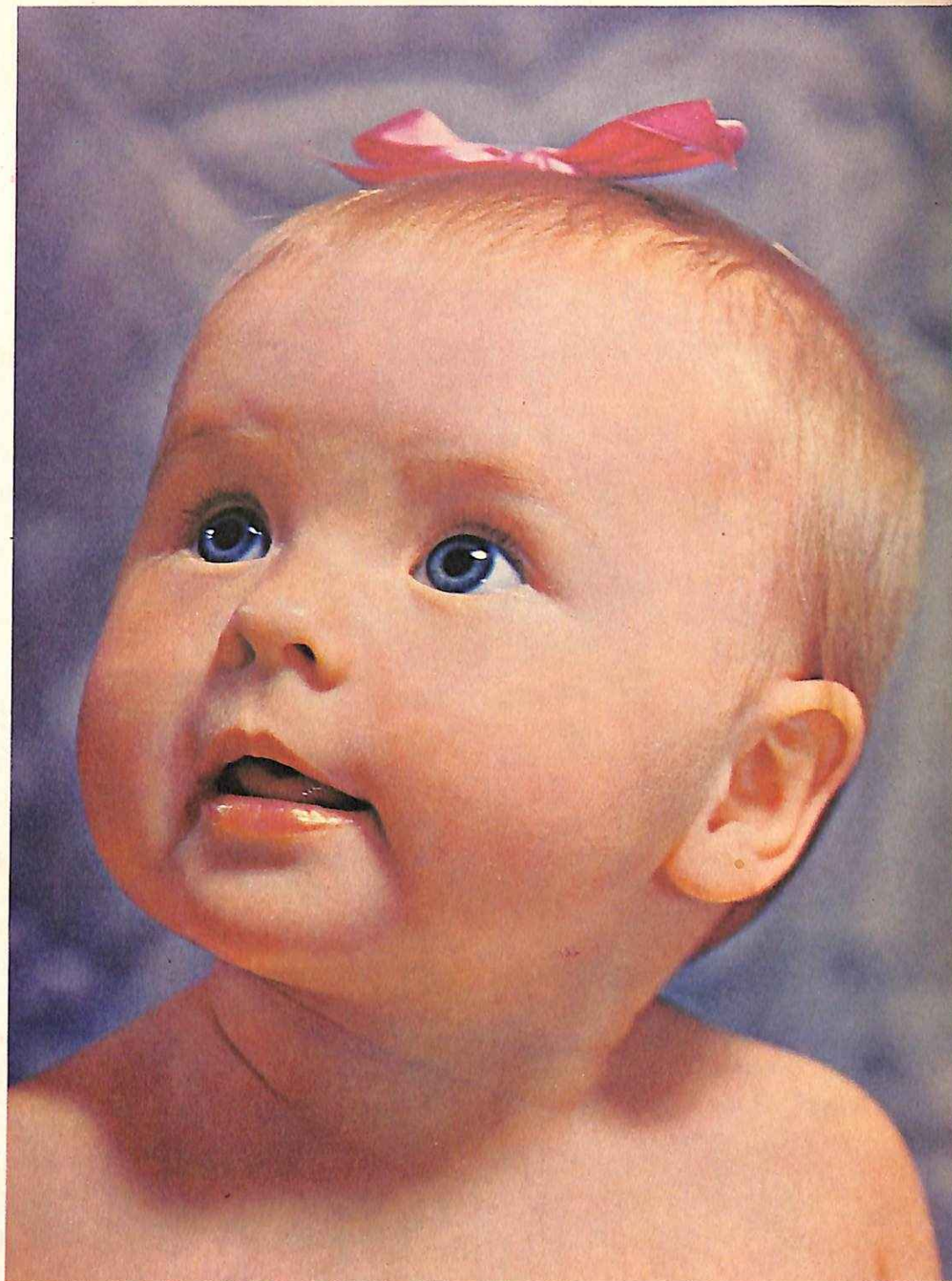
ΔΡΧ. 800.010.000
ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΕΝΤΟΣ 20 ΕΤΙΩΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΔΕΗ

ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΙ 27 ΜΑΪΟΥ - 7 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΕΓΓΡΑΦΑΙ 8 - 13 ΙΟΥΝΙΟΥ 1964

Κανείς
στὸν κόσμον,
ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς
Μητέρες
καὶ τὴν Νεστλέ
δὲν φρόντισε
περισσότερο
τὸ Παιδί.

ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ

Γιὰ τὸ παιδί σας εἶναι ὑγεία, γιὰ σᾶς εἶναι ἡ καλύτερη ἐξασφάλιση !

Ἀπὸ ἓνα αἰῶνα ἡ Νεστλέ δὲν ἔπαυσε νὰ φροντίζει τὸ παιδί, σὲ στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς ἰατροὺς ὅλου τοῦ κόσμου. Ἔτσι τὰ θρέφει ἐπιμελῶς καὶ ἀνακαλύπτει τὴν Διαιτητικὴν, κάθε τελειοποίησιν τῆς Τεχνικῆς καὶ τῆς Ὑγιεινῆς.

Διαλέγοντας τὸ Γάλα Βλάχας, διαλέγετε τὸ σακχαροῦχο γάλα, ποὺ ἡ ποιότης του δὲν μπορεῖ νὰ ξεπερασθῇ, γιὰ τὸ παρασκευάζεται καὶ τὸ ἐγγυᾶται ἡ

Νεστλέ, ἡ πρὸς εἰδικευμένη βιομηχανία τοῦ κόσμου στὴν διατροφή τῶν παιδιῶν.

Διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ Γάλακτος ΒΛΑΧΑΣ ἡ Νεστλέ χρησιμοποιοῖ τὶς πρὸ σύγχρονες ἐπιστημονικὰς μεθόδους καὶ πραγματοποιεῖ 24 τουλάχιστον αὐστηρότατους ἐλέγχους καθ' ὅλην τὴν ἐπεξεργασίαν.

Νὰ γιὰ τὸ Γάλα ΒΛΑΧΑΣ ἀποτελεῖ ἀπόλυτη ἐγγύη γιὰ τὸ παιδί σας.

Ὅταν τὸ παιδί κλείσῃ τοὺς 4 μῆνες, ὅπως τὸ Γάλα Βλάχας εἶναι τὸ πρῶτο γάλα ποὺ δίδεται στὰ βρέφη, ἔτσι καὶ τὸ Γαλακτοῦχον Ἀλευρον Νεστλέ πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρώτη του κρέμα. Μητέρες, τὸ Γάλα Βλάχας καὶ τὸ Γαλακτοῦχον Ἀλευρον Νεστλέ εἶναι προϊόντα ποὺ παρασκευάζει καὶ ἐγγυᾶται ἡ Νεστλέ καὶ τὰ ὁποῖα σᾶς παρέχουν πλήρη ἐξασφάλιση.

Τὸ Γάλα ΒΛΑΧΑΣ περιέχει τὶς φυσικὰς βιταμίνες καὶ τὰ ωφέλιμα ἅλατα τοῦ πρὸς διαλεχτοῦ νωποῦ γάλακτος.

Τὸ ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον, γιὰ τὸ σᾶς τὸ ἐγγυᾶται ἡ ΝΕΣΤΛΕ